

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

ΚΑΤ
83

ΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ

ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ,

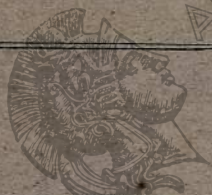
ἦτοι

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ, ΑΝΑΦΟΡΑΙ

καὶ διάφορα ἔγγραφα,

χρονολογούμενα ἀπὸ τῆς 5' φεβρουαρίου 1879,

μέχρι τῆς Δ' 76ρίου 1880.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1880.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΡΕΥΝΑΣ

1915

ΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

1.

Μητροπολίτη Ἀδριανουπόλεως Διονυσίω.

Ἐθλίβημεν ἐγκαρδίως ἐπὶ τῷ βαρβάρῳ καὶ ἀνιερῷ ὑμῶν παθήματι·
θάρρος καὶ ὑπομονή· θὰ ἰκανοποιηθῇτε.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

2.

Πρὸς τὸν Μητροπολίτην κ. Διονύσιον.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Δέξασθε τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας λύπης μου διὰ τὰ μαρτυρικὰ
παθήματά Σας. Γενναϊότης καὶ ἐμπιστοσύνη εἰς τοὺς φίλους Σας.

Σταυροδρόμιον, τῇ 8 φεβρ. 1879.

ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ.

3.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

Τῇ δημογεροντίᾳ Ἀδριανουπόλεως.

Σήμερον μόλις περὶ τὴν ἐσπέραν κομισθέντες τὸ τηλεγράφημα τῆς
ὑμῶν τιμιότητος, δι' οὗ γνωστοποιούντες τὸ ἀποτρόπαιον καὶ βάρβα-
ρον κίνημα, τὸ διαπραχθέν κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ὑμῶν ἱερωτάτου μη-
τροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, περιποθήτου ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ.
Διονυσίου, ἐξηρτήσατε τὰς περὶ τοῦ πρακτέου ὁδηγίας ἡμῶν, ἐθλίβημεν,

ὡς εἰκός, καιρίως καὶ ἐθουρήθημεν ἐπὶ τῷ πρωτοφανεῖ καὶ ἀσεβεῖ
τούτῳ τολμήματι. Εἰς ἀπάντησιν δὲ ἀναγγέλλομεν τῇ ὑμῶν τιμιό-
τητι ὅτι εὐθέως ἐποιησάμεθα τὰ προσήκοντα διαβήματα παρὰ τῇ Υ.
Πύλῃ, αἰτησάμενοι ἀκριβῆ τοῦ γεγονότος ἐξέτασιν, τιμωρίαν παρα-
δειγματικὴν τῶν ἐνόχων καὶ περιφανῆ ἱκανοποίησιν· τὰ αὐτὰ δὲ δια-
βήματα ἐποιησάμεθα καὶ ἀλλαχοῦ. Πλὴν τούτου ὅμως λυσιτελεῖς ἐ-
θεωρήσαμεν ὅπως ἀποστειλῶμεν αὐτόσε τὸν ὁσιολογ. ἡμέτερον μέγαν
πρωτοσύγκελλον κ. Ἀθανάσιον, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ διαγγελέως
τῶν πατριαρχείων Δανέζ ἐφέντη, μετὰ ἐντολῆς, ἵνα παραμυθήσῃ, ὅσον
ἔνεστι, τὸν παθόντα γεράσιμον καὶ πολυτλήμονα ἀρχιερέα ὑμῶν, ἐξε-
τάσῃ ἐκ τοῦ σῦνεγγυς τοῦ γεγονότος καὶ παράσχῃ ὑμῖν τὰς δεούσας ὁδη-
γίας περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλετε προσενεχθῇ ἐν τε τῇ παρουσίᾳ
περιστάσει καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐπὶ τούτοις ἐκδηλοῦντες ὑμῖν καὶ
αὐθις τὴν πολλὴν καὶ ἐγκάρδιον ἡμῶν θλίψιν ἐπὶ τῷ ἀποτροπαίῳ κα-
κουργήματι, ἐξαιτούμεθα ὑμῖν παραμυθίαν καὶ ἐνίσχυσιν παρὰ Θεοῦ,
οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν. ἄωοθ', φεβρ. ἡ.

— 4 —

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠ. ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Παραγιώτατε δέσποτα!

Πάνυ εὐχαρίστως ἰδεξάμην τὸ τηλεγράφημα τῆς Υ. Θ. Π. δι' οὗ
διεπυθάνετο τὰ τῆς ὑγείας μου μετὰ τὸ ἐπισυμβάν μοι ἀρτίως κα-
κοῦργον τολμήμα ἀπὸ μέρους μητροποιῶν καὶ ὑπισχνεῖτο ἱκανοποίη-
σιν παρ' ὧν δεῖ. Δὲν δυναμαὶ νὰ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐγνωμοσύ-
νας μου ἐπὶ τῇ δεικνυμένῃ μοι στοργῇ παρὰ τῆς Ὑμ. παναγιότη-
τος, ἥς αἱ εὐχαὶ διασώσασαί με ἐκ βεβαίου θανάτου θέλουσιν ἐπιρ-
ρώσει τὴν ἀποκατάστασιν τῆς διαταραχθείσης ὑγείας μου, ἥτις, χά-
ριτι Θεῶ, ἐπὶ τὸ βέλτιον ἤρξατο τρεπομένη.

Ἡ Ὑμ. παναγιότης ἐξεῖ λεπτομερείας τῆς τραγικῆς καὶ ἀγενοῦς
κατ' ἐμοῦ ἐπιβουλῆς διὰ τοῦ πανοσιωτάτου πρωτοσυγκελλοῦ τῶν
πατριαρχείων καὶ τοῦ κ. Δανέζ ἐφέντη, ὧν ἡ ἐπίτηδες ἀποστολὴ πρὸς
βεβαίωσιν καὶ ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας μου δείκνυσι
τὴν πατρικὴν μέριμναν τῆς Ὑμ. παναγιότητος ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἐφ' ἣ
διατελῶ ἔσχει εὐγνώμων αὐτῇ.

Ἐπαναλαμβάνω δὲ αὐθις τὰς εὐχαριστίας μου, καὶ ἐπικαλούμενος
τὰς εὐχὰς τῆς Υ. Π. διατελῶ

ὅλως ὑποκλινῆς καὶ εὐγνώμων δοῦλος,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

† Ὁ Ἀδριανουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ 4Ο ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

40 Ἑλλησίαι, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

Τῇ Α. Σ τῷ Ἑλληνι ἀρχιερεῖ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

ἤμαθον μετὰ βαθείας λύπης τὸ δυστύχημα, ὅπερ συνέβη τῇ Ὑμ. Σεβασμιότητι καὶ ἔρχομαι νὰ ἐκφράσω Ὑμῖν τὴν θλίψιν, ἣν συνησθάνθημεν ἅπαντες οἱ ὁμογενεῖς τῆς πόλεως ταύτης. Εὐχαριστοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸν Θεόν, διότι ἔσωσε τὴν πολυτίμον Ὑμῶν ζωὴν.

ΔΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

— ε β α σ μ ι ὡ τ α τ ε .

Τὸ βανδαλικὸν κίνημα τῶν ἐκείσε φανατικῶν Βουλγάρων κατὰ τῆς Ὑμ. Σ. βραχυτάτην θλίψιν καὶ ἀνέκφραστον ἀγανάκτησιν καὶ ἀνησυχίαν ἐνέβαλεν εἰς τὰς καρδίας πάντων τῶν ὀρθοδόξων, τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ἀνησυχούσιν οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες, καθόσον οὐδεμίαν ἔχομεν θετικὴν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολυτίμου ὑγείας τῆς Ὑ. Σ. εἰδῆσιν. Ἐν τούτοις ἡ παρήγορος ἰδέα ὅτι τὸ πάθημα τοῦτο τῆς Ὑμ. Σ. δόξαν καὶ τιμὴν περιποιεῖ Αὐτῇ μετριάζει κάπως τὴν λύπην τοῦ ποιμνίου τῆς καὶ ἐν γένει ὅλου τοῦ ἔθνους, χωρὶς οὐδόλως νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἀγανάκτησιν του.

Τὸ ἐνταῦθα ὀρθόδοξον πλήρωμα πρὸ πολλοῦ μὲν ἐξετίμησε τὰ γενναῖα καὶ φιλοεθνῆ αἰσθήματα τῆς Ὑμ. Σ. ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῶν Ρώσων τοῖς πᾶσι καταφανὲς ἐγένετο τὸ ἀτρόμητον Αὐτῆς, καὶ ὅτι διὰ τῆς καρτερικύτητας καὶ εὐσταθείας τῆς Ὑ. Σ. ἐσώθη τοῦ βεβαίου κινδύνου καὶ τῆς ὀλοσχεροῦς καταστροφῆς ὃ ἐνταῦθα ἑλληνισμός.

Ταῦτα γράφων τῇ Ὑ. Σ. διερμηνεύω τὴν κοινὴν τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων γνώμην, διότι δικαίως ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ θλιβεροῦ ἀκούσματος πάντας κατέχει κατήφεια καὶ ἀνησυχία, ἀνυπομόνως δὲ περιμένουσι νὰ μαθῶσι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολυτίμου ὑγείας τῆς Ὑμ. Σ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διαβιβάζω τῇ Ὑμ. Σ. σὺν τοῖς ἀνωτέρω καὶ ἑκατὸν ρούβλια χρήρινα ἐσωκλείστως, παρακαλῶν Αὐτὴν ἵνα δέηται κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου πατρός μου.

Εὐέλπιστῶν δὲ ὅτι εὐχαρίστως θέλει παραδεχθῇ τὴν τε προσφο-
ρὰν καὶ αἰτησὶν μου ταύτην, ὑποσημειοῦμαι μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

τέκνον πειθήνιον

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΔΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

7.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Τῷ μητροπ. Ἀδριανουπόλεως.

Ἀριθ. πρωτ. 972.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.

Ἰερῶτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε Αἰ-
μιμόντου, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς
ἡμῶν μετριότητος, κύρ Διονύσιε, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ιερότητι καὶ εὐ-
ρίην παρὰ Θεοῦ.

Ὅσῃν θλίψιν καὶ ἀγανάκτησιν προϋξένησεν ἡμῖν τὸ ἀπὸ τῆς 6 τοῦ
παρόντος ἀποσταλὲν ἡμῖν τηλεγράφημα περὶ τῶν ἀποτροπαίων αὐ-
τόθι συμβάντων καὶ τοῦ κινδύνου, ὃν διέτρεξε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεί-
νην ἡ περιπόθητος ἡμῖν αὐτῆς ιερότης, τοσαύτην χαρὰν καὶ θυμη-
δῖαν ἐνέσταξεν εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν ἡ σήμερον ληφθεῖσα διὰ τοῦ ἐν-
δοξ. Κωνσταντίνου ἐφέντη Περίδου περιπόθητος ἐπιστολὴ αὐτῆς, ἐξ ἧς ἐ-
πληροφορήθημεν τὰ περὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆς ἐκ τοῦ προφανεστάτου
κινδύνου καὶ σχετικῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῆς υἱείας αὐ-
τῆς, καὶ ἐδοξάσαμεν ἐκ ψυχῆς τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν, τὸν θαυ-
μασίως διασώσαντα τὴν φίλην ἡμῖν αὐτῆς ιερότητα.

Συμμεριζόμεθα φιλαδέλφως, ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἡμῖν ἐν Χρι-
στῷ ἀδελφέ, τὴν θλίψιν καὶ τὸ ἄλγος τῆς ψυχῆς αὐτῆς καὶ συμπο-
νοῦμεν αὐτῇ ἐγκαρδίως ἀναξιοπαθούσῃ ὑπὸ χειρῶν βεβήλων καὶ ἀνο-
σίων· ἀλλ' ἂν ἐτέρου καὶ συγχαίρομεν αὐτῇ ἐκ ψυχῆς, ὅτι κατηξιώ-
θη ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ ἁτιμα-
σθῆναι καὶ κινδυνεῦσαι τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Πεποιθάμεν δὲ ὅτι καὶ
ἡ αὐτῆς ιερότης, συναίσθανομένη ὅτι ἔπαθε καὶ πάσχει ὑπὲρ τοῦ κα-
θήκοντος, ὡς ἀληθὲς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στρατιώτης καὶ γνήσιος τῆς
Αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμὴν, χαίρει πραγματικῶς, ὡς ἄλλοτε ὁ ἀπόστο-
λος Παῦλος, ἐν τοῖς παθήμασιν αὐτῆς καὶ μετριάζει τῶν πόνων τὸ

ἄλλος. Ἐπευχόμεθα Αὐτῇ ταχεῖαν καὶ ἐντελῇ ἀνάρρῳσιν καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν περιστοιχούντων αὐτῇ ἀνικρῶν, ἐξαιτούμενοι πᾶν ἀγαθὸν παρὰ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις εἴη μετ' αὐτῆς. αἰοθ', φεβρουαρίου ι.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

† Ὁ Ἐφέσου ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ.

† Ὁ Νικομηδείας ΦΙΛΟΘΕΟΣ.

† Ὁ Χαλκηδόνος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

† Ὁ Ἰμβρου ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.

† Ὁ Φαναριοφερσάλων ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ,

ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

8.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἐν Φιλιππουπόλει, τῇ 10ῃ φεβρουαρίου 1879.

Σεβαστέ μοι!

Ἐμέ τε καὶ τοὺς χριστιανούς μου ἅπαντας δεινῶς ἐτάραξε καὶ κατελύπησε τὸ κατὰ τῆς Ὑμετέρας γεραρχίας σεβασμιότητος βανδαλικὸν κίνημα τῶν ἀγρίων ἐκείνων ἀνθρωπομόρφων τεράτων, ἅτινα, ὅργανα τῆς καταχθονίου καὶ ἀπεβοῦς γινόμενα πολιτικῆς, εἰς πᾶν εἶδος κακίας ἐκτραχηλίζονται· πᾶν δέ, προθύμως θὰ ἔσπευδον ἵνα τοὺς μαρτυρικούς Αὐτῆς κατασπασθῶ μώλωπας, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ ἀπουσιάσω, σπεύδω δι' ἀδελφικοῦ μου γράμματος ἵνα ἐκφράσω Αὐτῇ τὴν βῆθειαν θλίψιν ἐμοῦ τε καὶ ἀπάντων τῶν ἐνταῦθα χριστιανῶν ἐφ' οἷς ἀδίκως ἔπαθε. Τοῦτο δέ, ὅτι ἀδίκως καὶ χάριν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας μικροῦ δεῖν τὸν μαρτυρικὸν ὕψιστατο θάνατον· ἔστω Αὐτῇ ἱκανὴ παρηγορία καὶ καύχημα οὐμάταιον. Μὴ εὐρίσκων καταλληλοτέρους λόγους πρὸς παραμυθίαν, θερμὰς ἀναπέμψω πρὸς Κύριον εὐχὰς ὑπὲρ ταχείας καὶ πλήρους ἀναρρώσεως τῆς Ὑμετ. πολυσεβέστου καὶ τριποθήτου σεβασμιότητος, ἧς τὴν αἰδέσιμον καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μωλωπισθεῖσαν κεφαλὴν θερμοῖς τοῖς φιλήμασι καταφιλῶν, διατελῶ μετ' ἀδελφικῆς στοργῆς καὶ ἄκρου σεβασμοῦ.

Τῆς Ὑμετέρας πανσεβέστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

καὶ πρόθυμος εἰς τὰς διαταγὰς Της,

† Ὁ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ,
τῷ πανσεβάστῳ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ κ. τ. λ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

9.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΒΙΟΛΑΚΗ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 10 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Τῶν ἀθλητικῶν παθημάτων Τῆς ἡ ἡχῆσις φθάσασα εἰς τὰ ὧτα
ἀπάντων τῶν ὀρθολόγων, ιδίως δὲ τῶν ἀγαπώντων καὶ ἐκτιμώντων
τὰς ἱεραρχικὰς Αὐτῆς ἀρετὰς φίλων Τῆς, κατετράξε τὰ πνεύματα
ἡμῶν, καὶ κατελύπησε τὰς ψυχὰς ἡμῶν σφόδρα, διὸ καὶ ἐπεριμένο-
μεν ἐναγωνίως εἰδήσεις λεπτομερεστέρας τῶν συμβάντων, καὶ τὴν
θέσιν τῆς πολυτίμου ἡμῖν υγείας Τῆς· ἀλλὰ μετὰ δύο ἐναγωνίους ἡ-
μέρας τέλος πάντων πληροφορηθέντες ἐξ αὐτοπτῶν τὰ διατρέξαντα,
καὶ τὴν ἐκτὸς κινδύνου πολύτιμον ἡμῖν Αὐτῆς ζωὴν, ἐδοξάσαμεν τὸν
Θεόν, τὸν σώσαντα Αὐτήν.

Ἐπέπρωτο, σεβασμιώτατε, καθὼς καλῶς γνωρίζομεν, ὅλος Αὐτῆς
ὁ βίος νὰ διέρχεται ἐν ἀθλοῖς καὶ περιστάσεσι, βίος τῷ ὄντι ἐφάμιλλος
τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, ἀλλ' ὥς φαίνεται, τοῦτο προώρισται ὑπὸ
τῆς θείας προνοίας ὅπως ἀναδεικνύονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χρι-
στοῦ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς οἱ στεργοὶ αὐτῆς ἀθληταὶ ἄξιοι τῶν
στεφάνων τῆς αἰωνιότητος.

Δέξασθε οὖν, σεβασμιώτατε, συλλυπητηρίους μὲν, ἀλλὰ συγχρό-
νως καὶ τὰς συγχαρητηρίους ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρώσεως ἐκ τοῦ κινδύ-
νου τῆς ζωῆς Αὐτῆς προσρήσεις τοῦ δούλου Τῆς, ὅστις οὐ παύεται
καθ' ἐκάστην καθικετεύων (εἰ καὶ ἀναξίως) τὸν Κύριον ὑπὲρ τῆς τελείας
Αὐτῆς ἀναρρώσεως.

Ὁ τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

ταπεινὸς θεράπων,

Ὁ πρωτοψάλτης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΟΛΑΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΛΟΥΛΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Σεβασμιώτατε!

Συγχωρήσατέ μοι, ἂν δὲν δύναμαι ὁ ἴδιος αὐτοπροσώπως ἐλθὼν νὰ ἐκφράσω τὸ ἄλγος καὶ τὴν λύπην, ἣν μυχιαίτατα ἥσθάνην ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς καθ' ὑμῶν ἱεροσυλίας, διότι ἅπασαι αἱ ἐνέργειαι μου καὶ αἱ προσπᾶθειαι τείνουσιν ἤδη εἰς τὸ νὰ δυνηθῶ νὰ καθησυχάσω τὰ περίξ χωρία, ἅτινα καθημερινῶς πάλιν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀναστατοῦνται.

Ὅταν ἠκούσθῃ ἐνταῦθα τὸ ἄγγελμα τῆς κακουργίας τῶν Βουλγάρων, ἐννεοὶ πάντες ἀπέμειναν, πλέον δὲ πάντων ἐγώ, μὴ δυνάμενος οὐδὲ θέλων νὰ ἐννοήσω πῶς χριστιανοὶ τοῦ 10^{ου} αἰῶνος προβαίνουν εἰς πράξεις τὸσον ἱεροσύλους ὑπὸ τὰ ὄμματα κυβερνήσεως χριστιανικῆς.

Δὲν θέλω τίποτε ἄλλο νὰ ὑποθέσω εἰμὴ ὅτι Ὁ Ὑμ. Σ. προωρίσθη ὑπὸ τῆς θείας προνοίας, ἵνα διὰ τῶν παθημάτων Σας δείξητε εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ ποῖόν τῶν προστατευομένων της.

Ἐν τέλει ἀπεκδεχόμενος τῆς Ὑμ. εὐχῆς καὶ εὐλογίας, μένω τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος τέκνον ταπεινότατον,

ΠΑΠΠΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

Λουλι-Βουργάς, τῇ 12 φεβρουαρίου 1879.

Τῇ αὐτοῦ σεβασμιότητι τῷ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΚΑΖΑΝΟΒΑ.

Κωνσταντινούπολις, 12]24 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Ἦδη ὅτε ἡ Ὑμ. σεβασμιότης βεβίωκε θ' ἀπηλλάγη τῶν ἐπισήμων καὶ λυπηρῶν συλλυπητηρίων, ἐνόμισα ὅτι ἤλθεν ἡ σειρά εἰς ἀρχαῖον καὶ εἰλικρινῆ φίλον νὰ ἐκφράσῃ κατὰ τύπον μὲν τὰ συγχαρητήριά του, κατ' οὐσίαν ὁμῶς τὴν χαρὰν του, διότι ἡ Ὑμ. Σ. ἤξιώθη τῆς εὐχαριίας τοῦ νὰ κἀμῃ πασιγνώστους τὰς περικοσμούσας αὐτὴν ἀρετάς, καὶ ὅτι ἡ Ὑμ. Σ. εἶναι πράγματι ὁ ἀρχιερεὺς ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὅποιον ὁ φίλος του δικαίως εἶχε τὰς μόνας ἐλπίδας ὅτι θὰ παρηκολούθει εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον τὸν τότε ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας μαχόμενον βυθόγηρον πατριάρχην, ὅτε παρεβιάζετο νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς

παρηνόμους αἰτήσεις τῶν βεβήλων καὶ ἀνόσιων· φρονῶ δ' ὅτι τὴν στιγμήν, καθ' ἣν οἱ ἴδιοι ἀνόσιοι καὶ βέβηλοι ἔθετον τὰς μυσαρὰς τῶν χειρᾶς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς καρπῆς τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, ὁ γέρον ἐκεῖνος, ἐξ οὐρανοῦ θεώμενος, ἤχετο μὲν καὶ ἠλόγει, ἀλλ' ἐζήλευε, διότι ἡ Ὑμ. Σ. ἡξιώθη τιμῆς, τῆς ὁποίας ἀξιοῦνται μόνον οἱ ἀληθεῖς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στρατιῶται καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἀγαπώμενοι.

Εὐχόμενος ταχέϊαν καὶ ἐντελὴ ἀνάρρωσιν, παρακαλῶ τὴν Ὑμ. Σ. νὰ μὴ παύσῃ ἐπιδαφιλεύουσα ἡμῖν τὰς πολυτίμους εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς καὶ διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ τέκνον πειθήνιον,

Γ. ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ.

12.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Δάκρυα θερμὰ ἐκ λίαν συγκεκινημένης καρδίας πολλάκις ἔρρευσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μου, ἐφ' ὅσον ἀνεγίνωσκον ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅσα βδελυρὰ καὶ ἀνόσιοι χεῖρες θρασέως καὶ κακοβούλως κατὰ τοῦ σεπτοῦ καὶ πολυτίμου μοι Αὐτῆς ἀτόμου ἐπεχείρησαν, θερμοτάτας δὲ παρακλησεις ταπεινῶς πέντοτε ἀπηύθυνον καὶ ἀπευθίνω πρὸς τὸν οὐράνιον ἡμῶν πατέρα, ὅπως ὁ, τι τάχιον ἀποδῶ τῇ ὑμετέρᾳ σεπτῇ μοι καρυφῇ πλήρη τὴν οὐ μόνον δι' ἐμέ, ἀλλὰ καὶ δι' ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος πολύτιμον Αὐτῆς ὑγιάν, ἥς τὴν βελτίωσιν μετ' ἀφάτου ψυχικῆς εὐχαριστήσεως μνησθῶ. Ἐπὶ τούτῳ ὅθεν παρακαλῶ τὴν Ὑμ. προσκυνητὴν μοι σεβασμιότητα ὅπως δεχθῇ τὰ ἐγκάρδια καὶ εἰλικρινῆ συλλυπητήριά μου διὰ τὸ θλιβερὸν τοῦτο πάθημα, ὅπερ ἀντὶ νὰ μειώσῃ, ὡς ἐφρόνουν οἱ ἀνέροι καὶ θρασεῖς ἐκεῖνοι ἐπιβουλεύεις, εἰς τὸ ἀκρονόωτον ἀνεβίβασε τὴν δόξαν Αὐτῆς, περιφανῇ δὲ καὶ τοῖς πᾶσι γνωστὰ κατέστησε τὰ σπουδαῖα καὶ μεγάλὰ προτερήματα, ὑφ' ὧν περικοσμεῖται, καὶ ἀνεξιτήλως ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ὁμογενῶν καὶ ταῖς δέλτοις τῆς ἱστορίας ἐνεχάραξε τὸ προσφιλές καὶ σεπτὸν Αὐτῆς ὄνομα,

Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ καθήκον· διατελῶ δὲ μεθ' ὅλης τῆς πρὸς αὐτὴν ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ ἀπείρου σεβασμοῦ μου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 12 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος ταπεινὸς καὶ ὅλως πρόθυμος θεράπων,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

13.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως.

Ἀνήσυχός εἰμι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς σεβασμιότητός της.
Ἀναμένω πληροφορίας. Εὐχομαι ταχεῖαν ἀνάρρωσιν.

12 φεβρουαρίου 1879.

Ἰατρὸς Κ. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗΣ.

14.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΦΕΣΟΥ.

Σεβασμιοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφε!

Ἀλγεινὴν ἐνταῦθα ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν, καὶ λύπην ἀνέκφραστον ἐπροξένησε τοῖς πᾶσιν ἡ ἀπαίσιος ἀγγελία τοῦ ἐπισυμβάντος αὐτῇ δυστυχήματος. Τοῦτο ἰδίως κατέθλιψε καὶ μέχρι δακρύων συνεκίνησε τὸν ὑποφαινόμενον ἐγκαρδίως ἀγαπῶντα αὐτὴν ἀδελφόν, ὅστις ἐν ἀνησυχίᾳ καὶ πολλῇ διετέλει ἀμηχανία, μέχρις οὐ μᾶθῃ τὰ τῆς πολυτίμου μοι ἀγαθῆς αὐτῆς υἱείας. Τὴν θλίψιν μου ταύτην περιέστειλαν αἱ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκθέσεις τῶν ἀποσταλέντων πρὸς περίθληψιν αὐτῆς ἐξάρχων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αἱ διαβιβαζόμεναι καθ' ἑκάστην ἐνταῦθα εἰδήσεις ὅτι ἡ Ὑμ. ἀγάπη μετ' οὐ πολὺ ἐπανακτήσεται τὴν υἱείαν της, καὶ ἐπουλωθήσονται τὰ κατενεχθέντα ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ μιαρῶν χειρῶν τραύματα. Ἀλλὰ καὶ ἤδη εἰσέτι ἀνήσυχος διατελῶ καὶ διατελέσω μέχρις οὐ ἡ φίλη μοι αὐτῆς σεβασμιότης ἀπευθύνῃ μοι ἀδελφικὸν της, ὅπερ καὶ ἐφησυχάσει πληρέστατα τὴν συμπάσχουσαν καρδίαν μου. Συλλυπούμενος αὐτῇ ἐπὶ τούτοις καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ, παρ' αὐτοῦ ἐξαιτούμενος, ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ ἐντελοῦς αὐτῆς ἀναρρώσεως, ἀπεκδέχομαι ἀδελφικὸν της δηλωτικὸν περὶ τούτων ἀπάντων, πρὸς γενικὴν εὐχαρίστησιν τῶν λυπηθέντων ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ ἀδελφῶν καὶ φίλων. Διατελῶ δὲ

Τῆς φίλης μοι αὐτῆς σεβασμιότητος

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 13 φεβρουαρίου 1879.

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὅλως πρόθυμος,

† Ὁ Ἐρέσου ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΒΑΜΒΑΚΗ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 14 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε δέσποτα.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Θλιβερωτάτην ἐντύπωσιν μᾶς ἔκαμε τὸ δυστύχημά σας· ἀληθῶς μῆρτυρα δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀποκαλέσωμεν θάδοθῃ, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεόν, συντόμως πλήρως ἱκανοποιήσις· χαίρομεν δὲ ἤδη μανθάνοντες καθημερινῶς ὑπὲρ τῆς πλήρους ἀναρρώσεώς σας.

Παρακαλοῦντες τὸν Θεόν ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως καὶ υγείας σας, ἀσπάζομεθα, σεβασμιώτατε, τὴν ἀγίαν σας δεξιάν.

Ὅπως πρόθυμος Ν. ΒΑΜΒΑΚΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β. ΣΑΡΑΚΙΩΤΟΥ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 13 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε ἄγιε Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διογύσιε!

Ἡ βηνδαλικὴ καὶ ἀποτρόπαιος ἐπίθεσις κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑμ. Σ. τὴν μεγαλειτέραν ἀθυρίαν καὶ ἀγανκτήτησιν προὔξενησεν εἰς ὅλον ἐν γένει τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα. Εὐθύς ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς βαρβαρίου καὶ ἀπεχθοῦς ταύτης πρᾶξεως, ὁλόκληρος ἡ ἡμετέρα πόλις, οὐδ' αὐτῶν τῶν ἄλλογενῶν ἐξαιρουμένων, ἀνυπόμονος περιέμενον τὰ τῆς πολυτίμου ὑμῶν υγείας νέα. Χαίρω, σεβασμιώτατε, πληροφορούμενος ἐκ τῶν πατριαρχείων καθημερινῶς, ὅτι ἡ πολύτιμος ὑμῶν ζωὴ εὐρίσκεται ἤδη ἐκτὸς κινδύνου, ἐπικαλούμενος τὴν ἀρωγὴν τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως ὑμῶν.

Τὰ μαρτύρια, ἅτινα ὑπέστη ἡ Ὑ. Σ. παρὰ κακούργων χειρῶν κατὰ τὴν ἔκτην ἰσταμένου, εἶναι τὸ ἔσχατον ἄθλον, ὅπερ προσετέθη εἰς τὸν πολύτιμον ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐθνικὸν βίον σας. Ἡ ἡμέρα αὕτη, σεβασμιώτατε, χρυσοῖς γράμμασι θέλει χαραχθῇ ἐν τῇ ἱστορίᾳ πρὸς παράδειγμα τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μέλος τοῦ πολυτλήμονος, ἀλλὰ γενναίου ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ τὴν πολύτιμον ζωὴν ὑμῶν ἐθυσιάσατε· μακάριοι οἱ γνωρίζοντες νὰ ἐκτελῶσι τὸ καθήκον αὐτῶν.

Εὐχόμενος τῷ Ὑψίστῳ ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως ὑμῶν, καὶ κατασπαζόμενος τὴν ἀγίαν ὑμῶν δεξιάν, διατελῶ.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος
τέκνον εὐπειθὲς καὶ φίλος

Β. ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ.

17.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡ. ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ.

Πολύαθλε καὶ παρσέβηστέ μοι ἀδελφε.

Εἴθε νὰ μὴ ἦμην μετὰ τῶν ζώντων καὶ οὕτω μὴ ἀκούσω ὅσα οἱ πολυάθλοι ἄλλοτε ἐν καιροῖς χαλεποῖς ὑπέφερον. Δυστυχῶς ὅμως ζῶ. Ἡ θλίψις μου ἦτον ἀφόρητος, ἤθελον νὰ Σᾶς συλλυπηθῶ μὲ γράμμα μου, ἀλλ' ἔλεγον· ἡ θέσις τοῦ δὲν εἶναι διὰ γράμματος νὰ μάρθῃ τὴν θλίψιν μου· ἤθελον νὰ στείλω ἄνθρωπόν μου, ἀλλ' ἔβλεπον τὰ ζοφερά νέφη τῆς καταιγίδος ἐρχόμενα καὶ κατ' ἐμοῦ καὶ εἰχον ἀνάγκην ἀνθρώπων. Παραλείπων τὰ καθέκαστα, ἅτινα πάντως θὰ ἔμαθεν ἡ ἀγάπη Ἰης καὶ θὰ μάρθῃ ἀπὸ τοῦ τραυματισθέντος ἐπιδότου τοῦ παρόντος μου, δοξάζω τὸν Ὑψίστον ὅτι διέσωσε τὴν ζωὴν τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος μετὰ τῆς ἐμῆς καὶ τῆς τοῦ ξενιζομένου παρ' ἐμοὶ μουτεσαρίφου. Ἐπιφυλαττόμενος ἐν εὐθέτῳ καιρῷ νὰ ἔλθω μόνος μου πρὸς Αὐτήν, ἤδη τῇ ἐπεύχομαι τὸ στάδιον τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς νὰ διέλθῃ αἰσίως καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς οἰωνοῖς καὶ διατελῶ.

Ἐν Διδυμοτείχῳ, 1879 φεβρουαρίου 13.

† Ὁ ὑμέτερος πρ. ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΜΕΘΟΔΙΟΣ.

18.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΙΤΙΤΣΗΣ.

Τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶ.

Τὸ ἀσεβὲς καὶ ἀπροσδόκητον ὅλως λυπηρὸν συμβεβηκὸς τῆς Ἰ. σεβασμιότητος, ὅπερ χεῖρες βέβηλοι ἔπραξαν, πληροφορηθεὶς καὶ ὁ δοῦλός της, ὀδυνηράν καὶ ἐνδόμυχον ὑπέστην λύπην, καὶ τοσοῦτον ἐτάκην τὴν καρδίαν, ὥστε ἀπεφάσισα ἵνα αὐτοπροσώπως ἔλθω καὶ ἴδω αὐτήν, ἂν περιστάσεις, ἀνεξέχρητοι τῆς θελήσεώς μου, δὲν παρεκώλυνόν με, διότι τῇ διαβεβαιῶ ὅτι μετὰ τὸ συμβῆν τοῦτο λόγοι διεδόθησαν καὶ ἐνταῦθα πλείστοι ὅσοι, συνεπεία τῶν ὁποίων ἠναγκάσθη

νὰ παραμείνω κεκλεισμένος καὶ ἀφανὴς ἐντὸς τῆς οἰκίας, εἰς ἣν κατοικῶ. Καὶ ταῦτα μὲν κτλ.

Ὁρτάκιον, 13 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ τοῖς ὀρίσμοις πρόθυμος,

† Ὁ Λιτίτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

—
19.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΕΡΡΩΝ.

Σεβασμιοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ.

Βαρέως ἐπληξέ τὰ ὧτά μου καὶ βαθύτατα ἔνυξε τὴν καρδίαν μου τὸ θλιβερόν συμβάν τῇ Ὑμετέρᾳ σεβαστῇ μοι σεβασμιότητι. Καὶ αἱ μὲν βδελυραὶ καὶ κακοῦργοι χεῖρες, αἱ οὕτως ἐν ἀνάνδρως καὶ κακοβούλως ἐπιχειρήσασαι νὰ ἐγγίσωσι τὸ ὑψηλόν Αὐτῆς ἄτομον, αὐστηρὰν ἀναμφιβόλως δίκην καὶ τιμωρίαν λήφονται παρὰ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας νυμφίου, ὅστις, τοιοῦτον λειτουργὸν ἐκλεξάμενος, ἐτάξατο πρὸς φυλακὴν καὶ εὐκλειαν αὐτῆς, ἡ χλεῦθ δὲ καὶ ὁ περίγελως τῶν εὐφρονούντων κατέστησαν, ἡ δὲ σεβαστῇ μοι Αὐτῆς σεβασμιότητι ἀφθιτον τὸ κλέος εὗρεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν τε καὶ τῶν ξένων.

Συλλυπούμενος ἐν τούτοις ἐκ καρδίας ἐπὶ τούτῳ τὴν Ὑμετ. σεβασμιότητα, θερμῶς τὸν Ὑψιστον καθικετεύω ὑπὲρ πλήρους καὶ ταχείας αὐτῆς ἀναρρώσεως πρὸς εὐκλειαν τῆς πάντοθεν πολεμουμένης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πολυτλήμονος ἡμῶν Γένους.

Πεπιθὼς δ' ἐπὶ τοῖς ἀδελφικοῖς Αὐτῆς πρὸς με αἰσθήμασι, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Ἐν Κωνσταντινῇ, τῇ 13 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιοποθήτου μοι σεβασμιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

καὶ τῶν ἐπιταγῶν πρόθυμος,

† Ὁ Σερρών ΝΑΘΑΝΑΗΛ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Σεβασμιώτατε.

Μετ' ἄλλους ψυχῆς ἀναγνούς ἐν ταῖς ἡμερῶσι τὸ ὑπὸ βδελυρῶν καὶ κακούργων χειρῶν θλιβερόν κατὰ τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος τόλμημα, σπεύδω ὅπως ἀπὸ καρδίας συλλυπηθῶ αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ, ἐξαιτούμενος παρὰ τοῦ κρατύνοντος καὶ δοξάζοντος τοὺς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου ἐκθύμως ἀγωνιζομένους πλήρη καὶ ταχεῖαν ἀνάρρωσιν πρὸς εὐκλειαν τῆς πανταχόθεν πολεμουμένης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἧς τοιοῦτος λειτουργὸς καὶ πρόμαχος ἀνεδείχθητε. Μετ' ἐνδιαφέροντος δ' ἐπίσης καὶ ἄκρας εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμαι τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω τροπὴν τῆς εὐκταίας μοι ὑγιείας αὐτῆς, ἧς τὰ ἔτη εἴησαν πλειοῦς ὅσα καὶ τοῦ λοιποῦ εὐτυχῇ καὶ εὐδαίμονα. Ἐν τούτοις διατελώ μεθ' ὅλου τοῦ πρὸς αὐτὴν σεβασμοῦ μου καὶ τῆς εἰλικρινοῦς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Κωνστ.]πόλει, τῇ 15 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος
φίλος προθυμώτατος καὶ κατὰ πνεῦμα υἱὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ μητροπολίτῃ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως
κυρίῳ Διονυσίῳ κ.τ.λ. Εἰς Ἀδριανούπολιν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΛΟΥΛΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Σεβασμιώτατε καὶ πατριώτατε δέσποτα !

Στερούμεθα λόγων καὶ κηρύξεων ἵνα καταδείξωμεν τῇ Υ. σεβασμιότητι τὴν ὀδύνην, ἣν ᾔσθάνθημεν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἱεροσυλίας, ἣν χεῖρες βανδαλικαὶ διεπράξαντο κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Υ. σεβασμιότητος.

Πνευματικὰ ὑμῶν τέκνα ἡμεῖς, σπεύδομεν νὰ διατρανώσωμεν τὴν πρὸς τὴν Υ. σεβασμιότητα ἀγάπην καὶ σέβας, εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως καὶ πολυετίας Ὑμῶν.

Τῆς Υ. πανιερότητος τέκνα ἐν Κυρίῳ πειθήνια,
οἱ κάτοικοι Λουλι-Βουργας.

Λουλι-Βουργας, τῇ 15 φεβρ. 1879. (Ἔπονται 27 ὑπογραφαί)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΚΙΟΥΜΟΥΣ ΓΕΡΔΑΝΗ.

Σεβασμιώτατε.

Τὸ θλιβερὸν ἄκουσμα τῆς ἀνηκούστου βερβόχρου ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ σεβαστοῦ προσώπου τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος φρίκην ἐνεποίησεν ὁμογενέσι τε καὶ ξένοις καὶ ἀπέδειξε πόσον ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ σταθερότης κατατρέχονται ὑπὸ τοῦ βερβαρισμοῦ καὶ τῆς ἀμαθείας, ἅπαντες δὲ ἐχάρησαν ὅτι ἡ θεία πρόνοια διέσωσε τὰς πολυτίμους Αὐτῆς ἡμέρας πρὸς ἀγλίσμα τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἣν ἐξαιρέτως περικοσμεῖ.

Τὴν λύπην ταύτην καὶ χαρὰν ῥεθάνθη ἐγὼ πλέον τῶν ἄλλων, ὥς γνωρίζω ἐγγυτέρω τὰς ἀρετὰς τῆς Υ. πανιερότητος, διὸ σπεύδω νὰ συλλυπηθῶ μὲν Αὐτῇ διὰ τὸ μαρτυρικὸν καὶ ἐνδοξον πάθημα, τὸ ὁποῖον ὑπέστη, συγχαρῶ δὲ διὰ τὴν διάσωσιν τῶν πολυτίμων Αὐτῆς ἡμερῶν καὶ εὐχομαι υἱικῶς ἵνα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ποιμαίνῃ τὸ χριστεπώνυμον Αὐτῆς ποίμνιον, καὶ περικοσμῇ τὴν ὀλομέλειαν τῆς ὑψηλότερας ἱεραρχίας τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας πρὸς δόξαν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν θρησκείας καὶ πίστεως.

Ἐξαιτούμενος δὲ τὰς σεβασμίας Αὐτῆς εὐχὰς ἐπ' ἐμὲ καὶ τὴν οἰκογένειάν μου, διατελῶ

Ἐν Φιλιππουπόλει, 15 φεβρουαρίου 1879.

τέκνον Αὐτῆς πνευματικὸν καὶ φίλος ἀφωσιωμένος,

Μ ΓΚΙΟΥΜΟΥΣ ΓΕΡΔΑΝΗ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶν, κατασπάζομαι τὴν δεξιάν της.

Ἀφ' ἧς ὥρας ἔμαθον τὸ ἀποτρόπαιον ἐκεῖνο κίνημα τῆς βανδαλικῆς πράξεως τῶν Βουλγάρων ἐπὶ τῷ προσώπῳ τῆς Υ. σεβασμιότητος, δὲν ἔπαυσά νὰ ἐξετάζω περὶ τῆς προσφιλοῦς μοι ὑγείας της, καὶ ἂν δὲν τῇ ἔγραφα μέχρι σήμερον, δὲν προῆλθε τοῦτο ἐξ ὀλιγωρίας, ἢ ἀμελείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ περισκέψεως μὴ τυχὸν ἐπαυξήσω τὴν συγκίνησίν της, ἐν ἀσθενείᾳ διατελούσης, ἀλλ' ἤδη ὁπότε, χάριτι θεῆς, ἡ ὑγεία της βάλει ἐπὶ τὰ κρεῖττω καὶ ἐν ἀναρρώσει, σπεύδω νὰ τῇ συγχαρῶ, δοξάζων τὸν Ὑψιστον ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ προφανεστάτου κινδύνου.

Ναί. σεβασμιώτατε, υπέστητε μαρτύριον κακωθέντες, βασανισθέντες, ὡς ἀληθῆς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ. ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἄλλ' ἀπεθανατίσθητε ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἔθνους· δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχόμενος ἐκ ψυχῆς νὰ πληροφορηθῶ τὴν ἐντελῆ ἀνάρρωσίν της, καὶ ἐξαιτούμενος τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, διατελῶ ὁ ἐλάχιστος δούλός της,

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 15ῃ φεβρουαρίου 1879.

ΙΩΑΚΕΙΜ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ.

—
24.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Κωνσταντινουπόλις, τῇ 16 φεβρουαρίου 1879.

Πανιερώτατε μητροπολίτα, λίαν σεβαστὲ καὶ περιπόθητε ἡμῖν πάτερ !

Τὸ στυγερόν κακούργημα καὶ ἀποτρόπαιον ἀνοσιούργημα, τὸ διαπραχθέν ὑπὸ τῶν ἀτιμαζόντων καὶ κηλιδούντων τὴν τοῦ θεανθρώπου καὶ Κυρίου ἡμῶν προσωνομίαν, οὐ μὴν ἄλλα καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου ὄνομα, ἐπροξένησεν, ὡς εἰκὸς, πᾶσι τοῖς ἐνταῦθα Ἑλλήσι τε καὶ ξένοις λύπην βαθεῖαν, ἐκπληξιν καὶ ἀποτροπιάσιν κατὰ τῶν στυγερῶν κακούργων. Πάντες ἀνὰ στόμα εἶχον κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ θλιβεροῦ ἀκούσματος τὸ σεβαστόν καὶ ἱερόν ὄνομα τῆς Ὑ. σεβασμιότητος, καὶ πάντες διεπυνθάνοντο ἀλλήλους περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υἱείας Αὐτῆς. Τὸ καθ' ἡμᾶς δέ, οἵτινες ἠμμοιρήσαμεν νὰ τύχωμεν τῆς φιλίας καὶ ἀγάπης Αὐτῆς, ἐχύσαμεν πικρὰ καὶ ἄφθονα δάκρυα πανοικει κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι ἐκθέσεων τῶν δεινοπαθημάτων καὶ τοῦ ὄντως τραγικοῦ μαρτυρίου. ὅπερ υπέστητε ὑπὸ τῶν ἀνοσίων καὶ ἀνθρωπομόρφων ἐκείνων τεράτων, καθ' ὧν οὐδεμία τιμωρία, οὐδὲ αἱ τοῦ ᾄδου κολάσεις ἀντάξιοι εἰσι πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ διαπραχθέντος παρ' αὐτῶν ἐγκλήματος. Συνεχῶς μεταβαίνων εἰς τὰ πατριαρχεῖα ὅπως ἔρωτῶ καὶ μανθάνω περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολυτιμοῦ ἡμῖν υἱείας σας, ἐπληροφορούμην ἐκάστοτε μετὰ χαρᾶς ὅτι αὕτη ἔβαινε καὶ ὁσημέραι βαίνει ἐπὶ τὰ βελτίω, ἀνέγων δὲ καὶ τὴν πρὸς τὴν Α. παναγιότητα διὰ τοῦ Κ. Περιόδου κομισθεῖσαν ἐπιστολήν σας, καὶ περιχαρὴς ἐν τῇ οἰκαδὲ ἐπανόδῳ μου εὐηγγελίζομένη ταῦτα τοῖς ἀνυπομόνως ἀναμένουσί με γονεῦσι καὶ λοιποῖς. Πρὸς πάντας τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτὰς τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ

πρὸς αὐτὸν τὸν τῆς Περσίας ἀφηγήθην μετὰ λεπτομερείας τὰ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἀποτροπαίου δράματος, ὡς ἤκουσα ταῦτα ἐκ στόματος τοῦ πατριάρχου, πάντας δὲ εἶδον εἰς τὸν ὑπατον βχθμὸν συγκινηθέντας καὶ ἀγανακτοῦντας. Πρὸς δὲ τοὺς ἀνωτέρους τῶν λειτουργῶν τῆς Ὑψηλ. Πύλης ἔλεγον ὅτι ἡ γενομένη κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Υ. σεβασμιότητος ἀνήκυστος καὶ πρωτοφανὴς εἰς τὰ χρονικά τῆς ἱστορίας καὶ τῶν βαρβαρωτέρων ἐθνῶν προσβολὴ ἐπεκτείνεται οὐ μόνον ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν σύμπαν, ἀλλὰ πρὸ πάντων καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν, ἧς τυγχάνετε ἀνώτατος πνευματικὸς λειτουργὸς, καὶ ἐπ' αὐτὸ τὸ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος πρόσωπον.

Εὐχόμενος ἐκ βόθους καρδίας τῇ Υ. πανιερότητι ταχεῖαν ἀνδρωσιν καὶ λύτρωσιν ἀπὸ τῶν δεινῶν, ἀπεκδέχομαι τὰς ἀγίας Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Διατελῶ εὐπειθὲς τέκνον τῆς Υ. πανιερότητος, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν Της.

Α. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

— 25. —

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΓΧΙΑΛΟΥ.

Τὴν εὐμερεστάτην μοι Αὐτῆς σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ ἀσπάζομαι.

Θλιβερόν ἐσχάλπισεν ἄκουσμα ἡ δημοσιογραφία, ἄκουσμα στυγερωτάτης πράξεως, παρὰ στυγερωτάτων χειρῶν κατ' αὐτῆς ἐνεργηθείσης.

Ὅσον μὲν ἐλυπήθη, καὶ συνελυπήθη Αὐτῇ κἀγώ, ἀδυνατῶ ἵνα παραστήσω διὰ τοῦ ταπεινοῦ μου καλῆμου. Ἄλλ' ἐδόξασα καὶ δοξάζω τὸν Κύριον, ὅτι διέσωσε τὴν σεβασμίαν μοι Αὐτῆς κορυφήν, τὸν μέγαν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ἀθλοφόρον στρατηγόν, ὅπως ἔτι μᾶλλον Αὐτῇ μὲν δοξάσῃ, στιγματίσῃ δὲ τὰς στυγεράς ἐκείνας χεῖρας. Ὡρ' ᾧ καὶ μόνῳ παραμυθούμενος καὶ παρηγορῶν Αὐτὴν, δέομαι τοῦ Κυρίου ἵνα διατηρῇ Αὐτῆς τὴν ὑγίειαν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, εἰς ἔτη καὶ ἡμέρας ἀγαθὰς καὶ πολυχρονίους.

Ἐν Ἀγχιάλῳ, τῇ 16 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

ὅλως πρόθυμος τῶν σεβασμιῶν μοι Αὐτῆς διαταγῶν,

† Ὁ Ἀγχιάλου ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

26—27.

Τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως.

Ἐκφράζων τὴν λύπην μου καὶ τὴν τοῦ ποιμανίου μου διὰ τὸν κίνδυνον, ὃν διετρέξατε, εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ διασώσαντι τὴν ὑμετέραν πολύτιμον ζωὴν.

† Μητροπολίτης ΚΡΗΤΗΣ.

Μητροπολίτην Διονύσιον.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Μετὰ βαθείας λύπης μανθάνω σήμερον ὅτι ὁμᾶς ἀγγέλιον ἐπέπεσε κατὰ τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος. Τὸ μαρτύριόν Σας θὰ συγκινήσῃ ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ὅστις θὰ ἔχῃ μίαν εἰσέτι ἀπόδειξιν διὰ τὸ μέλλον τῆς πτωχῆς ἡμῶν πατρίδος. Δέομαι τοῦ Ὑψίστου ὅπως διαφυλάξῃ τὴν πολύτιμον ζωὴν Σας.

Τὰ βαθεὰ σεβήματά μου.

ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ.

28.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ἀρ. πρωτοκ. 1043.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέω Θεοῦ κτλ.

Ἐρώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε παντὸς Αἰμιμόντου, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος, κύρ Διονύσιε· χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Τὸ ἀδελφικὸν αὐτῆς γράμμα τῆς 16' τοῦ ἡδὴ ὑπερμεσοῦντος εὐρόντες ἐσώκλειστον ἐν τῷ τῶν αὐτόθι ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ἀπεσταλμένων, καὶ ἰδόντες τὴν ἀδελφικὴν αὐτῆς ἀξίωσιν τοῦ μεταβῆναι ἐνταῦθα πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος καὶ θεραπείαν τῆς πασχούσης ὑγείας της, ἐπεδοκιμάσαμεν ταύτην συνοδικῶς ἐν τῷ διακκεῖ ἐνδιαφέροντι τοῦ ἰδεῖν αὐτὴν τέλει ἀναλαμβάνουσας ἀπὸ τῶν τελευταίων ἀνιστρώσεων παθημάτων της· διὸ καὶ προνοήσαντες συνοδικῶς περὶ ἀποκαταστάσεως καταλλήλου τινὸς ἀρχιερατικοῦ προσώπου, ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὴν κατὰ τὸ δίκαιον τῆς αὐτόθεν ἀπουσίας της, ὡς τοιοῦτον ἐνεκρίναμεν τὸν ἐν Ραιδεστῷ ἐπιτροπικῶς ἀρχιερχεῖν τεύοντα θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Νηξιαρχίου κύρ Γρηγόριον, ᾧ

καὶ ἐγράψαμεν σήμερον, ἵνα, τακτοποιήσας τὰ ἐκεῖ ἐπαρχικὰ πράγματα, ἔλθῃ ἐνταῦθα καὶ ἐφοδισθῇς διὰ τῶν ἀναγκαιούντων ἐκκλησιαστικῶν γραμμῶν, μεταβῇ αὐτόθι. ὅπως ἀκριβοῦς καὶ ἡ ἱερότης τῆς, ἀμα τῇ ἐγκυκλοπαιδείᾳ αὐτοῦ, δυνήθῃ ἄψασθαι τῆς εἰς τὰ ἐνταῦθα ὁδοῦ, καὶ ἐπιδοθῇναι εἰς τὰ τῆς ποθητῆς ἀνέσεως καὶ θεραπείας τῆς υἱείας αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἅπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.
αἰοθ', φεβρουαρίου ις'.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

29.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΣΚΟΠΟΥ.

Τὴν Ὑμεῖς σεβασμιότητα δουλικῶς προσκυνοῦμεν, παρενλαβῶς τὴν ἀγλαὴν αὐτῆς δεξιὰν ἀσταζόμενοι.

Σεβασμιώτατε.

Εἰς στιγμήν, καθ' ἣν μόνος ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν καὶ ἀναστὰς οὐράνιος νυμφίος τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ διωχθεῖσι καὶ παθοῦσι πιστοῖς αὐτοῦ θεράπουσιν ἐντελῇ θεραπείαν καὶ ἀντίληψιν παρασχεῖν δύναται, μετ' ἄλλους βαθύς ἀποδεχθέντες οἱ ὑποφαινόμενοι δημογέροντες τῆς κωμοπόλεως Σκοποῦ τὴν θλιβεράν καὶ ἀπαισίαν τοῦ ἀδίκου τρομεροῦ παθήματος τῆς Υ. προσκυνητῆς σεβασμιότητος εἰδήσιν, σπεύδομεν διὰ τοῦ παρόντος συλλυπητηρίου ἡμῶν γράμματος ἀπλῶς τὴν ἐνδομυχον καὶ βαθυτάτην ἡμῶν ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐκφράσωμεν θλίψιν, εὖ εἰδότες ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ θέσει τῆς Υμ. σεβασμιότητος οὐδεμία ἄλλη ἀνακούφισις καὶ παρηγορία ἐγγωρεῖ, ἢ ἡ ἐκ μέρους τῶν πιστῶν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ποιμνίων εὐλικρινῆς ἐκφρασίς τῶν ἀναλόγων πρὸς τὸ πάθημα αἰσθημάτων.

Ναί, σεβασμιώτατε, οἰκτρὸν τὸ γεγονός! Οὐδεὶς οὐδὲν τοιοῦτον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐνθυμεῖται. Ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς οὐδένα ἐνθυμεῖται τοσοῦτον γενναῖόφρονά καὶ ἀκλόνητον ἀρχιερέα, ὅστις, ἐν τῇ συναισθήσει τῆς πιστῆς τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐκπληρώσεως, καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατον περιεφρόνησεν. ὦ! ὅς ἦτο δυνατόν ν' ἀπαλλάξωμεν τὴν Υ. σεβασμιότητα ἐκ τῶν δεινῶν, ἀναδεχόμενοι ταῦτα ἡμεῖς ἀγογγύστως. ὦ! εἴθε αἱ συλλήβδην καθ' ἐλάχιστην πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀναπεμπόμεναι εὐχαὶ ἡμῶν νὰ εἰσηκούοντο παρὰ τοῦ οὐρανοῦ Πατρός, καὶ νὰ ἀπήλλαττον τὸ ταχὺ ἐκ τῶν δεινῶν τὸν σεβασμιώτατον ἡμῶν ἀρχιερέα, οὗτινος ἡ ζωὴ καὶ ἡ υἱεὶα εἶναι τόσοι πολύτιμοι καὶ ἀναγκαῖα δι' ἡμᾶς. Ἀλλ' ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν βαθεῖαν ἡμῶν λύπην ἐκφράζοντες, εὐχόμεθα ἐκ μέσης καρδίας

πρὸς τὸν Ὑψίστον, ἐπικαλούμενοι τὴν ἀρωγὴν αὐτοῦ καὶ ἀντίληψιν ἐπὶ τοῦ σεβασμιωτάτου καὶ πολυπαθοῦς ἡμῶν ποιμενάρχου, ὅτι αὐτὸς μόνος δύναται καὶ τὴν ἴασιν παρασχεῖν τοῖς τετρωμένοις, καὶ ἀνάλογον δοῦναι τοῖς ἐνόχοις τὴν τιμωρίαν, πρὸς θρίαμβον καὶ αὔθις τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Δέξασθε ὅθεν, σεβασμιώτατε, καὶ πνευματικὴ ἡμῖν πάτερ, τὴν μετὰ δακρύων εἰλικρινῇ ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης ἡμῶν θλίψεως, καὶ τὰς μετ' ἄκρου σεβασμοῦ ἐνδείξεις τῆς πρὸς Ὑμᾶς πιστῆς καὶ εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως καὶ ὑπακοῆς, μεθ' ὧν διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῖν σεβασμιότητος

εὐπειθῇ καὶ πνευματικὰ τέκνα.

Ἐν Σκοπῷ, 1879 φεβρουαρίου 16.

(Ἐπονται ὑπογραφαὶ 19)

—
30.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΛΛΙΑΔΟΥ.

Ἐν Θεραπείοις Κωνστ]πόλεως, τῇ 17ῃ φεβρουαρίου 1879.

Σεβαστέ μοι ἄγρις Ἀδριανουπόλεως.

Ἀδύνατος ἀποβαίνει μοι ἡ περιγραφή τῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ἣν ἡσθάνθη πηροφορηθεὶς τὴν ἐπαισθητὴν βελτίωσιν τῆς πολυτίμου ὑμῶν υἡείας ἐκ τε τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐκ τῶν ὑμετέρων πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ ἐμὲ ἐπιστολῶν. Ἡ πανσθενὴς δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου οὐδέποτε ἐγκαταλιμπάνει τοιοῦτους στρατιώτας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ἡ δὲ πρὸς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα στοργὴ καὶ ὑπόληψις τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος κατέστη ἀπεριόριστος καὶ ἀνεκδιήγητος.

Οὐδὲν δὲ δύναμαι νὰ εἶπω περὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἐμῆς καρδίας ὡς πρὸς τὸ ἀνόσιον καὶ πρωτοφανὲς κακούργημα λαοῦ ἀγροίκου καὶ ἄσεβοῦς, καθότι τὸ μὲν ἀμοιρῶ λέξεων πρὸς τοῦτο καταλλήλων, τὸ δὲ εἶμαι βέβαιος ὅτι κέλλιον παντὸς ἄλλου μαντεύει αὐτὴ ἡ ὑμετ. προσφιλεστάτη μοι σεβασμιότης. Ἄσμενος πρὸς τοῦτοις εὐαγγελίζομαι ὑμῖν ὅτι ἡ Α. Θ. Π. παρεδέχθη προθύμως τὴν αἴτησιν ὑμῶν περὶ ὑμετέρας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐλεύσεως, ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρων ὑμῖν, καθυποβάλλω συνάμα τὴν ταπεινὴν σκέψιν μου ὅτι ἤθελεν εἰσθαι καλὸν νὰ ἀναβάλητε τὴν ἐκείθεν ἀναχώρησίν Σας μέχρι τῆς παντελοῦς τῶν Ρώσων ἀποχωρήσεως καὶ τῆς τῶν Ὀθωμανῶν ἐγκα-

ταστάσεως, ὅπως μὴ φανῇ ἡ Ἐκκλησία ὑποχωροῦσα εἰς τὴν βάρβαρον πίεσιν στοιχείου πολεμίου καὶ ἀγνώμονος.

Εὐελπιστῶν ὅτι θέλω λάβει καὶ αὐθις ἐπιστολήν Της, δηλωτικὴν τῆς τελείας ἀναρρώσεως, κητασπάζομαι τὴν πανίερον Αὐτῆς δεξιὰν καὶ δικτελῶ

Τῆς Ὑμετέρας εὐμενοῦς μοι σεβασμιότητος
ὅλως πρόθυμος φίλος,

Κ. ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ.

31.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Σ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ.

Κωνσταντινουπόλις, τὴν 17ην φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Μετ' ἀνεκφράστου μὲν τῆς ψυχικῆς θλίψεως καὶ ἀδιαλλάκτου τῆς ἐγκαρδίου ἀγανακτήσεως τὰ κατὰ τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν προσώπου ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐλογοφανοῦς αἰτίας ἄλλης, ἢ τῆς ἐκ τῆς θηριώδους τῶν Βουλγάρων καρδίας ὑπὸ ἐμπαθῶν ἀγρίων ἐκδικήσεως παραδόλου αἰσθημάτων αὐτομάτως γεννωμένης, διαπραχθέντα φρικτὰ καὶ σπαραξικάρδια ἀνομήματα, καὶ τὰς ἀνηκούστους βανδαλικὰς βιαιοπραγίας, καὶ τὰς ἀτιμωτικὰς πληγὰς, καὶ τοὺς μανιώδεις αἰκισμοὺς, ὑπὸ μυρίων βεβήλων χειρῶν τε καὶ ποδῶν βροχηδόν καταπίπτοντας, καὶ τελευταίον τὴν διὰ πέδων περὶ τὴν πόλιν ἐκτάδην πομπικὴν περιαγωγὴν τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν σώματος, ὡς ἄλλοτε ποτε παροδικῶς τοῦ τοῦ Ἑκτορος περὶ τὸ Ἴλιον νεκροῦ ὑπὸ τοῦ Πηληϊάδεω τοῦ μηνίοντος, ἀπὸ τοῦ δίφρου περιφορᾶς δίκην, ὑπὸ τῶν ἀνάνδρων Βουλγάρων, τῶν τὴν τῶν Γαλατῶν γλώσσαν τῇ αἰσχυρότερᾳ τῶν ὕβριστικῶν λέξεων, τῇ τοῦ β . . . προικισάντων, καὶ τὴν ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τοῦ προφανοῦς τοῦ μαρτυρίου θανάτου ὑπὸ φιλανθρώπου τινὸς Κοζάκου (!) ἀξιωματικοῦ γενναίως τελεσθεῖσαν σωτηρίαν μαθὼν, τὸ θεῖον ἐδόξασα.

Νομίζω δὲ τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα, καίτοι εὐτυχῶς ζῶσαν καὶ εἰς πολλὰ ἔτη ζήσουσαν εἰς τοῦπιόν, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον γενναίως καὶ ἀτρομήτως ἀραμένην, τοῖς μάρτυσι καὶ ἀγίοις συγκαταλεχθῆναι προσήκειν, ἐπεὶ καὶ οἱ ἐν τῇ μαρτυρολογίᾳ ἡμῶν ἐορταζόμενοι μάρτυρες, οἷς ἀγίων τιμὰς εὐσεβῶς προσάγομεν, οὐδὲν πλέον ὑπέστησαν, οὐδὲ πλείονος τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς μετέσχον, πρὸς τὸ τοιαύτης παρὰ τῶν ἐπιζησάντων ἀπολαβεῖν τιμῆς καὶ εὐλαβείας.

Συγχαίρων δ' ἐκ μέσης καρδίας τῇ ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι, καὶ
ἑὺμπαντι τῷ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξῳ πληρώματι, ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ τοῦ
θεοῦ ἀπροσδοκῆτῳ ἀρωγῇ, τοῦ ἐκ τῶν γαμφῶν καὶ ὀξέων ὀνύχων
τῶν τερατωδῶν ἐκείνων θηρίων, ὡς ἐκ θαύματος, τῇ ἐμπνεύσει ἐνὸς
Κοζάκου (1), περισώσαντος, καὶ τὴν τιμαλφὴ Αὐτῆς ζωὴν πρὸς δόξαν
καὶ καύχημα ἡμῶν ἀπάντων τὸ ἀκήρατον, καὶ τῶν ἀθλίων ἐκείνων
Βανδάλων ὄνειδος καὶ αἰσχος τὸ αἰώνιον, διατηρήσαντος, μένω

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου σεβασμιότητος
εὐπειθῆς καὶ εὐγνώμων θερᾶπων,

Σ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ.

—
32.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΘΙΜΟΥ ΠΕΛΤΕΚΗ.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶν, εὐλαβῶς κα-
τασπάζομαι τὴν ἀγίαν Αὐτῆς δεξιάν!

Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἤκουσαν καὶ οἱ ἐνταῦθα εὐλογημένοι
χριστιανοὶ τῆς Ὑμ. Σ. τὴν ἀγρίαν καὶ ἀντιχριστιανικὴν ἐπίθεσιν τῶν
ἐκείσε Βουλγάρων κατὰ τῆς Ὑμ. Σ. Τὸ κίνημα τοῦτο τῶν Βουλγά-
ρων, τὸ τόσον βανδαλικόν, βαθέως συνεκίνησε πάντας μὲν, ἰδίως δὲ
τὸν ταπεινὸν Αὐτῆς δοῦλον καὶ συμμερίζεται τὴν θλίψιν τὴν μεγά-
λην, ἣν ἡσθάνθη ἡ Ὑ. Σ. Διαβιβάζων καὶ διερμηνεύων τὴν βαθεῖαν
θλίψιν, ἣν ἡσθάνθησαν καὶ αἰσθάνονται οἱ ἐνταῦθα πιστοὶ ἐμμένον-
τες εἰς τὰ πάτρια δόγματα εὐλογημένοι Αὐτῆς χριστιανοὶ, καὶ τὴν
ἀποστροφὴν, ἣν δεικνύουσι κατὰ τοῦ ἀσεβεστάτου ἐκείνου κινήματος
τῶν ἀπονενοημένων Βουλγάρων, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ ἄρῃσι χεῖρα
βέβηλον κατὰ τοῦ σεπτοῦ ἀτόμου τῆς Ὑ. Σ. οὐδόλως ἀμφιβέλλομεν
ὅτι ἡ Ὑ. Σ. θέλει δεηθῇ πρὸς Κύριον, ἵνα μὴ στήσῃ αὐτοῖς τὴν ἀ-
μαρτίαν ταύτην, ὡς ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος, τοὺς λοιποὺς δὲ πιστῶς
ἐμμένοντας χριστιανοὺς προφυλάττῃ ἀπὸ παντὸς ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου
κινδύνου, ἐνισχύων αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θείων αὐτοῦ ἐν-
τολῶν.

Ἐπικαλούμενος δὲ τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς Της, διατελῶ

40 Ἐκκλησίαι, τῇ 17 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι σεβασμιότητος

δοῦλος ταπεινότητος,

ἱερομ. ΑΝΘΙΜΟΣ ΠΕΛΤΕΚΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΫΣΗΣ.

Πεφλημένε μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ !

Ὡς θανατηφόρον βέλος ἔτρωσέ μου τὴν ψυχὴν ἡ σπαραξικάρδιος φήμη τῶν μαρτυρικῶν παθημάτων σου καθ' ὅλην τὴν νύκτα, καθ' ἣν ἡ δημοσιογραφία μοι διεφήμισε τὸ κατὰ τῆς σῆς ἀγάπης κακουργηθέν, ἄγρυπνος διετέλεσα καὶ ὀδυρόμενος καὶ ὡς θανόντα σὲ κλαίων οὐκ ἐπαυσάμην· λίαν στενὸν μοι ἦν τὸ δωμάτιον, ἐνῷ ἡ φαντασία μου ζωηρῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου σὲ διέγραφε κολαφιζόμενον, τυπτόμενον καὶ ἐν τῇ ὀδῷ αἱματόφυρτον συρόμενον καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρωπομόρφων τεράτων, τῶν πρὸς αἰσχος τοῦ χριστιανισμοῦ χριστιανῶν εἶναι καχυωμένων, τὸν ἀνήμεστα πάσχοντα· τοὺς λυγμοὺς δὲ καὶ τοὺς θρήνους τῆς τε μητρὸς μου καὶ τῶν περὶ ἐμέ ὄλων ποῦ θήσω καὶ πῶς διατραγωδήσω ;

Μόλις τέλος πάντων μετὰ τεσσαράκοντα ὥρας παρηγορήθην διὰ τηλεγραφήματος, ζητηθέντος παρὰ τοῦ Χαραλάμπους, ὅτι ἐκτὸς κινδύνου τυγχάνεις — Ἐσπεύσα νὰ γράψω τῷ κ. Λογοθετίδῃ καὶ νὰ τὸν παρακαλέσω, ὅπως οὐ μόνον διαβιβάσῃ τῇ ἀγάπῃ σου τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μου, ἀλλὰ καὶ ὅσον τάχος νὰ μοι ἐκδηλώσῃ τὴν κατὰστασιν τῆς ευκτιῆς μοι υἱείας σου — Ἀλλ' ἡ δημοσιογραφία, ἣν ἐνδιαφερόντως ἀκολουθῶ, ἀνεπλήρωσε μέχρι τῆς σήμερον τὸν πόθον μου τοῦτον καὶ ἐμπεριστατωμένως μοι εὐηγγελίσαστο τὴν θείαν συνάρσει ἀπαλλαγὴν σου ἐκ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἱστορικοῦ τούτου κινδύνου.

Συλλυπούμενος ὄθεν, ἐρασμιώτατε ἀδελφέ, καὶ συναλγῶν σοι ἐπὶ τοῖς παθήμασί σου, ἅπερ ὡς ἀτρόμητος στρατιώτης ἔσχες ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, συμμερίζομαι τοὺς πόνους σου καὶ τὰς ἀλγηδόνας σου καὶ κατασπάζομαι τὰ τραύματά σου, καὶ θερμῶς ἀπὸ καρδίας ἐξαίτουμαι παρὰ τοῦ παναγάρχου Θεοῦ, ὅπως δῶῃ σοι ταχέως τὴν ἐντελὴ υἱείαν καὶ ρῶσιν.

Γράφων τῷ φίλῳ Λογοθετίδῃ, συνεπέλας τῶν ἀτελῶν τότε πληροφοριῶν, ἐμέμφθην τοὺς αὐτόσε ἡμετέρους, ὡς μὴ προσδραμόντας εἰς βοήθειάν σου· ἀλλ' ἤδη ἔγνων, ὅτι ἐλανθήσθην, διότι, καίτοι τε καὶ ὁ ὑμέτερος ἀνεψιὸς συνεπαθὼν σοι — ἀναμιμνήσκομαι, ἀδελφέ, τῶν ἀγώνων καὶ παθημάτων, ἅπερ κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκείνας ὑπέστη ὁ αἰοιδιμος γέρον μου κύρ Γεράσιμος, ὅπως θεμελιώσῃ τὴν ἐν Κηγικίῳ ταύτῃ ἐκκλησίαν, ἣν οἱ κανίβαλοι αὗτοι ζητοῦσιν ἤδη διὰ τῆς ἀπορροφητικῆς μεθόδου τῶν νὰ κατακτήσωσιν. Ἀλλὰ σεβασμὸν διακαιοσύνης ἀπαιτεῖν παρὰ τῶν βανδάλων τούτων ἴσον ἐστὶ τῷ τῶν Αἰθίοπα πειρᾶσθαι λευκαίνειν.

Περαίνων τὴν παροῦσάν μου συλλυπητήριον, εὐχομαί σοι ἀπὸ μὲν
χῶν ψυχῆς ὑγιείαν καὶ παραμυθίαν καὶ ἐκλιπαρῶ, ὅπως ἐκδηλώσης
μοι τὰ κατὰ σέ διὰ πεποθημένης μοι ἀδελφικῆς σου, καὶ ὑποσημειού-
μαι, ὡς ἰσοθίως διατελέσω,

Ἐν Προύσῃ, τὴν 18ην φεβρουαρίου 1879.

τῆς σεβασμίας καὶ πεφιλημένης μοι πανιερότητός της
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ καὶ ἐπιστήθιος ἀδελφός,

† Ὁ Προύσης ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

—
34.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ι. ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Συγχαίρω τῇ Υ. Σ. ἐπὶ τῇ εὐτυχεὶ αὐτῆς ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῆς βαρ-
βάρου ἐπιθέσεως. Εὐχομαι δὲ τῷ Ὑψίστῳ ὅπως παράσχη αὐτῇ ὑγίαν
καὶ μικροβιότητα πρὸς δικαίαν ἐμυναν κατὰ τῶν πολεμίων τῆς
ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως καὶ εὐκλείαν τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ
ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἀσπαζόμενος δὲ τὴν ἱεράν αὐτῆς δεξιάν, διατελῶ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 φεβρουαρίου 1879.

ταπεινότητος αὐτῆς φίλος ὁ ἐν Χριστῷ υἱός,

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ.

—
35.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ.

Τὴν Υ. Σ. νύκως προσκυνοῦντες, τὴν παροίεαστον αὐτῆς δε-
ξιὰν παρενλαβῶς κατασπαζόμεθα.

Μετὰ βαρυαλγούς καρδίας καὶ τρανοῦ ψυχικοῦ ἄλγους ἔγνωμεν τὴν
βανδαλικὴν κατὰ τῆς Υμ. Σ. τῶν σχισματικῶν ἀνοσιουργίαν, σφόδρα
δὲ δυσθύμως διετέθημεν ἅμα τῇ φήμῃ περὶ τοῦ θανάτου αὐτῆς. Πλὴν
ἀλλ' ὅμως ἀμύθητος θυμὸς κατέκλυσε τὰς συγκεκινημένας ἡμῶν
καρδίας ἢ δι' ἀψεύστου τοῦ ἀπασιῶς μηνύματος τοῦ θανάτου τῆς Υμ.
Σ. Τὰ φιλογενῆ αὐτῆς αἰσθήματα καὶ ἡ πρὸς τὰ πύτριά οὐλοσχερὴς
αὐτῆς ἀφοσίωσις καὶ ἄλλοτε μὲν, ἀλλ' ἤδη τρανώτατα ἐξεδηλώθησαν.

ἡ δὲ πρὸς τὴν ἱκανότητα τῆς Υ. Σ. μὴ μόνον παντός "Ελληνας, ἀλλὰ καὶ πάσης εὐγενοῦς καρδίας πεποιθήσις καὶ ὁ πρὸς Αὐτὴν ἄκρος σεβασμὸς καὶ ὑπόληψις, πασιφανέστατα ἐνταῦθα ἐγένοντο, ἀπάσης μὲν τῆς πόλεως, ὡς ἐνὸς ἀνθρώπου, ἅμα τῷ ἀπαισίῳ ἀγγέλωματι κραυγὴν φρίκης καὶ ἀγανακτήσεως βαλούσης κατὰ τῶν μισαιφόνων, χεῖρα κατὰ τῆς Υ. Σ. ὑψώσαντων, παντός δὲ τοῦ τύπου σπεύσαντος προσηκόντως διερμηνεῦσαι τὴν δημοσίαν θλίψιν καὶ τὴν ἐθνικὴν κατὰ τῶν σχισματικῶν ἀγανάκτησιν, οἵτινες τοιαύτην πρὸς τοὺς αἰείποτε εὐεργετήσαντας αὐτοὺς "Ελληνας διαγωγὴν ἐπιδείκνυνται.

Καὶ ἡμεῖς τοίνυν, τὰ πνευματικὰ τῆς Υ. Σ. τέκνα, ἱερὸν καθήκον ἐπιτελοῦντες, διαβιβάζομεν Αὐτῇ τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν ἐπὶ τῷ παθήματι Αὐτῆς, ἱκετεύοντες τὸν πανάγαθον Θεόν, ὅπως διατηρῇ τὴν Υ. Σ. ὑγιὰ καὶ εὐδαίμονα ἐπὶ πολλὰς πολλῶν περιόδους, ποιμαίνουσιν τὸ ἀνατεθὲν Αὐτῇ ποιμνιον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς γεγενετέρας ἡμῶν γῆς ἰδίᾳ, καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν γένει.

Ἐπικαλούμενοι τὰς Ὑμετέρας εὐχὰς καὶ εὐλογίας, διατελοῦμεν τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος

πειθήνια τέκνα,

Ἐν Ἀθήναις, 19 φεβρουαρίου 1879.

οἱ ἐν Ἀθήναις σπουδασταὶ Ἀδριανουπολίται.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΞ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ.

Τὴν φίλην μοι Αὐτῆς σεβασμιότητα προσκυρῶν, τὴν παρέργον αὐτῆς δεξιὰν πάνευλαβῶς ἀσπάζομαι.

Ἡ πρωτάκουστος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας θηριώδης καὶ ἐναγῆς ἐπίθεσις, τὴν ὁποίαν ἐτόλμησαν κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος οἱ βδελυροὶ ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, βαθέως συγκινήσασα σύμπαν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, εὐλόγως ἔπρεπε νὰ λυπήσῃ καιρίως τοὺς ἐκ τοῦ συνεγγυς γνωρίσαντες τὰς ἀρετὰς καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς θεορρουήτου Ὑμῶν κορυφῆς. Ἐτι βαθυτέραν δὲ ἐπροξένησε τὴν θλίψιν εἰς ἐμέ, εὐτυχήσαντα ν' ἀξιώθῃ τῆς ἐξειδικασμένης ἀγάπης καὶ εὐνοίας τῆς Υ. Σ. Τὴν ἀφατόν μου ταύτην θλίψιν ἐκφράζων διὰ τῆς παρούσης, εὐχομαι ἐκ βάθους καρδίας πρὸς τὸν Ὑψιστον ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ πλήρους ἀναρρώσεως τοῦ χριστομμήτου ἡμῶν ποιμένος, τοῦ θέντος τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων καὶ ὑπὲρ τῆς μακροήμερεύσεως Αὐτοῦ πρὸς ἐνεργὸν μὲν

προστασίαν τοῦ ποιμνίου καὶ ποδηγέτησιν αὐτοῦ εἰς νομὰς σωτηρίους, δόξαν δὲ καὶ εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ χάριν τῶν φίλων Αὐτοῦ.

Ἐξαιτούμενος δὲ τὰς θεοπειθεῖς Ὑμῶν εὐχάς, διατελῶ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 φεβρουαρίου 1879.

τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι σεβασμιότητος

τέκνον εὐπειθέστατον,

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

—
37.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΝΙΚΑΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

Σεβασμιοπόθητε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ.

Ἄλλοι μὲν ἐξέφρασαν αὐτῇ τὰ συλλυπητήρια αὐτῶν ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς, ὡς μὴ ὤφελε, γενομένης κατ' αὐτῆς βανδαλικῆς προσβολῆς. Ἐγὼ δὲ, καί περ καίριως λυπηθεὶς, οὐ συλλυπητήρια, ἀλλὰ συγχαρητήρια αὐτῇ προσφθέγγομαι, τοιαῦτα παθούσῃ ὑπὲρ τοῦ καθήκοντος· καὶ οἱ μὲν προσβαλόντες εἰς τὸ ἀτιμάσαι προσέβαλον, ἔλαθον δὲ δόξαν ἄφθιτον παρὰ τοῖς εὐφρονούσι καὶ πολὺν τὸν παρὰ Θεοῦ μισθὸν αὐτῇ προξενήσαντες· τοῦ γὰρ κακουργήματος πανταχοῦ γῆς διαφημισθέντος, εὐφημεῖται δικαίως ὁ παθὼν, καὶ ἐν μυρίᾳ ὥδῃ παρὰ πάντων ἄγεται. Ταῦτα δὲ οὐ λύπη, ἀλλὰ συγχαρητηρίων ἄξια. Τὰ μὲν γὰρ τραύματα καὶ οἱ μώλωπες ταχέως ἰαθήσονται, ἡ δὲ δόξα συμπαρμένει αὐτῇ εἰς τὸ διηνεκές. Ἐπὶ τούτοις συνηδόμενος αὐτῇ καὶ ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενος, καὶ ταχεῖαν σωματικὴν ἴασιν αὐτῇ ἐπευχόμενος φιλαδέλφως, ἐν ἀκραιφνεί ἁγᾶπῃ διατελῶ,

Ἐν Κίῳ, 1879, φεβρουαρίου 22.

Τῆς φίλης μοι αὐτῆς σεβασμιότητος

ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὁλοπρόθυμος,

† Ὁ Νικαίας ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἀνήσυχός εἰμι μετὰ τῶν φίλων σας περὶ τῆς ὑγείας σας· ἀνυπομῶνως περιμένομεν πληροφορίας περὶ αὐτῶν.

Ἐν Κρήτῃ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΙΩ.

Ἡ φρικώδης ἐπιβουλὴ, μόλις γενομένη γνωστὴ ἐν Θεσσαλονίκῃ, κατέθλιψέ με βαθέως. Εὐχομαι ἐντελῇ ἀνέκρωσιν. Ἐν Θεσσαλονίκῃ.

† Θεσσαλονίκης **ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.**

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέω Θεοῦ κ.τ.λ.

Ἀριθ. πρωτ. 1261.

Ἐρώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἐξαρχὴ παντὸς Αἰμιμόντου, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύρ Διονύσιε· χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Ἐπανακχέμψαντος χθὲς εἰς τὰ ἐνταῦθα τοῦ ἡμετέρου μεγάλου πρωτοσυγκέλλου μετὰ τοῦ διαγγελέως τῶν πατριαρχείων Δανιὲζ ἐφένδῃ, μετ' εὐχαριστήσεως ἐγκαρδίου ἐκομισάμεθα τὰ ὑπὸ ἡμερομηνίαν κβ' τοῦ λήγοντος ἡδὴ μηνὸς δύο ἀδελφικά αὐτῆς γράμματα καὶ εἶδομεν τὰ κατ' αὐτὴν εὖ ἔχοντα, θεῖα συνέρσει, ὡς καὶ οἱ ρηθέντες δύο ἡμέτεροι ἀπεσταλμένοι διεβεβαίωσαν ἡμῖν· ἐδόθη δὲ ἡμῖν καὶ αὐθις ἀφορμὴ νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ζῆλον καὶ τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς ἀφοσίωσιν, καθότι καθ' ὅλα τὰ τελευταῖα συμβάντα καὶ τὰν ὄνπερ διέτρεξε σπουδαῖον κίνδυνον, δὲν ἔλειψε παρευθὺς νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ζητηθέντος διὰ τὴν προκειμένην κατασκευὴν ἀγίου Μύρου καταλλήλου μέλανος οἴνου, ὅστις καὶ παρελήφθη ἀσφαλῶς· ἐκφράζονται δὲ τῇ αὐτῆς ἱερότητι αἱ εὐχαριστίαι τῆς Ἐκκλησίας, εὐχαριστοῦσης ἰδίᾳ ἐπὶ τούτου δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς καὶ τοῖς φροντίσασιν μετ' αὐτῆς τρισὶ προκρίτοις τῆς συντεχνίας τῶν οἰνοπωλῶν. Ἐχέτω δὲ δόξαν ὁ Ὑψίστος Θεός, οὗ ἡ

χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη διαφυλάττουσα τὴν φίλην ἡμῖν αὐτῆς
ἱερότητα ἀπὸ παντὸς ἐτέρου ἀνιάρου. αἰοῦ, φεβρουαρίου κδ'.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

41.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Κ. ΠΑΤΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ.

*Τὴν Ὑμ. Σ. εὐσεβάστως προσκυνῶν, τὴν χαριτόδωτον αὐτῆς δεξιὰν
ἐν ὑποκλίσει ἀσπάζομαι.*

= Ἡ κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑμ. Σ. γενομένη ὑπὸ τῶν δίκην
βανδάλων αἰμοβόρων ἀγρίων μητραλοῶν ἐπίθεσις διέχυσεν εἰς τὴν
καρδίαν τοῦ πειθηνίου αὐτῆς τέκνου θλίψιν οὐ τὴν τυχοῦσαν, διατα-
ράττουσαν νυχθημερόν τὴν ψυχὴν του, ἀπ' ἧς ἡμέρας τὸ ἀπεικταῖον
ἄκουσμα ἀστραπηδὸν πανταχόσε διεσαλπίσθη. Δέομαι τοῦ Ὑψίστου,
ὅπως αἱ ἀμυχαὶ καὶ οἱ μώλωπες ἀποβῶσιν, ὅσον τάχιον, ἰσχυροὶ καὶ
ἡ θεραπεία τούτων ἀκίνδυνος πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀλγηδόνων, ἃς ὑ-
φίσταται ἡ Ὑμ. Σ. ὑπὸ τῶν ἐπικαταράτων πατραλοῶν, τῶν υἱῶν αὐ-
τοῦ τοῦ Σατανᾶ. Ὡς πλείστον στίφος μακρῶν τῆς ὀρθοδοξίας ὑπε-
βλήθη τὸ πάλαι πρὸς ἄρνησιν καὶ ἀθέτησιν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως
εἰς ἄρρητα κολαστήρια, οὕτω καὶ ἡ Ὑμ. Σ., ὡς ἀκράδαντος στύλος
καὶ θερμὸς ὁπαδὸς καὶ ἐφάμιλλος τῶν πατέρων Ἀθανασίου, Χρυσόστο-
μου καὶ λοιπῶν, ἀνεδέχθη τοὺς κολαφισμοὺς καὶ τὰ ραπίσματα τῶν
κακοβούλων, πρὸς κλέος μὲν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, πρὸς
αἶσχος δὲ αἰώνιον τῶν ἀδυσωπῆτων φανατικῶν καταδικωτῶν. Ἡ ἱ-
στορία θέλει μνημονεύει καὶ διακονεῖ τὸ σεβαστὸν αὐτῆς ὄνομα εἰς
αἰῶνας αἰῶνων, ἐστεμμένον μετ' ἀμυγνῶν στεφάνων διὰ τὸ καρτε-
ρόφυλον, τὸ εὐσταθὲς καὶ τὸ εὐσεβὲς αὐτῆς πρόνημα, λῆμψον, ὡς φα-
εινότητος ἥλιος, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἐχθροῖς, οἵτινες καὶ ἐπὶ πολλῶν πε-
ριστάσεων καὶ ἐπὶ τῶν νῦν ἀνωμαλιῶν ἔγνωσαν δι' οἷων ἀρετῶν κο-
σμοῦνται οἱ λειτουργοὶ τοῦ Χριστοῦ, κάρφους γινόμενοι τοῖς φανατικοῖς
καὶ ἀναξίοις υἱοῖς τοῦ Σωτῆρος. Αἰσχυρῶς οἱ νήπιοι διὰ τὴν
ἀσύγγνωστον καὶ ἀδικαιολόγητον καὶ παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων βαν-
δαλικὴν πρᾶξιν των, οὗς εἰς αἰώνιον ἀνάθεμα παραδώσει ἡ ἀδέκαστος
ἱστορία, χεῖρα βέβηλον τολμήσαντας ὑψῶσαι ἐπὶ τοῦ ἀγαστοῦ προσώ-
που τῆς ἱερᾶς ὑμῶν κορυφῆς, ἧς δείγματα προστάσιος καὶ ἀντιλή-
ψεως πλειστάκις ἐν ταῖς δειναῖς ἡμέραις τῆς ἐκρύβου των πραγμά-
των καταστάσεως ἔσχον. Ἐπικηλούμενος ἐπὶ τέλους τὰς θεοπειθεῖς

εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς καὶ προσδοκῶν ἀγγελτικὴν τῆς τελείας ἀναρρώσεως, διατελῶ μετὰ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ.

Τῇ 24 φεβρουαρίου 1879, ἐκ 40 Ἑκκλησιῶν.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

τέκνον ἐν Χριστῷ πειθήνιον,

Κ. ΠΑΤΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ.

—
42.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΒΡΩΝ.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶ.

Ἐλθὼν ἐσχάτως ἐνταῦθα δι' ἐπαρχιακὰς ὑποθέσεις, μετ' ἐνδομύχου λύπης καὶ συγκινήσεως οὐ τῆς τυχούσης ἀνέγκων ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅσα ἡ θεσπεσία Αὐτῆς κορυφὴ παρὰ χειρῶν βεβήλων καὶ ἀναρῶν ὑπέστη δεινοπαθήματα, κινδυνευσάκης καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς Της· δι' ἧς καίτοι σφόδρα λυπηθεὶς, ἐδόξασα ὅμως τὸν πανάγαθον ἡμῶν Θεόν, τὸν περιφρουρήσαντα καὶ διασώσαντα τὴν πολύτιμον Αὐτῆς ζωὴν, πρὸς δόξαν ἀπάντων μὲν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, αἰσχος δὲ αἰώνιον καὶ ἀνεξέλειπτον τῶν κατὰ τοῦ ἱεροῦ Αὐτῆς ἀτόμου χεῖρας βεβήλους ἀναιδῶς καὶ ἀναιτίως ἐγειράντων ἀνθρωπομόρφων θηρίων, καὶ τῶν τούτους παροτρυνάντων ὁπαδῶν τοῦ Ἰούδα, τοῦ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν προδόντος· χαίρει οὖν καὶ εὐφραίνου, σεβάσμιε ποιμενάρχα, δι' οὗς ὑπήνεγκας μῶλωπας ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς καλὸς αὐτοῦ στρατιώτης, ἀνδρίζου δὲ καὶ ἐφεξῆς· ὁ γὰρ Κύριος μετὰ Σοῦ· χαίρω συνάμα ἀμέτρως ἀναγνούς ὅτι ἡ τιμοληστὴ μοι Αὐτῆς ὑγεία ἤρξατο ἐπὶ τὸ βέλτιον τρεπομένη, καὶ μὴ ἀμυβέλλων ποσὼς ὅτι, τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ, ἡ ἐν ταῖς πανιέροις Αὐτῆς χερσὶ ταπεινὴ ἐπιστολὴ ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν τοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς Της θέλει ἀναγνωσθῇ παρ' Αὐτῆς, ἐν πληρεστάτῃ διατελούσης ὑγείᾳ, καὶ ἐπευχόμενος Αὐτῇ ἵνα καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς αἰσίως διανύσασα καταξιωθῇ προσκυνῆσαι τὰ φοικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ζωηφόρον τριήμερον αὐτοῦ θεῖαν Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι καὶ πανηγυρίσαι γηθυσύνως ἐφέτος τε καὶ εἰς ἕτερα πλείστα ἔτη, κατασπάζομαι Αὐτὴν φιλαδέλφως, καὶ ὑποδιατελῶ

Βιτώλια, τῇ 25ῃ φεβρουαρίου 1879.

τῆς ὑμετέρας πολυσεβάστου μοι σεβασμιότητος

τῶν διαταγῶν ἐκκρεμῆς,

† Ὁ Δεβρῶν ΚΑΛΑΙΝΙΚΟΣ.

43.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΥΛΑΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ.

*Τῇρ ὑμετέρῃρ σεβασμιοπόθητόν μοι σεβασμιώτητα
ταπεινῶς προσκυνῶ.*

Δέν δύναμαι διὰ καλήμου νά ἐκφράσω τήν ψυχικήν μου θλίψιν, ὅ-
πόταν ἠκούσθησαν ἐνταῦθα διὰ τηλεγράφου ὅχι μόνον αἱ κακώσεις,
τάς ὁποίας ἐδοκίμασεν ἀπό τοῦς ἀχαρίστους καί ἀσυνειδήτους Βουλ-
γάρους, ἀλλά, τὸ χερίστον, καί ἡ ἀποβίωσίς της· ὁ ταπεινός της ἡ-
γεῖνα ἄλλος ἐξ ἄλλου, καί οὔτε νύκτα οὔτε ἡμέραν εἶχον ἡσυχίαν, ἀλ-
λά ἀενάως ἐξηκολούθουν νά ὀδύρωμαι, καί ἄλλο δέν εἶχον καταφύ-
γιον παρά τὸ νά ἐπικαλῶμαι τόν θαυματουργόν ἅγιον Γρηγόριον
τόν Παλαμᾶν, διὰ νά ἀποβῇ ψευδές τὸ τοιοῦτο ἄκουσμα τῆς ἀπο-
βιώσεώς της, τὸ ὅποιον καί ἠξιώθην μετὰ μεγίστης ἀγαλλιχάσεώς μου
νά πληροφορηθῶ μέ τόν ἐρχομόν τοῦ ἁγ. Θεσσαλονίκης, καί ἔσπευσα
νά διαβάσω παράκλησιν εἰς τόν ἅγιον, καί τότε ἐν χαρᾷ τήν εἶχον
τηλεγραφήσει, τόν ὅποιον τηλεγράφον ἐλπίζω νά ἐλαβε. Δόξα τῷ
Θεῷ, σεβαστέ μοι, ὅπου ἐφυλάχθη ἡ ζωὴ της ἀπό τὰς χεῖρας τῶν
αἰμοβόρων· δέν ἀμφιβάλλω ὅτι μέχρι τῆς ὥρας εὐρίσκεται εἰς τελείαν
ἀνάρρωσιν, καί ἐπιθυμῶ πρὸς παρηγορίαν μου, εἰ δυνατόν, νά μέ ἁ-
ξιώσῃ ὀλιγόστιχον χαροποιᾶν ἐπιστολήν της. Εὐέλπιζόμενος δέ ὅτι
θὰ ἁξιωθῶ χαροποιᾶν ἀπάντησιν της, διατελῶ ἐν ἀνυπομονησίᾳ.

1879, φεβρουαρίου 26, Θεσσαλονίκη.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος
ὅλως πρὸς ἡμᾶς

† Ὁ Πουλυκῆς ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

—
44.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΚΥΚΟΥ.

Σεβασμιότατε δέσποτα.

Εὐσεβάστως ἀσπάζομαι τὴν ἁγίαν ὑμῶν δεξιάν.

Ἀπερίγραπτος εἶναι ἡ λύπη, εἰς ἣν περιήλθον ἐσχάτως μαθὼν τὰ
κατὰ τὴν Γ.Σ. λύπη, ἥτις, ὡς ὅξυ καί πυρρὸν βέλος, βαθέως ἔτρωσε
τὴν ψυχὴν μου, ὅποτε ἀνεγίνωσκον τὰς σκληρὰς καί πρωτακούστους
βασάνους, ἃς ὑπέστητε. Μεγάλως τῷ ὄντι μέ συνεκίνησαν τὰ βανδα-
λικά ταῦτα κινήματα τῶν Βουλγάρων, διότι οὐδέτερον τῶν αἰσθημά-

των μου, τοῦ τε θρησκευτικοῦ καὶ φιλικοῦ, ἔμεινεν ἀπαθὲς ἀπέναντι μᾶς τοιαύτης μαρτυρικῆς θέσεως. Ὅσον δ' ἄφ' ἐνὸς συλλυποῦμαι τὴν Υ. Σ. τοσοῦτον ἄφ' ἐτέρου συγχαίρω αὐτήν, ὡς παθοῦσαν χάριν τῆς πίστεως καὶ θρησκείας, καὶ ὡς περιφρονήσασαν χάριν τῆς ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ αὐτὸ τὸ σκληρὸν τοῦ θανάτου δρέπανον.

Εὐχόμενος αἰέποτε ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεως τῆς Υ. Σ. διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ, ἐξαιτούμενος τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχάς.

Κωνσταντινούπολις, τῇ 26ῃ φεβρουαρίου 1879.

ἀρχιμανδρίτης Κύριου ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

45.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Ἀθῆναι, τῇ 27 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιότατε.

Ἐπὶ τῇ ἀπαισίᾳ εἰδῆσαι τῆς κακώσεως καὶ προπηλακίσεως τῆς Υ. Σ. ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου συνετρίβῃ μου ἡ καρδιά καὶ βαθεῖα λύπη μὲ κατεκυρίευσεν, ἥτις εἶχε κραταιωθῇ ἐπὶ μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀπαισιωτέρᾳ εἰδήσει τοῦ θανάτου ὑμῶν.

Τὸ ἄλλος δὲν ὑπῆρξε μερικόν, ἀλλὰ σύμπας ὁ ἐλληνισμὸς ἐθλίβῃ ἐπὶ τῷ συμβέχματι, διότι οὐδέποτε εἶχε δι' ἐλπίδος ὅτι τὰ γεννήματα ταῦτα τοῦ μίσους καὶ τοῦ φανατισμοῦ ἤθελον προβῇ καὶ μέχρι τῆς ἀγριότητος καὶ βαρβαρότητος καὶ δὴ καὶ τῆς θηριωδίας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Υ. Σ. Ἀλλ' ἐν ἡ συντριβῇ τῆς καρδίας εὕρισκόμεν, οὐδὲν ἠδύνατο νὰ θεραπεύσῃ αὐτήν, εἰμὴ ἡ δικάψευσις τοῦ ἀπαισίου ἀγγέλου περὶ τοῦ θανάτου ὑμῶν. πράγματι δὲ βέλσαμον παρηγορίας ὑπῆρξεν αὕτη οὐ μόνον τῆς ἐμῆς, ἀλλὰ καὶ πάσης χριστιανικῆς καὶ χριστιανικῶς μεμορφωμένης καρδίας. Ἡ θεία πρόνοια, γινώσκουσα τὴν χρησιμότητα ὑμῶν διὰ τε τὴν πατρίδα ὑμῶν, οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἐλληνισμόν ἐν γένει σύμπαντα, ὑπῆρξε φύλαξ ἀγγελος τῆς πολυτίμου ὑμῶν ζωῆς, τῆς τόσας καὶ τηλικαύτας ἀρετὰς ἐγκλειούσης.

Οὐδαμῶς δὲ ἄλλως ἡδυνάμην νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὸ μὲν τὴν λύπην ἐπὶ τῷ διατρεχέντι ὑφ' ὑμῶν κινδύνῳ τῆς ζωῆς, τὸ δὲ τὴν χαρὰν μου ἐπὶ τῇ διασώσει αὐτῆς, εἰμὴ δι' ἐπιστολῆς, ἐν ἡ ὅμως δὲν ἠκολούθησα τοὺς τύπους τῶν πρὸς μητροπολίτας ἐπιστολῶν, ἀλλ' ὅ,τι ἡ καρδιά μου αὕτη μοι ὑπηγόρευεν.

Εὐέλπιστῶν δὲ ὅτι διὰ τὴν παρατυπίαν μου ταύτην θὰ τύχω συγ-

γνώμης παρ' ὑμῶν, ἀποβλεπόντων οὐχὶ εἰς τοὺς τύπους, ἀλλ' εἰς τὴν ὑπαγορεύσασαν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ψυχικὴν μου διέθεσιν, μένω μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ,

τὸ εὐπειθέστατον Ὑμῶν τέκνον,

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ.

—
46.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣ.

Σεβασμιώτατε ἱεράρχα!

Ὀλίγαι ἡμέραι παρήλθον ἀπὸ τῆς ἐπανόδου μου ἐν Κωνσταν]πόλει, καὶ θλιβερώτατον ἄκουσμα κατετραυμάτισε τὴν καρδίαν μου. Ἐπὶ ἱκανὰς δ' ἡμέρας ἤμην ἀναγώνιος, ἕως νὰ μάθω ὅτι ἡ πολῦτιμος ζωὴ τῆς Υ. Σ. διέφυγε τὸν τρομερὸν κίνδυνον. Εὐτύχημα τῷ ὄντι ἡ Ὑμετέρα διέσωσις διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος. Εὐχαριστῶ καὶ δοξάζω τὸν Ὑψιστον, ὅτι τὰ δάκρυά μου μετεβλήθησαν εἰς χάριν. Οἱ κακοῦργοι δὲν ἐπέτυχον ἐντελῶς τοῦ ποθομένου, καὶ σήμερον ὁ περικλεῆς καὶ τοῖς πᾶσι ποθεινός Ἀδριανουπόλεως ζῇ καὶ ὑγιαίνει, κατ' εὐτυχίαν τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Φήμη διεδόθη ἐνταῦθα ὅτι ἡ Α. Σ. ἔλαβεν ἄδειαν νὰ ἐνδημήσῃ ἐπὶ δύο μῆνας ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἀνέμενον αὐτὴν κατὰ συνέπειαν νὰ φθάσῃ μὲ τὸν Μ. πρωτοσύγκελλον, καὶ ἔχαιρον μεγάλως, ἀλλ' ἕως τῶρα δὲν ἐφάνητε, δὲν ἔμαθον δὲ ἀκόμη τὸ πότε τοῦλάχιστον θὰ λάβω τὸ εὐτύχημα νὰ Σῆς περιπτυχθῶ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος εὐδοκήσατε νὰ δεχθῆτε τὰ συγχαρητήριά μου, διότι διεσώθητε ἀπὸ τὸν ἔσχατον κίνδυνον τῆς ζωῆς, καὶ συνάμα τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως καὶ τιμῆς, μεθ' ἧς καὶ ὑποσημειοῦμαι βαθυσεβάστως, ὁ ὑποκλινὴς τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος,

† Ἀμφιπόλεως ΙΑΚΩΒΟΣ.

Ἐν Φαναρίῳ, 28 φεβρουαρίου 1879.

—
47.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΣΑΡΑΝΤΙΔΟΥ.

Σεβασμιώτατε δέσποτα.

Τὸ κατὰ τῆς ἱεῤῥς αὐτῆς κορυφῆς κίνημα τῶν δημαγωγῶν τῆς

βουλγαρικῆς ὁμάδος κατεσπράξε τὴν καρδίαν ἡμῶν. Κεραινόπληκτοι ἐμείναμεν, σεβασμιώτατε, εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς βαρβάρου, τῆς ἀνηθίκου, τῆς καννιβαλικῆς πράξεως τῶν ἀθλίων, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ ἄρῃσι χεῖρα ἀνόσιον κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου Αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπέπρωτο, ὦ εὐγενὲς ψυχὴ! ἵνα πῆγ καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους!

Ὁ Ὑψιστος ἐξελέξατο Αὐτὴν πέντως ὡς μέγιστον τῆς δόξης Του. Γεννηθῆτω τὸ θέλημά του. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, δοξάζομεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς παρελεύσεως τοῦ κινδύνου.

Παρά θεοῦ δ' αἰτούμεθα τοῦ παμμεγίστου, ὅπως ὁ κραταῖος βασιλεὺς αὐτοῦ προθέλυμον καὶ ἀνεπιστρέπτει ἐκτοδίσῃ τοὺς καννιβαλούς.

Ζῶης, σεβασμιώτατε! πάτερ, ἐπὶ μήκιστον, ἐντεινὼν αἰεὶ καὶ κατευοδούμενος ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν ἱερῶν καὶ ὑψηλῶν καθηκόντων Σου ὑπὲρ τε τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πολιτείας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 28 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος ταπεινοὶ θεράποντες,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΝΤΙΔΗΣ.

48.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΤΣΑΝΑΚΑ.

Σεβασμιώτατε!

Ἡ διὰ τῶν φύλλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀγγελθεῖσα λυπηρὰ ἀφήγησις τῶν συμβεβηκότων εἰς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ἀπειροῦ θλίψεως ἐνέπλησε σύμπαν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, ἰδίᾳ δὲ τὴν καρδίαν μου, καὶ ἀναλογιζόμενος ὅποια τὰ παθήματα καὶ ἡ ἀναξιοπάθεια τῆς Υ. Σ. ἐν τῇ ἀκριβεὶ ἐκπληρώσει τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς της, ὑπὸ ἄλγους καταλαμβάνομαι, καὶ ἐκ καθήκοντος φιλικοῦ διὰ τῆς ταπεινῆς μου ταύτης ἐπιστολῆς προέχομαι. ἵνα ἐκφράσω τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μου πρὸς τὴν Υ. Σ. δοξάζων τὸν Ὑψιστον, τὸν εὐδοκῆσαντα ἵνα ἀπαλλέξῃ αὐτὴν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῇ θανάτου, ὃν χεῖρες ἀνόσιοι τῇ παρεσκίασαν. Εὐχομαι οὖν πρὸς τὴν ἄπειρον τοῦ Ὑψίστου ἀγαθότητα, ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν τοῦ λοιποῦ ἐν ἀμεταπώτῳ ὑγείᾳ, καὶ ἀπὸ παντὸς ἀνιάρου συναντήματος ἀβλαβῇ καὶ ἀνεπηρέαστον. Ἐπιθυμῶν δὲ ὅπως διὰ σεβ. ἐπιστολῆς της ἀγγελθῶ τὰ

τῆς ἐντελοῦς ἀναρρώτεώς της, καὶ ἀσπαζόμενος εὐλαβῶς τὴν ἀγίαν
αὐτῆς δεξιάν, ὑποσημειοῦμαι μετὰ σεβασμοῦ,

Ἰωάννινα, τῇ 2 μαρτίου 1879.

τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος

κατὰ πνεῦμα τέκνον πειθήνιον καὶ δοῦλος ταπεινός,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΑΝΑΚΑΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διονυσίῳ κ.τ.λ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

—
49.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

Ἀξιόσεβαστέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφε!

Ἐπερωτῶν πρωτίστως τὰ τῆς εὐχαισιότητος μοι ἀγαθῆς υγείας
της διὰ τοῦ ἀδελφικοῦ τούτου, προάγομαι ἵνα ἐκφράσω τὴν λύπην
μου ἐπὶ τοῖς δεινοπαθήμασιν, ἃ ὑπέστη, καὶ ἅτινα ἀνέγνων ἐν ταῖς
ἐφημερίσι τῆς πρωτευούσης· ἀκολουθῶς δὲ, καθ' ἃ μοι ἔγραφον ἐκ Κ]
πόλεως, ἔμαθον μετ' εὐχαριστήσεώς μου τὴν ἐντελῆ ἀπαλλαγὴν καὶ
ἀνάρρωσίν της, καὶ συγχαίρω αὐτὴν φιλαδέλφως· ἐν τούτοις ἐπιθυ-
μῶν ὅπως ἐν εὐκαιρίᾳ της μοι ἐξαγγείλῃ τὰ κατ' αὐτὴν πρὸς χαρὰν
μου, διατελῶ ἐν πλήρει ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ ὑπολήψει.

Ἰωάννινα, τῇ 2 μαρτίου 1879.

Τῆς περισπουδάζου μοι Α. σεβασμιότητος

ταπεινός ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὀλοπρόθυμος,

+ Ὁ Ἰωαννίνων ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

—
50.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

ΙΕΡΟΘΕΟΣ ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ
καὶ πάσης Παλαιστίνης.

Ἀριθ. πρωτ. 133.

Πανιερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἑξαρχε
παντὸς Αἰμιμόντου κύριε Διονύσιε, ἐν Χριστῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ ἐπι-

πόθητε ἀδελφεὶ καὶ συλλειτουργεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος. Τὴν ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν πανιερότητα ἐν κυρίῳ περιπτυσσόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Τῶν κατὰ τῆς ὑμετέρας πανιερότητος τετολημμένων ἡ ἀπαισία φήμη καὶ μέχρις ἡμῶν ἀφικομένη, πολλῆς ἡμᾶς ἐνέπλησεν ὀδύνης καὶ θλίψεως. Τί γὰρ οὐκ ἀνήγγειλε τῶν ἀλγυνῶν καὶ τῶν τὰ μακίστα τὴν καρδίαν τιτρωσκόντων; οὐκ ἀρίδην τῶν ἱερωτέρων καταπάτησιν; οὐ βδελυρὰν συνωμοσίαν; οὐκ ἀπεγνωσμένην καὶ φρενοβλαβῆ ὁμάδος τινὸς φανατισμόν; οὐ κίνδυνον ζωῆς τιμιωτάτης τῇ καθ' ὅλου Ἐκκλησίᾳ καὶ τιμαλφοῦς;

Ἄλλ' εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῇ ἀφάτῳ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ πανσόφῳ προνοίᾳ εἰς ἡδέα μετατρέπων τὰ λυπηρὰ καὶ τὴν θλίψιν διὰ χαρᾶς παραμυθούμενος! Ἡ σωτηρία τῆς ὑμετέρας πανιερότητος ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν φρενητιώντων φονέων, καὶ ἡ λύτρωσις τῶν ἐριτίμων αὐτῆς ἡμερῶν ἀπὸ τῶν ἀνηκέστων τοῦ θανάτου κακῶν, τὴν βαρεῖαν τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀλγηδὸνα εἰς ἀγαλλίασιν εὐφρόσυνον μετέβαλε καὶ τὰ ὀδυνηρὰ δάκρυα εἰς ἑνθερμον μετεποίησεν εὐχαριστίαν πρὸς τὸν οὐράνιον πατέρα, τὸν ἀντιλαβόμενον κραταιᾷ χειρὶ τῆς ἀδελφικῆς αὐτῆς ἀγάπης καὶ πανσθενεὶ χάριτι διασπᾶσαντα αὐτὴν τῆς θανάσιμου ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιχειρήσεως.

Ἀπὸ μέσης οὖν ψυχῆς δοξολογοῦντες τὸν Ὑψιστον ἐπὶ τούτοις, συγχαίρομεν τῇ ὑμετέρα ἀγαστῇ πανιερότητι καὶ τῷ ἐμπεπιστευμένῳ αὐτῇ περιουσίῳ λαῷ τοῦ Κυρίου, καὶ θερμῶς δεόμεθα τοῦ θεοῦ ἐλέους, ὅπως πάσης μὲν ἀνιαρᾶς ἐπηρείας αὐτὴν ἀπαλλάξῃ, χαρίσεται δὲ τῇ καθ' ὅλου Ἐκκλησίᾳ τὰς τιμαλφεῖς αὐτῆς ἡμέρας ἐπὶ ἔτη παμπληθῆ, ὑγιεινὰ καὶ σωτήρια.

Ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ, γ' μαρτίου αὐοῦ'.

† Ὁ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός

—
31.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἀριθ. 42.

Καιρίως λυπηθεῖς ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν οὖς, ὡς μὴ ὥφελεν, ἡ Ὑσεβασμιότης ὑπέστη ὑπὸ τῶν βανδαλικῶς κατ' Αὐτῆς ἐπιπεσόντων ἀνθρωπομόρφων θηρίων ἀνηκούστους αἰκισμοὺς καὶ κακώσεις, σπεύδω μετὰ χαρᾶς μου ἐκφράσαι Αὐτῇ τὰς εὐχαριστίας μου, εὐαγγελισθεῖς ὅτι ἡ Ὑμ. Σ. ἀπαλλαγεῖσα τῶν βιαιῶν καὶ μαιφόνων χειρῶν τῶν κακούργων, προβαίνει ἀναρρωνύουσα πρὸς κλέος καὶ δόξαν τῆς τε μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους.

Δεόμενος τοίνυν τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ, ὅπως δῶῃ Αὐτῇ, ὅσον τάχος, ἐντελῇ ἀνάρρῳσιν, ὑγιαίαν ἀμετάπτωτον καὶ μακροβιότητα, διατελῶ.

Ἐν Ἀργυροκάστρῳ, τῇ 9ῃ μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
καὶ ὀλοπρόθυμος τοῖς ὀρίμοις,

+ Ὁ Δρυϊνουπόλεως ΑΝΘΙΜΟΣ.

—
52.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡ. ΣΙΝΑΙΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Ὡς περ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσήνεις, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν. Τὴν χαροποιῶν ἀγγελίαν τῆς βελτιώσεως τῆς ὑγείας τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, ἔτι Αὐτῆς ἐν τῇ ἑαυτῆς ἐπαρχίᾳ τὰς διατριβὰς ποιουμένης, μετὰ θαυμάσιων χαρᾶς κομισάμενος, καὶ ἤδη ἐκ τῆς εἰς Βασιλεῦσαν αἰσίας Αὐτῆς ἐλεύσεως προσεπιβεβαιωθεὶς, ἐχάρην ἀληθῶς ἐπὶ τῇ ἐκ θεϊκῆς ὄντως δυνάμεως σωτηρίᾳ Αὐτῆς ἐκ τῆς ἀπαισίας ἐκείνης καννιβαλικῆς πράξεως, ὅφ' ἧς οἱ αὐτουργοὶ ἀποτυφλωθέντες, διεπράξαντο ἐπὶ τοῦ ἀτόμου τῆς Υ. Σ. ὅσα ὁ νοῦς ἱλιγγιᾷ ἀναμιμνήσκεσθαι. Πάνυ καλῶς ἄρα ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο λόγιον, ὅτι « ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, καὶ συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με ».

Ἄλλ' ὁ τὰ πάντα διέπων πανσθενὴς Θεὸς, ὁ τῷ βραχίονι ὑπερασπιῶν καὶ τῇ δεξιᾷ σκεπάζων τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ, ἐρρύσατο τὴν Υ. Σ. ἐκ προφανοῦς κινδύνου καὶ διετήρησεν Αὐτὴν σώαν καὶ ὑγιᾶ, πρὸς θρίαμβον τῆς καθόλου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἀνεξίτηλον θαυμασμοῦ ὑπόδειγμα τοῖς ἐπερχομένοις.

Ὡς δ' ἔστιν ἀληθές, ὅτι τὸ ἐπιστάδιον τοῦτο τῆς σῆς σεβασμιότητος ἅπαντα τὸν λογικὸν κόσμον κατετάραξεν, οὕτως ἀληθεύει, ὅτι ἐσπάραξεν ἠθικῶς πλεῖον ἐμὲ, ὃν συνδέει ἀρχαία ἀδελφικὴ φιλία καὶ ἀγάπη, ἐφ' ᾧ ἤδη μὲν ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ Αὐτῆς ἀναρρώσει τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδίδω, ἐπιφυλαττόμενος ἐς ἄλλοτε — εἰ τὸ θεῖον εὐδοκήσει — ὅπως καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς κατασπασθῶ τὴν Ὑμ. Σεβ. ἐν πνεύματι ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἅτε τῆς ὑγείας μου ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν οὐχὶ λιαν καλῇ καταστάσει διατελούσης καὶ ὑπὸ παντοίων ἡθικῶν ἀλγυδόνων περινοστούμενος.

Και αὐθις δὲ τὰ ἐμὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια ἀπονέμων, διατελῶ
Βουγιούκ-Δερέ, τῇ 10ῃ μαρτίου 1879.

τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος
ἐν Χριστῷ λίαν ἀγαπητὸς ἀδελφός
καὶ πρόθυμος φίλος,
† Ὁ Σινχίου ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ.

53.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΡΑΚΑΚΗ καὶ ΣΤ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Ἐκ τῶν διαβιβασθέντων τῇ Ὑμ. σεβασμιότητι δύο τηλεγραφημάτων τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Κρήτης κ. Μελετίου ἔγνω τὴν ἀλγεινοτάτην ἐντύπωσιν, ἣν προὔξενεσε καὶ τοῖς ἐνταῦθα χριστιανοῖς ἡ ἀπαισία εἰδήσις τοῦ συμβάντος κατὰ τοῦ γεραροῦ Αὐτῆς προσώπου βανδαλικοῦ ἀνοσιουργήματος. Τὴν ἐκ τούτου προξενηθεῖσαν εἰς πάντας καιριοτάτην θλίψιν διεδέχθη ὑπέρμετρος εὐχαρίστησις καὶ ἀνέκφραστος χαρὰ μετὰ τὴν εἰς τὰ εἰρημένα τηλεγραφήματα δοθείσαν ἀπάντησιν Αὐτῆς, ἐξ ἧς ἐγένετο δῆλον, ὅτι εὐτυχῶς ἡ τοσοῦτο τραυθεῖσα πολύτιμος Αὐτῆς ζωὴ οὐδένα διατρέχει κίνδυνον, ἡ δὲ ὑγίεια Αὐτῆς ἐγγίζει εἰς ἀνάρρωσιν. Συμμερισθέντες μετὰ συγκινήσεως ἐκ τῶν πρώτων τὰ ἀντίθετα ταῦτα αἰσθήματα, καθήκον ἱερὸν καὶ ἀπαραίτητον ἐκπληροῦμεν ἐκφράζοντες Αὐτῇ τὰ ἐπὶ τούτοις εἰλικρινῆ καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἡμῶν. Εὐχόμεθα δὲ διαπρυσίως πρὸς τὸν Ὑψιστον, ἵνα διατηρῇ Αὐτὴν καὶ τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ σκέπην ἐν τῇ περαιτέρω πιστῇ καὶ ἀκριβεῖ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος, οὕτινος χάριν ὑπέστη πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους τὰς γνωστὰς σκληρὰς καὶ ἀπανθρώπους κακώσεις. Κατασπαζόμενοι μετὰ βχυτάτου σεβασμοῦ τὴν πανίερον δεξιὰν Αὐτῆς καὶ ἐπικαλούμενοι ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰς ταπεινοπροσκυνούσας Αὐτὴν οἰκογενεῖας ἡμῶν τὰς πατρικὰς εὐχοευλογίας Αὐτῆς, διατελοῦμεν μετ' ἀπεριόριστου ἀφοσιώσεως.

Ἐν Ἡερκλείῳ, τῇ 19 μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος ταπεινοὶ ἐν Χριστῷ υἱοὶ
καὶ ὅλως πρόθυμοι θεράποντες,

ΙΩΑΝΝΗΣ Δρακᾶκης.

ΣΤ. Μαρκόπουλος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΡΗΤΗΣ.

Τὴν Ὑμ. περισπούδαστόν μοι σεβασμύτητα ἀδελφικοῦς
ἐν Χριστῷ χεῖλεσι κατασπαζόμενος, υπερήδιστα προσαγορεύω.

Συγχρόνως ἐκομισάμην ἀμφοτέρω τὰ ἐπισταλέντα μοι ἀδελφικὰ
γράμματά Της ἀπὸ τῆς 7ης καὶ 22ας τοῦ παρελθόντος μηνὸς κεχρο-
νολογημένα, εἰς τὰ ὅποια ἀπέσχον ν' ἀπαντήσω ἄχρι τοῦδε, διότι ἐκ
τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας εἶχον πληροφορηθῆ, ὅτι ἤτήσατο
διμνην ἄδειαν ἀπουσίας χάριν τῆς ἐντελοῦς ἀποκαταστάσεως τῆς
τοσοῦτο σπουδαίως παθούσης ὑγείας Της, συνεπεῖα οὕτινος ἀνέμενον
ἵνα πληροφορηθῶ τὸ μέρος, εἰς ὃ ἐμελλε νὰ μεταβῇ. Διὰ ταῦτα ἐκ-
πληρῶν σήμερον μόλις τὸ ἀπαραίτητον, ἀλλὰ καὶ εὐφρόσυνον τοῦτο
καθῆκον, σπεύδω νὰ τῇ διαδηλώσω τὴν ἣν ἡσθάνθην ἀμύθητον εὐχα-
ρίστησιν καὶ ἀνέκφραστον ἀγαλλίασιν, εὐαγγελισθεὶς διὰ τῶν ποθει-
νοτάτων μοι γραμμάτων Της τούτων, ὅτι χάριτι θεῆς ἡ πολυτίμος
ὑγεία Της ἐγγίζει εἰς πλήρη ἀνάρρωσιν. Τὴν ἐνδύοντο δὲ χάριν μου
ταύτην Τὴν διαβεβαίω ὅτι συνεμερίσθησαν ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα χρι-
στιανοί, οἵτινες, ἐξακολουθοῦντες νὰ διατηρῶσιν ἀμείωτον τὴν πρὸς
τὸ γράσμιον πρόσωπόν Της ὀφειλομένην ὑπὸ αὐτῶν ἀγάπην, ἀκραι-
φνέστατον ἐπεδείξαντο καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ
τῆς ὑγείας Της. Ἀναπέμπων δὲ μετ' αὐτῶν ἐνθέρμους εὐχαριστίας
πρὸς τὸν Ὑψίστον, τὸν οὕτω εὐτυχῶς πρὸς γενικὴν τοῦ ἔθνους εὐχα-
ρίστησιν καὶ χάριν διασώσαντα τὴν ἐρίτιμον ζωὴν Της ἀπὸ τοῦ οὗ
διέτρεξεν ὑστάτου κινδύνου, εὐχομαι πρὸς αὐτὸν ἀπὸ μέσης ψυχῆς καὶ
καρδίας, ἵνα διαφυλάττῃ Αὐτὴν ἐσκαί διὰ τὴν περαιτέρω ἐκπλήρω-
σιν τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος, ὑπὲρ οὗ προμαχῶν μικροῦ δεῖν ἐπιπτε θύ-
μα τῆς ἐνθέου ἀφοσιώσεώς Της πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς τε Ἐκκλη-
σίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ἐν τούτοις ἐπιθυμῶ ἵνα πληροφορηθῶ
διὰ πρώτης εὐκαιρίας τὴν πλήρη ἀνάκτησιν τῆς ὑγείας Της, τῇ ἐκ-
φράζω τελευτῶν τὴν ἐπερέξοχον ὑπόληψιν καὶ ἀκραιφνεστάτην ἀγά-
πην μου, καὶ φιλαδέλφως ἐπευχόμενος τελευτῶν, ὅπως, διελθοῦσα ἐν
ἄκρᾳ ὑγείᾳ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἱερᾶς νηστείας στάδιον, ἐορτάσῃ γη-
θοσύνης τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἐξανέστασιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆ-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διατελῶ μετ' ἀφοσιώσεως ἐνδελεχοῦς.

Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 19 μαρτίου 1879.

Τῆς λίαν μοι περισπούδαστου σεβασμύότητός Της
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ φίλος θερμὸς καὶ ἐπιστήμιος,

† Ὁ Κρήτης ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΜΑΣΕΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

Σεβασμιοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφεῖ !

Ὅποτε ἡ θλιβερά καὶ ἀπαίσιος εἰδήσις τῆς γενομένης κατὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ σεβαστοῦ προσώπου τῆς Υ. Σ. καννιβαλικῆς ἐπιθέσεως μη-τραλοιῶν τινῶν τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει βουλγαρικοῦ σχισματικοῦ συρ-φειτοῦ ἀντήχησε βαρέως καὶ εἰς τὴν ἐμὴν ἀκοήν, ἀλγεινοτάτην ἐνε-ποίησέ μοι αἰσθησιν, καὶ βαθεῖαν περιέγραψε πληγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἣν κατεσπάρaxεν ἀληθῶς, καὶ διέσεισε τοσοῦτῳ μᾶλλον βιαίως, ὅσον ἀδύνατον ἦτο νὰ ἀνθέξη αὕτη, χωρὶς νὰ μὴ αἰσθανθῇ ἑαυτὴν ἀ-ποστήζουσαν αἰμάτων, ἀπέναντι γεγονότος στυγεροῦ καὶ ἀποτρο-παίου, ἀποτοληθέντος ὑπὸ συμμίκτου φρενητιώδους ὄχλου, γεγονό-τος, δι' ὃ δικαίως συνεταράχθη σύμπασα ἡ χριστιανικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν ἀγανακτήσει ἤγειρεν ἅπαν τὰ ὀρθόδοξον ἡμῶν γένος, καὶ ὅπερ διὰ μελανῶν χρωμάτων θέλει κατα-γράφει ἐν ταῖς δέλτοις τῆς ἱστορίας Αὐτῆς ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, πα-ραδίδουσα εἰς τὸν καταστιγματισμὸν τῆς μελλούσης γενεᾶς τοὺς αὐτουργοὺς καὶ ἐνόχους τοσοῦτον φρικώδους κακουργήματος κατὰ τοῦ διαπρεπεστέρου τέκνου Αὐτῆς.

Δόξαν δ' ἐν τούτοις ἀνέπεμψα τῷ Ὑψίστῳ δεδοξαμένῳ Θεῷ, τῷ τοσοῦτον θαυμασίως λυτρώσαντι Αὐτὴν ἀπὸ τῶν οὐνύχων αἱμοβόρων καὶ κατασπαρακτικῶν ἀνθρωπομορφῶν τέγρεων, καὶ τὴν ζωὴν Αὐτῆς σώσαντι καὶ διαφυλάξαντι εἰς μείζονα δοξαστὰ καὶ θαυμασιώτερα ἔργα αὐτοῦ.

Ἐκφράζων τοίνυν ἀπὸ μυχιῶν καρδίας τὰ βαθύτατα συλλυπητή-ριά μου πρὸς Αὐτὴν ἐπὶ τῷ ἀνιερῷ παθήματι, ὅπερ ὑπέστη προασπι-ζομένη, ὡς ἀληθὴς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, τὰ δίκαια τῆς ἀγίας καὶ θεοπαχοῦς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, συγχαίρω ἅμα τῇ Ὑμετέρᾳ σεβα-σμιότητι ἐπὶ τε τῇ ἐντελεῖ ἀναρρώσει καὶ ἀνακτήσει τῆς σπουδαίως παθούσης υἱείας Αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἀφίξει Της εἰς Βασιλεῦου-σαν, ἐπευχόμενος συγχρόνως, ὅπως ὁ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπί-νου γένους ἐκουσίως ἑαυτὸν θῦμα ἐπὶ τοῦ σταυροῦ προσαγαγὼν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου θεάνθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰη-σοῦς Χριστὸς καταξιώσῃ Αὐτὴν προσκυνῆσαι σεπτῶς καὶ θεαρέστως τὰ τε ἄχραντα καὶ ζωοπάρoχα αὐτοῦ πάθη, ὡς καὶ τὴν ἐνδοξον τριή-μερον ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἐξανήστασιν, ἐφέτος τε καὶ εἰς ἔτη ὅ,τι πλεῖ-στα υἱεινὰ καὶ σωτηριωδέστατα.

Ἐπὶ τούτοις ἐκφράζων καὶ τὰ εἰλικρινῆ ἀδελφικὰ ἀγαθὰ αἰσθή-

ματά μου πρὸς τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα, κατασπάζομαι Αὐτὴν
ἐν φιλήμῃ ἀγάπῃ, καὶ διχτελῶ

Ἐν Ἀριστῷ, 20 μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιοποθήτου καὶ σεβασμιότητος

ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός

καὶ πρόθυμος τοῖς ὁρίσμοις,

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

—
36.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ.

Τὴν Ὑμετέραν γερασμίαν μοι σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ
κατασπαζόμενος, ὡς εἰκός, προσκυνῶ.

Μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους καὶ βαθυτάτης θλίψεως ἀναγνούς ἐν ταῖς
ἐφημερίσι τὸ προμεμελετημένον στυγερόν κακούργημα, ὅπερ συρφετώ-
δης βάρβαρος ὄχλος ἀνοσίαις χερσὶν ἀπετόλμησε καθ' ἑνὸς τῶν δια-
κεκριμένων καὶ διαπρεπεστέρων τῆς Ἐκκλησίας ἱεραρχῶν, κατ' ἐκεί-
νου, ὅστις ὁμολογουμένως μετὰ προφανοῦς ἰδίου κινδύνου πολλοὺς ἐκ
τοῦ ἀγνωμονεστάτου αὐτοῦ ὄχλου ἐν ταῖς παρελθούσαις δειναῖς περι-
στάσεσιν ἐκ τῆς ἀγχόνης ἐλυτρώσατο, κατεταράχθη καὶ κατεθλίβη
τὴν καρδίαν ἐπὶ τῷ λυπηροτάτῳ τούτῳ ἀκούσματι· πληροφωρηθεὶς ὁ-
μως ἐσχάτως μετὰ ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως περὶ τῆς αἰσίας εἰς Κωνστ]
πολιν ἀφίξεώς Της καὶ τῆς ἐντέλους Αὐτῆς ἀναρρώσεως, χαρὰν μεγά-
λην σφόδρα ἡσθάνθη ἐπὶ τῇ λείαν εὐχαρίστῳ ταύτῃ ἀγγελίᾳ. Ἐν τῇ
εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ καθήκόν μου ἀπαραίτητον ἐθεώρησα, ὅπως ἐπευ-
χθῶ Αὐτῇ, ἵνα, διανύσασα ὑγιῶς καὶ αἰσίως τὸ ὑπόλοιπον τῆς τεσ-
σαρακονθημέρου νηστείας, καὶ προσκυνήσασα τὰ σεπτὰ καὶ σωτήρια
πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐορτάσῃ
φαιδρῶς καὶ πανηγυρίσῃ γηθοσύνης καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον αὐτοῦ
ἐξανάστασιν τῆτές τε καὶ εἰς πολλῶν ἐνιαυτῶν κυκλικὰς περιόδους σὺν
τῇ ἀπολαύσει τῶν ὧν ἐφίεται ἀγαθῶν καὶ σωτηριωδῶν καταθυμιῶν·
εὐελπιστῶν δὲ ὅτι θελαγχάτως πάννυξαι με ὑπὸ τὴν εὐνοίαν Της, βε-
βαία οὕσα ὅτι ἔσομαι ἑσθαὶ εὐγνώμων, ὑποσημειοῦμαι μετὰ τοῦ ἀνή-
κοντος σεβασμοῦ,

τῆς γερασμίας μοι Ὑμετέρας σεβασμιότητος

Τῇ 22 μαρτίου 1879. Γκιουμουρτζίνα.

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὀλοπρόθυμος τοῖς ὁρίσμοις

† Ὁ Μαρωνεὶας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΞΑΝΘΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ.

Τὴν σεπτοτάτην καὶ Μαν μοι περισπούδαστον Αὐτῆς σεβασμιότητα
ἀδελφικῶς ἐν Χριστῷ κατασπαζόμενος προσκυνῶ.

Οἱ ἐν Ἀδριανουπόλει θεοφιλεῖς καὶ ἐθνωφελεῖς ἀγῶνες καὶ τὰ ἀ-
θλητικὰ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας παθήματα
προάγουσι καὶ ἐν, ἵνα συγχαρῶ τὴν σεβασμίαν καὶ σεπτοτάτην μοι
Αὐτῆς κορυφὴν, ὅτι τε κατηξιώθη παθεῖν καὶ κακωθῆναι ὑπὲρ τῆς πο-
λυτλήμονος μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι μετὰ τὰ μαρτυρικὰ ἐ-
κεῖνα παθήματα διεφύλαξεν Αὐτὴν ὁ Κύριος ἀβλαβῆ καὶ ἐχαρίσατο
ὕψαινονσιν τῇ πανακηράτῳ αὐτοῦ Νύμφῃ. Μακαρίζετω τοίνυν ἑαυ-
τὴν ὅτι δύναται λέγειν μετὰ τοῦ Ἀποστόλου ὅτι τὰ παθήματα τοῦ
Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι Αὐτῆς βραστήζει καὶ χαίρειν ἐπὶ τοῖς παθήμα-
σιν Αὐτῆς, ἐγὼ δὲ συγχαίρων, μακαρίζω τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν ὅτι
τε τηλικούτον κατέχει ἐνδοξον στρατιώτην καὶ γενναῖον ἀθλητὴν
καὶ ὅτι αἱ πολυτίμοι τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἡμέραι διεφυλάχθησαν ἵνα χρη-
σιμεύσωσιν ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ εὐκλείας Αὐτῆς. Τὰ ἀθλητικὰ Αὐτῆς
παθήματα ὑπῆρξαν ἀντάξια τῶν εὐγενῶν καὶ ἀρχιεροπρεπῶν αἰσθη-
μάτων, ἅτινα ἀείποτε διέκρινον Αὐτὴν καὶ προσέθηκαν ἐν τῷ στεφά-
νῳ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀγίας ἡμῶν μητρὸς ἀγῶνων Αὐτῆς πολύτιμον ἀδό-
χμαντα. Ζῆθι καὶ εὐδοῦ, πολυτίμητε ἀδελφέ, πρὸς καύχημα καὶ δόξαν
τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀθλητικῆς μητρὸς Ἐκκλησίας. Πληθυνθείησαν δὲ
παρόμοιοι Σοὶ παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ στρατιῶται. Καὶ περὶ τούτων μὲν
οὕτως. Ἐπὶ δὲ τῇ παρουσίᾳ τῶν κοσμοσωτηρίων πανηγύρεων τῶν ἀ-
χρύντων τοῦ Κυρίου παθῶν καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως συγχαίρων
τῇ πανσεβόστῳ μοι Αὐτῆς σεβασμιότητι, δέομαι τοῦ ἀρχιποίμενος
Κυρίου ἵνα καταξιῷ Αὐτὴν ἄγειν ταύτας ἐπὶ πλεῖστα ὅσα ἔτη ἐν ὑ-
γείᾳ ἀμεταπτώτῳ καὶ πνευματικῇ ἀγαλλιάσει, συνδωρούμενος Αὐτῇ
πᾶν ἀγαθὸν καὶ καταθύμιον. Κατασπαζόμενος Αὐτὴν αὖθις ἐν φιλή-
ματι Χριστοῦ, διατελῶ

Ἐν Ξάνθῃ, τῇ κ' μαρτίου 1879.

τῆς πανσεβόστου καὶ σεπτοτάτης μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὅλως πρόθυμος,

† Ὁ Ξάνθης ΦΙΛΟΘΕΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ.

Τὴν σεβασμιότητά της ταπεινῶς προσκυνῶ.

Εὐσεβέστως ἀναφέρω ὅτι εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ λύπη μου, καὶ ἀπαντὰ τὰ μέλη τοῦ σώματός μου εὐρίσκονται εἰς τὴν μεγαλητέραν ἀθυμίαν καὶ λύπην, ἕνεκα τῶν δεινῶν καὶ πικροτάτων Αὐτῆς παθῶν, πληροφορηθεὶς δὲ συνῆμα καὶ τὸν θάνατον αὐτῆς, ἔκλαυσα πικρῶς καὶ μνημόσυνον ἐποίησα ὁ δυστυχῆς· ἡδὴ μνηθένω ὅτι ζῇ, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον ἢ τοσαύτη λύπη νὰ μεταβληθῇ εἰς χαρὰν, ἐὰν δὲν ἴδω τὴν γλυκυτάτην κυριαρχικὴν καὶ δεσποτικὴν μοῖ αὐτῆς ὑπογραφὴν νὰ τὴν προσκυνήσω καὶ νὰ δοξάσω, εἰ καὶ ἀναξίως, τὸν δοτῆρα τῆς Αὐτῆς υἱείας καὶ φιλήνθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Εἴθε νὰ ἀξιωθῶ, μένω δὲ

ἐν Ρεθύμνῃ, τῇ 26 μαρτίου 1879.

τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

δοῦλος ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος,

† Ὁ Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου ΙΛΑΡΙΩΝ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Μ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν τρισεύαστον καὶ προσκυνητὴν μοι σεβασμιότητα ταπεινότατα προσκυνῶ!

Εἶχον μᾶθει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, σεβασμιώτατε, τὴν βέβηλον καὶ ἀσεβῆ καθ' ὑμῶν ἐπίθεσιν τοῦ ὄχλου ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἀγνοῶ πῶς νὰ ὀνομάσω, καὶ τὴν σπαρακτικὸν καὶ ὄντως μαρτυρικὴν ὑμῶν ὑπ' αὐτοῦ κήκωσιν, πρὶν ἢ εἰσέτι ἀξιωθῶ τῆς ὑμετέρας εὐχετικῆς, καὶ ἡλγησα ἀπὸ βαθυτάτων ψυχῆς, διότι ὁ μητραλοῖας ἐκείνος ὄχλος συμπάρειεν εἰς τὸ κακούργημα τοῦτο καὶ τινες ὀρθοδόξους, ἰδίως δὲ, διότι ἡ ἀκατονόμητος αὕτη καθ' ὑμῶν ἐπίθεσις ἐγένετο, ἀρχούσης καὶ κυβερνώσης ὀρθοδόξου δυνάμεως.

Τὴν αὐτὴν ἀλγεινοτάτην ἐντύπωσιν ἐπροξένησαν, σεβασμιώτατε, τὰ μαρτυρικὰ ὑμῶν ταῦτα παθήματα ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τὰς καρδίας ἀπάντων τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων, σπουδαστῶν τε καὶ ἐμπόρων, ὡς καὶ τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ, ὡς ἑμαθον, ἀναμφιβόλως δὲ καὶ παντὸς ὁπουδήποτε εὐρισκομένου ὀρθοδόξου Ἑλλήνος, μαθόντος ταῦτα, δι' ὧν ἐκτίσαστο ἡ ὑμετέρα σεβασμιότης οὐ μόνον τὴν ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην πάντων, ἀλλὰ καὶ

τὸν ἀγῆρω καὶ ἀμαράντινον ἐκείνον μαρτυρικὸν στέφανον, τὸν ὅποιον θέλει πλέξει ὑμῖν ἢ τε τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἢ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἱστορία.

Ἐπαναλαμβάνων ὑμῖν καὶ πάλιν, σεβασμιώτατε, τὴν βαθυτάτην ἐπὶ τοῖς παθήμασιν ὑμῶν θλίψιν μου, παρακαλῶ θερμότατα, ὅπως εὐαρεστηθῆτε μετὰ τῶν ταπεινοτάτων εἰλικρινῶν σεβασμῶν μου νὰ ἀποδεχθῆτε καὶ τὴν ἐξαίρετον πρὸς ὑμᾶς, ὡς μάρτυρα, ὑπόληψιν καὶ τιμὴν μου, καὶ ἐπικαλούμενος τὰς θεοπειθεῖς ὑμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας πρὸς αἰσίαν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν μου, ἀσπάζομαι μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου τὴν ἀγίαν ὑμῶν δεξιάν, καὶ διατελῶ

Ἐν Μονάχῳ, τῇ 28 μαρτίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας τρισεβδόστου μοι καὶ προσκυνητῆς σεβασμιότητος
θεράπων ταπεινότητος,

Μ. ΚΛΕΘΒΟΥΛΟΣ.

60.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΛΩΤΑΙΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν πολυθλήτορ σεβασμιότητα, ὡς εἰκὸς, προσκυνῶν, τὴν ἀγίαν καὶ χαριτόβρυτον Ἀδτιῆς δεξιάν εὐ λαβῶς καὶ σὺν τῷ γλυκυτάτῳ προσρήματι « Χριστὸς ἀρέστη » κατασπάζομαι.

Μετὰ τὴν ἀπονομήν τῶν νενομισμένων εὐχῶν καὶ προσρήσεων ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ πάσχα, τὴν τε ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς μου ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς πολυτίμου ζωῆς ἀπὸ τῶν βουλγαρικῶν δαινῶν, δὲν δύναμαι πάντως νὰ παρασιωπήσω τὴν βαθεῖαν θλίψιν καὶ τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν, ἅπερ καὶ ἐνταῦθα, ὡς πανταχοῦ Ἑλλάδος, ἐπήνεγκεν εἰς τὴν καρδίαν παντός Ἑλλήνου τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐντὸς τῆς ἑρᾶς μητροπόλεως θῆρειον κίνημα κατὰ τοῦ σεπτοῦ προσώπου τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος, κίνημα, ὅπερ εἰκότως ἐθεωρήθη ἐθνικὴ ἀντικρυς ὕβρις· ἰδιαζόντως δὲ ἐθλίβη καὶ βαθείως ἤλγησε τὴν καρδίαν ὁ ὑποφαινόμενος φίλος καὶ ταπεινὸς δούλός σας. Καὶ ἐγράφησαν μὲν καὶ ἐλέχθησαν οὐκ ὀλίγα πρὸς τε στηλίτευσιν τῆς ἀνηκούστου ταύτης βανδαλικῆς πράξεως, καὶ δίκαιον ἔπαινον, καὶ οἷον ἀμοιβὴν τῆς γενναίας καὶ ἀτρομήτου συμπεριφορᾶς τῆς ὑμετέρας ὄντως μαρτυρικῆς καρτεροφυχίας· ἀλλ' ἐν τῷ παροξυσμῷ τῆς γενικῆς ἀγανάκτησεως καὶ τῇ ἀκμῇ τοῦ ἰδίου ἐνδομύχου ἄλγους ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ταύτῃ ὕβρει ὑπηγορεύθη μοι καὶ τὸ ἔγκλειστον Ἠρωελεγειον, οὗ ἀντίγραφον πρὸ τριῶν περίπου ἐβδομάδων ἐπεμψα εἰς τε τὸν Νεολόγον καὶ τὴν Θράκην, ὅπως καταχωρισθῇ, καὶ ἀπορῶ διατί εἰσέτι δὲν

ἐδημοσιεύθη, ἐνῶ ἐκ τῶν ὑπεναντίων τόσαι καὶ τόσαι ἀναισχυνταὶ ἀνευρυθρίκτως ἐδημοσιεύθησαν.

Ἐν τούτοις πέμπων ἤδη αὐτὸ πρὸς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ὡς ἐπίμετρον εἰς τὰς ἄλλας ἐκφράσεις μου, παρακαλῶ θερμῶς, ὅπως θεωρήσητε, ὡς καὶ ἀληθῶς ἐστὶ, σμικρὸν δεῖγμα τοῦ ἀπριορίστου πρὸς τὴν Υ. Σ. σεβασμοῦ μου καὶ τῆς υἱικῆς ἀφοσιώσεως, μεθ' ὧν καὶ ὑποσημειοῦμαι, ἐξαιτούμενος τὰς πανήρους εὐχὰς Τῆς καὶ εὐλογίας.

Ἐν Βραζίλ, τῇ 4ῃ ἀπριλίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας πολυχθλου σεβασμιότητος

Εἰς Κωνσταντινούπολιν — Φανέριον.

ἐν τοῖς ταπεινότητος δούλος καὶ κατὰ πνεῦμα υἱὸς πειθήνιος,

ΧΡ. Γ. ΚΑΛΩΤΑΙΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ μητροπολίτῃ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ, τῷ λίαν μοι σεβαστῷ κτλ.

61.

ΗΡΩΔΕΓΕΙΟΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΩ

τῷ

σεβασμιωτάτῳ καὶ πολυάθλῳ

μητροπολίτῃ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἐβροιο ἀμφὶ ροὰς πάλαι Ὀρφέος σάρκας αἰδοῦ
Μαινάδες λυσσαλαί διεσπῆσαντο·

Ἐνθ' ὁ μὲν ἐστονχιζεν ὕψω ρα ἐτύγγανε πνεύων,

Αἱ δὲ ἀλχλίζον βακχικὸν σκιρτῶσαι,

Θηρῶν ὠμότεραι τ' Αἶδου κρυεροῖο λίθων τε,

Τῶν φύσις ἐντρέπετο γ' Ὀρφεῖοις μέλεσιν·

Ὡς ἄρα κἀπὶ σοί, ἄρχιερεῦ, Διονύσιε κλεινέ,

Μυστιπόλος Χριστοῦ, αὐταῖς ἀμφὶ ροαῖς,

Μητροπόλει ἐνὶ Οὐρεστιάδι θῆρες, ὕαιναί,

Βούλγαροι λυσομανεῖς εἴσθορον εἴσω ὁμῶς·

Οὐδέ τοι ὀτρηροὶ θεράποντες θυρῶν ἐδύναντα

Ἀψ γε ἀπώσασθαι λύσσης πνεύοντας·

Ἐνθεον οὐδέ τε εἶδος γ' ὥς ποτε Δανιέλιον
 Φράξαι γε θήρειον χάσμα φόνον πνεῖον·
 Οὐδέ φιλόχριστος στρατὸς θηρσὶν ὀπάσαι γε λύσιν
 Βουλγαρίης ἐλθὼν τηλόθεν ἤρκεσσαν.
 ὦ πόποι! ἢ μόνον οὐκί ἀεικῶς ἐσπαράχθης
 Ἦρως Χριστοῦ, ἀρχέ τε πουλύαθλε·
 Ἐνθα κε λώβη γ' οἷα ρ' ἐπλετο αἰνόθεν αἰνῶς,
 Ἄλγος τ' ἄχος ὅσον, πένθος τ' ἄφραστον·
 Εἰμή τις Ρώσσων τότε τίγρεις ἀντίος ἰὼν,
 Ἀρχὸς ἐρύσσατό σε, Πρόξενος ἡδ' Ἑλλήν·
 Κεῖτο γὰρ δέμας γηραὸν, οἴμοι! ἀπειρηκὸς πληγαῖς,
 Ἀλλὰ τεῇ μεγάλῃ ψυχῇ γ' ἄτρομος ἦν.
 Τῷ καὶ ἅπαν γένος Ἑλλάδος γαίης ἡδὲ ἀποίκων
 Δεινὸν ἐχώσατο κῆρ τῇδ' τοι ἄμφ' ὕβρι·
 Ἡδὲ γοηρὸν Ἀχαιῖδες ὠλοφύραντό ρα γ' ἦτορ,
 Τεῦ, Χριστοῦ θεράπων, ἡδέ τε ὄρχαμε λαῶν.
 Πολλὰ γε ὠδύραντό τε πῆμασιν ἀμφὶ τοσοῖς δε,
 Ἀνθ' ὧν οὐποτ' ἄθλων κλείος ὀλεῖται τεόν.
 Θῆρες δὲ εἶδος ἐκείλοι ἀνθρώποις ὕβριν τήνδε
 Τίσειαν βέλεσι θεῆας Νειμέσεως·
 Τῇ δὲ ἄν' οὐρανὸν εὐχολῆν γ' ἀνιέσιν Ἀχαιοί·
 Τοῖσι θ' ὁμῶς Χριστοῦ δούλος, ὃς ἦτε τάδε.

Ἐν Βαβίλῃ, τῇ 1 μαρτίου 1879.

Χ. ΚΑΛΩΤΑΙΟΣ.

62.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΓΕΝΝΑΔΗ.

Σεβασμιώτατε.

Μετὰ πολλῆς συγκινίσσεως ἀνέγνων τὴν ἐπιστολήν, ἣν εὐηρεστή-
 θητε νὰ μοι ἀποστείλητε. Τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ εὐκρινὲς ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμ.
 II. μὲ κολακεύει λίαν καὶ εὐτυχῆς ὄντως λογιζομαι διὰ τὴν ἀγάπην,
 ἣν πρὸς με τρέφετε, σεβασμιώτατε πάτερ.

Ἡ ὑγεία μου βαίνει ἐπὶ τὰ κρεῖττω· ἐκτὸς μικρᾶς τιнос ἀδυναμίας,
 ὁσημέραι ἐλαττουμένης, οὐδὲν ἕτερον τῆς νόσου ἵχνος ἐναπελείφθη.
 Ἐλπίζω ὅτι καὶ ἡ Υ. Π. ἀνέλαθεν ἐντελῶς πλέον καὶ ὅτι ἡ τοῦ ὀφθαλ-
 μοῦ Αὐτῆς πάθησις παρῆλθε. Τοῦτο ἐξ ὅλης ψυχῆς ἐγὼ τε καὶ οἱ
 περὶ ἐμὲ εὐχόμεθα. Μαλονότι γινώσκω ὅτι τὸ γράφειν προξενεῖ Ὑμῖν

κόπον, οὐχ ἥττον παρακαλῶ Ὑμᾶς νὰ μοι γνωστοποιήσητε διὰ δύο μόνον λέξεων τὰ περί τῆς υἱείας Ὑμῶν, περί ἧς λίαν ἐνδιαφερόμεθα.

Μετ' ἀπείρου σεβασμοῦ κατασπαζόμενος τὴν δεξιάν ὑμῶν, διατελῶ τέκνον Ὑμῶν εὐπειθές.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 9ῃ ἀπριλίου 1879.

N. ΓΕΝΝΑΔΗΣ.

Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ
Διονυσίῳ κ. τ. λ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

—
63.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΒΟΥΝΑΡ ΧΙΣΑΡ.

*Τὴν σεβασμιότητά της ταπεινῶς προσκυνῶν,
παρευλαδῶς ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν της.*

"Αν καὶ πάντοτε μὲν, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, καὶ τὰς παραμονὰς τοῦ ἁγίου Πάσχα, οὐδέποτε ἐστερούμεθα πατρικῆς εὐχετικῆς καὶ παραινετικῆς ἅμα, ἐφέτος μόνον δυστυχῶς, καὶ ὡς φαίνεται, κρίμασι τοῦ ποιμνίου αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, ἐπέ-
πρωτο ἡ Ὑμ. Σεβασμιότης, ἕνεκα τῆς προσωρινῆς πολιτικῆς μεταβολῆς, παρ' ὀλίγον νὰ γενῇ θῦμα παρ' ἀνθρώπων, ἐξημμένας τὰς κεφαλὰς ἐχόντων, ὡς ἐκ θαύματος ὅμως κατὰ τὸν διακαῆ πόθον ἀπάντων ἐσώθη, καὶ τοῦτο ἵνα δοξασθῇ περισσότερο ὁ ἱερός ἡμῶν κλῆρος. Ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη Ἐκκλησία, ἀνέκαθεν ἐκτιμῶσα τὰς περικοσμούσας αὐτὴν ἀρετάς, οὐκ ἐπέλαθετο ἵνα προσκαλέσῃ τὴν Ὑμ. Σεβ. εἰς τοὺς κόλπους της πρὸς μικρὰν ἀνακούφισιν τῶν πολυπαθῶν αὐτῆς δεινοπαθημάτων, καὶ ἐπίχυσιν ἐλαίου ἐπὶ τῶν δι' ἡμᾶς ἀνοιγείσων πληγῶν.

Διὰ τῆς παρούσης ὅθεν ταπεινῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς ὁ ὑποφαινόμενος μετὰ πολλῶν ἄλλων λίαν ἐνδιαφερόμενος περὶ τῆς πολυτίμου υἱείας της, τολμῶμεν νὰ παρενοχλήσωμεν τὴν Υ. Σ., ἵνα ἐν τῇ ἐντελῶς καλῇ καταστάσει τῆς ἀξιοτίμου υἱείας της ἐνθυμηθῇ καὶ τὰ εἰς Βουνάρ-Χισάρ τέκνα της, ἅτινα νυχθημερόν εὐχονται ἵνα, ὅσον οὕτω τᾶχιστα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἱερὰν μητρόπολιν, καὶ διαδιδῶσιν εἰς ἔτη πᾶμπολλα καὶ εὐδαίμονα.

Ἐν Βουνάρ Χισάρ, ἀπριλίου 12, 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος ταπεινὸς ἐπίτροπος,

ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ ΠΑΠΑ ΑΛΕΞΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΛΕΟΝΤΟΥΠΟΛΕΩΣ.

*Τὴν ὑμετέραν πανσέβαστόν μοι σεβασμιότητα ἀδελφικῶς
ἐν Κρ ἀσπαζόμενος, ταπεινῶς προσκυνῶ.*

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου εὐρισκόμενος εἰς περιοδεῖαν, διατέλουν ἐν παν-
τελεῖ ἀγνοίᾳ τῆς ὑπὸ βαρβάρου ὄχλου ἐνεργηθείσης κατὰ τῆς πολυ-
τίμου ζωῆς τῆς Ὑμετέρας πανσεβίστου μοι σεβασμιότητος στυγεράς
ἐπιβουλῆς· ἀλλ' ὅτε κατ' αὐτάς ἐπανελθὼν ἐπληροφορήθην ἐν λεπτο-
μερείᾳ τὰ τοῦ παθήματος τοῦτου Αὐτῆς, βαρὺ ἄλγος κατεσπάραξε
τὴν καρδίαν μου, καὶ ἔκτοτε νυχθημερόν ταπεινὰς ἱκεσίας ὑπὲρ τῆς
πολυτιμοσύνης μοι ὑγείας Αὐτῆς ἀναπέμπω τῷ Ὑψίστῳ, τῷ τοσοῦ-
τον θαυμασίως τὴν ζωὴν Αὐτῆς διαφυλάτταντι ἀπὸ στυγνῆς μαινομέ-
νου πλήθους ἐπιθέσεως, ἧς παρ' ὀλίγον ἐγένετο θῦμα. Ἐκφράζων ὅθεν
τὰ συλλυπητήριά μου ἐπὶ τῷ ἀπροσδοκῆτῳ τούτῳ παθήματι Αὐτῆς,
συγχαίρω ἅμα ταπεινῶς τῇ Ὑμετέρᾳ προσκυνητῇ μοι σεβασμιότητι
ἐπὶ τε τῇ ἐντελεῖ ἀναρρώσει καὶ τῇ αἰσίᾳ εἰς Βασιλεύουσαν ἐπανόδῳ
Αὐτῆς.

Ἀφιερούμενος δὲ ὅλως ὑπὸ τὴν πατρικὴν προστασίαν καὶ εὐμένειαν
τῆς λίαν σεβαστῆς μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος καὶ προσκυνῶν Αὐτὴν
καὶ αὖθις ταπεινῶς, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐν Ἀμισῷ, 27 ἀπριλίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας πανσεβίστου μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος
ταπεινῶς ἐν Χριστῷ υἱὸς καὶ ὁλοπρόθυμος ταῖς διαταγαῖς,

† ΛΕΟΝΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΓΕΝΝΑΔΗ.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 19ῃ ἰουνίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Μετὰ πλείστης ὁσῆς προθυμίας ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπὸ 7 ἰσταμένου
ἐπιστολὴν τῆς Υ. Σ. σπεύδω νὰ ἐκφράσω Ὑμῖν τὴν εὐγνωμοσύνην
μου δι' ἅπερ ἀπηύθυνέ μοι συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ γενομένῃ μοι τιμῇ
τῆς ἀπονομῆς τοῦ παρασήμου μετζίτιε γ' τάξεως τοσοῦτον μᾶλλον,
καθ' ὅσον γινώσκω ὅτι καὶ ἡ Υ. Σ. συνετέλεσεν εἰς τοῦτο.

Οὐδὲν περὶ τῆς ὑγείας τῆς ἀναρρώσου ἡ Υ. Σ. ἐν τῇ ἐπιστολῇ

Αὐτῆς, ἐμβαλλεῖ εἰς ἀνησυχίας ἐμέ τε καὶ τοὺς περὶ ἐμέ, ὧν ὁ πρὸς Αὐτὴν μετ' ἀγάπης σεβασμὸς γνωστὸς τυγχάνει Αὐτῇ. Ὁ Γεώργιος μου εἰλικρινέστατα λέγω Ὑμῖν ὅτι συχνότατα ἀναφέρει τὴν Γ. Σ. καυχώμενος δι' ἣν πρὸς αὐτὸν τρέφετε ἀγάπην.

Ἐξαιτούμενος τῆς εὐλογίας τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, διατελῶ
εὐπειθὲς Ὑμῖν τέκνον,

N. ΓΕΝΝΑΔΗΣ.

66.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΚΗΦΙΚΟΥ.

Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον ἀγ. Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διονύσιον.

Σεβασμιώτατε !

Οἱ κάτοικοι τοῦ προαστείου τῆς Ἀδριανουπόλεως Κηφικῶν, οἱ κατὰ τὰς θλιθεράς καὶ ἐθνωλεθρίους ἡμέρας τῶν τελευταίων καὶ ἀδιωγμῶν τοσαῦτα δείγματα στοργῆς καὶ αὐταπαρνήσεως τῆς Γ. Σ. λαβόντες, ἠθέλομεν κατηγορηθῆ ἐπὶ ἐσχάτῃ ἀγνωμοσύνῃ, ἐὰν παρηχόμεθα ἐν σιγῇ ταῦτα πάντα.

Τὸν ἐχθρικὸν χειμαρρὸν, τὸν κατακλύσαντα πᾶσαν σχεδὸν τὴν αὐτοκρατορίαν, τὸν δονήσαντα τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν κοινωνίαν, ὡς ἀτρόμητος τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Σὺ ἀντεμετώπισας, φέρων τὴν πανοπλίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι τὴν πρὸς τὸν Ὑψίστον πεποίθησιν, καὶ τὴν πρὸς τὸ λογικὸν ποίμνιόν Σου στοργὴν μέχρις αὐταπαρνήσεως ! Σὺ, ὡς ἄλλος Νῶε, ἔσωσας τοῦτο ἐκ τῆς ἐπικειμένης πανωλεθρίας, καταφρονήσας γενναίως τῶν ἀπειλῶν καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐχθροῦ ! Σὺ, ὡς φιλόστοργος πατήρ, κατὰ τὰς κρίσεις ἐκείνας ἡμέρας διὰ τῶν νοθεσιῶν καὶ προτροπῶν Σου, πολλῶν δὲ μάλλον διὰ τοῦ ζῶντος παραδείγματος ἐστήριξας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐθνικῇ καὶ ἐκκλησιαστικῇ παρακαταθήκῃ καὶ συντόμῳ εἰπεῖν, Σὺ ἐγένου ἡμῖν τὸ πᾶν, ἵνα τοὺς πάντας ἔχῃς ! Ἐνῶ δὲ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν βαρειῶν ἐκείνων δοκιμασιῶν διακείμεθα, στερούμενοι ἀπὸ πολλοῦ τοῦ εὐκτηρίου ἡμῶν οἴκου, διὰ τῶν ἀγώνων καὶ μόχθων Σου, διὰ τῆς γενναίας παρησίας ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων, τὰς μηχανορραφίας τῶν ἐχθρῶν ἐξήλεγκας, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν ἐξειργάσω. Ὅθεν τῇ 18ῃ τοῦ παρόντος μηνός, τῇ τρίτῃ, ὁρθροῦ βαθείας, ὁ ἐκκλησιαστικὸς κώδων ἠκούσθη προσκαλῶν τοὺς πάντας ἐν τῇ τέως κεκλεισμένῳ ναφῇ, ὅπως προσευχηθέντες εὐχαριστήσωσι τῷ Ὑψίστῳ, ἐκφράσωσιν ἐπισήμως τὴν πρὸς τὴν σεβ. κυβέρνησιν καὶ τὴν μεγάλην

μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν ἐπὶ τῇ χορηγηθείσῃ αὐτοῖς χάριτι ταύτῃ. Ἀπειρον πλῆθος συνωθεῖτο ἐντὸς αὐτοῦ, ἵνα ἀκροασθῇ τὴν μετὰ βαθείας κατανύξεως τελεσθεῖσαν λειτουργίαν ὑπὸ τοῦ ἐπιτροπεύοντος τὴν Γ. Σ. κ. Γρηγορίου, πρ. Καμπανίας, ὅστις καὶ λόγον παραινетиκὸν πρὸς πάντας ἀπήγγειλε, παρόντων καὶ πολλῶν ὑψηλῶν ὑπαλλήλων τῆς σεβ. κυβερνήσεως· τοσαύτη ὑπῆρξεν ἡ συγκίνησις ἡμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὥστε δάκρυα χαρᾶς βρέχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅλων ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει μόνῃ ἐκείνης. Μεταδίδοντες τὴν χαρὰν ἡμῶν ταύτην καὶ Σοὶ, εὐεργετικώτατε ἡμῖν δέσποτα, τῷ τοσοῦτον συλλυπηθέντι ἡμῖν ἐπὶ τοῖς γενομένοις διωγμοῖς, καθικετεύομέν Σε θερμῶς ὅπως δεχθῇς εὐμενῶς τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην πάντων τῶν ὀρθοδόξων πνευματικῶν τέκνων Σου, ἣν ἐντολὴν ἔχομεν ἵνα ἐκπράξωμεν διὰ τῆς παρ' οὐσῆς ταπεινῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος εὐπειθέστατα πνευματικὰ τέκνα,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 20 δεκεμβρίου 1879.

οἱ κἄτοικοι Κηγικίου.

(Τ. Σ.)

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

67.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΕΚ 40 ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

Σεβασμιώτατε.

Οἱ ὑποφαινόμενοι κἄτοικοι Σχράντα Ἐκκλησιῶν, τέκνα πειθήνια τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, τολμῶμεν ἵνα κηρυχθῶμεν εὐσεβέστατος τῇ Ὑμετέρᾳ προσκυνητῇ ἡμῖν σεβασμιότητι τὰ ἐξῆς, ἐπικαλούμενοι τὴν σύντονον καὶ τελεσφόρον ἐπὶ τούτων ἐνέργειαν Αὐτῆς.

Ἀπὸ πολλοῦ, σεβασμιώτατε, ἡ τε ἡμετέρα πόλις καὶ τὰ περὶ αὐτὴν Ἑλληνικὰ καὶ ὀρθόδοξα χωρία, ὧν οἱ κἄτοικοι ἐνιαχοῦ τῇ τουρκικῇ διαλέκτῳ χρῶνται καὶ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στεργῶς μέχρι τοῦδε εἰχοντο, ἐν δεινότητι καὶ ἀθλιεστάτῃ καταστάσει διέκκινται ὑπὸ ἐκκλησιαστικὴν καὶ πνευματικὴν ἔποψιν. Ἡ ἱερὰ μητρόπολις Ἀδριανουπόλεως, περικοσμουμένη ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος, οἷα μήτηρ φιλόστοργος κατὰ τὸ ἐνὸν καὶ τῶν καιρικῶν περιστάσεων ἐπιτρεπουσῶν, περισυνέλεγε καὶ συνεκράτει ἐν τῇ πίστει τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἀφοσίῳ πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν τὰς σαλευομένας πεποιθήσεις τῶν ὀρθοδόξων, ἐπίκουρος γιγνομένη τῶν καιρικῶν καὶ τοπικῶν ἀνγκιῶν. Οὐχ οὕτως ὁμως καὶ νῦν, σεβασμιώτατε, ἔχει

καὶ καθ' ἡμᾶς· ἔνθεν μὲν αἱ συνέπειαι τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ τῆς ξενικῆς κατοχῆς, ἔνθεν δὲ ἡ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐγκαθίδρυσις σχισματικοῦ ἀρχιερέως καὶ ἡ ἀποστολὴ παρ' αὐτοῦ εἰς τὰς πολυπληθεστάρας πόλεις καὶ κόμας ἱκανῶν καὶ δραστηρίων κληρικῶν, μυρίαὶ ὑποσχέσεις παρὰπειθόντων τὰς ἀπλοῦκας πεποιθήσεις, ἐπωφελομένων τὴν παρ' ἡμῖν τοῖς ὀρθοδόξοις θλιβεράν ἔλλειψιν κληρικῶν ἱκανῶν καὶ συναισθανομένων τὰ τῆς ὑψηλῆς Αὐτῶν ἀποστολῆς εἰς τὸ συγκρατῆσαι καὶ ὑποστηρίξαι τοὺς ἐκ τῶν ἡμετέρων κινδυνεύοντας, ἀπειλοῦσι τὸν ἐθνισμόν καὶ τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν.

Τοῦ ἀπαισίου τούτου κινδύνου, σεβασμιώτατε, πολλαχοῦ ἤρξαντο ἀναφυόμενοι οἱ πρῶτοι βλαστοί, οἵτινες ἐν τῷ μέλλοντι βεβαίως θέλουσι μεταβληθῇ εἰς δένδρον ἐρριζωμένον καὶ διοχλήσει ἡμᾶς ἰσχυρότερον· ἄλλοτε μὲν ἀφαιρούμεθα σχολεῖα ἐν τινὶ χωρίῳ, ἄλλοτε διαμφισβητεῖται ἡμῖν ἡ κατοχὴ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας· ἄλλοτε δὲ πάλιν ἕτερὰ τινα τεκταίνονται. Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, οἱ πάντες ἑαυτοὺς μακαρίζοντες ἐν τῇ ἀρρασίῳ πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν, οὐκ ἔχουσιν ὅπου προστρέξουσιν, καθότι μέχρι τοῦ κέντρου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἀρχῆς, ἥτοι μέχρις Ἀδριανουπόλεως, ἐκ πολλῶν αἰτίων καὶ ἐνεκ τῆς ἀποστάσεως, κωλύονται καταφυγεῖν καὶ ἡ ἀπώλεια τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν καὶ θρησκευτικῶν δικαίων οὕτω μονιμοποιεῖται. Ἐνῷ δὲ πολιτικῶς ἡ ἡμετέρα πόλις ἐστὶν ἑδρα μουρτεσαρλικίου καὶ ἐν αὐτῇ συγκεντρύνονται πολλὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, οἱ κἄτοικοι τῶν περίξ κωμῶν καὶ τῶν ἄλλων διοικητικῶν τμημάτων, προστρέχοντες εἰς αὐτὴν ἐν παντί γεγονοτι, στεροῦνται ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων των.

Ὅποίαν εὐεργεσίαν, σεβασμιώτατε, καὶ προστασίαν δὲν θὰ παρείχεν ἡ Ὑμ. σεβασμιότης πρὸς τε τὸ ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ἐὰν ἀπέστελλέ τινα τῶν λογίων καὶ πέπειραμένων κληρικῶν τοῦ οἰκουμένου θρόνου, ἐφ' οἷσιν ὀφείδῃ τι τίτλω, ἐπαρκῶς ἀμειβόμενον ὑπὸ τοῦ τόπου, ἵνα συλλέγῃ τὰ ναύγια τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ ἐνισχύῃ τὰς σαλευομένας πεποιθήσεις τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, χειραγωγῶν αὐτοὺς διὰ τῆς θρησκευτικῆς ἐκείνης ἐπιρροῆς καὶ ἰσχύος τὸ παντοίους διωγμοὺς καὶ κινδύνους δικτρέχον ὁμόφυλον ἡμῶν καὶ ἐκκαίων τὸν πρὸς τὰ πᾶτρια ζῆλον, πρὸς δὲ καὶ συνιστῶν διὰ τῶν ἑαυτοῦ συμβουλῶν σχολεῖα καὶ διδασκῆρια, ἐνθα ἡ τούτων ἀνάγκη ἐπιτακτικωτάτῃ παρίσταται, ρυθμίζων δὲ καὶ τακτοποιῶν πᾶν τὸ πλημμυρὲς πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους.

Τοιοῦτος κληρικὸς, σεβασμιώτατε, οὐ μόνον πλείστας ὕσας θὰ παρείχε τῷ τε ἔθνει καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκδουλεύσεις, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐγένετο κανὼν καὶ υπογραμμὸς τῆς διαγωγῆς τῶν χριστιανῶν διὰ τῆς εὐα-

τοῦ χρηστῆς πολιτείας καὶ τῶν ἀμειβόμενων καὶ ἀπειρῶν ἱερέων διδᾶσκαλος καὶ ἰθύνων, ἀνυψῶν οὕτω εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν τὸν ἐπιχώριον κληρὸν, καὶ πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν συνηγουρῶν ὑπὲρ τῶν καταπατουμένων δικαίων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ταῦτα, σεβασμιώτατε, μεθ' οὐκ οὐκ ὁμοῦ θάρρους καὶ ἐκ πατριωτικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ἄλλους κατεχόμενοι καὶ τὸν ἐπαπειλοῦντα τοῦς ἡμετέρους κίνδυνον ἐκ τοῦ συνέγγυς σταθμίσαντες, ἐγνωμεν ὑποβαλεῖν τῇ Ὑμ. σεβασμιότητι, καθὼ πλείον κηδομένη τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων τῆς θεοθεν ἐμπεπιστευμένης Αὐτῇ λογικῆς ποιήσεως, ὑπὲρ ἧς, κατὰ τὸ εὐαγγελικὸν λόγιον, καὶ τὴν ψυχὴν Αὐτῆς ἔθετο ἐν καιροῖς λίαν κρίσιμοις, μοίρας ὑποστᾶσα θλίψεις καὶ δὴ καὶ μαρτύρια, ἐφ' οἷς αἰώνιον καὶ ἀμετάπτωτον τρέφει αὕτη τὴν εὐγνωμοσύνην, ἵνα προληφθῇ ὁ διπλοῦς οὗτος κίνδυνος, ὃν ἀμειλίχτως διατρέχομεν ἐκ τῶν δραστηρίων καὶ ἐπιτυχῶν ἐνεργειῶν τῶν περὶ ἡμᾶς, ὧν αἱ καθ' ἡμῶν πράξεις ἐξουδετεροῦντο καὶ ἠλέκοντο ὑπὸ τῆς περιεσκεμμένης καὶ νοήμονος ἐνεργείας Αὐτῆς ἐν οὐκ ἀρεστώσει ἐποχῇ.

Εὐέλπιδες ὅτι ἡ Ὑ. σεβασμιότης καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ θείᾳ φανῇ ὁ θεοθεν ἀπεσταλμένος σωτὴρ καὶ προστάτης τῆς κατὰ τὰ μέρη ταῦτα μοίρας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῖν σεβασμιότητος

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, ἀρχομένου μηνὸς μαρτίου, 1880.

τέχνα πειθήνια,

οἱ κλητοικοὶ τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν.

(Ἔπονται ὑπογραφαὶ 140 καὶ 5 σφραγίδες ἐνοριῶν)

68.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΠΙΓΓΑΚΙΟΝ.

Ἱερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως κτλ.

Ἐπειδὴ πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους παραγενομένη ἐνταῦθα χάριν τῆς πασχούσης υἱείας αὐτῆς ἀνεκλήσατο ταύτην τῇ θεῇ συνᾶρσει, ἐπομένως ἐστὶν ἐπ' ἀνάγκης ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτῆς πρὸς πνευματικὴν ἐπίσκεψιν καὶ ποιμαντορίαν τῶν εὐλογημένων χριστιανῶν αὐτῆς, διὰ τοῦτο περικλείοντες ἐν τῇ παρόντι ἐξαγγελτικῇ καὶ προτρεπτικῇ πρὸς τοὺς χριστιανούς αὐτῆς ἐκκλησιαστικῇ ἐπιστολῇ καὶ ἐφοδιάζοντες αὐτὴν διὰ τῶν ἐγκαρδίων εὐχῶν τῆς μητρὸς αὐτῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, προτρεπόμεθα αὐτὴν ἵνα με-

ταβῇ εἰς τὸν πρὸς ὃν ἦρον πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ ποιμνίου αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

1880, μαΐου 3.

† Ὁ ΚΩΝΣΤ]ΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

69.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πρόχρητοι Ἀδριανουπόλεως διακηρύττομεν τῇ Ὑμετέρᾳ παναγιότητι ὅτι διαμαρτυρούμεθα κατὰ τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν μία μερὶς τῆς δημογεροντίας ἀπηύθυνε κατὰ τοῦ σεβαστοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν. Παρακαλοῦμεν ταπεινῶς τὴν Ὑμετέραν παναγιότητα νὰ μὴ στερήσῃ ἡμᾶς ἐπὶ μακρότερον χρόνον τοῦ εὐσεβοῦς ἀρχιερέως ἡμῶν. Ὅλη ἡ ὀρθόδοξος κοινότης, πιστὴ εἰς τὸν τρισεβαστον ἄνακτα καὶ τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἐπιθυμεῖ τὴν ταχείαν ἐπάνοδον τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς ἀρχηγού.

Τολμῶμεν νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ ἐπιτρέψῃ τῷ πανιερωτάτῳ Διονυσίῳ νὰ ἐπανεέλθῃ ἄνευ ἀργοπορίας μεταξὺ τοῦ ποιμνίου του· διότι ἡ Α. πανιερότης, ἀπολαύουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς κοινότητος, ὡς καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, θέλει βάλει τὰς εἰς τὰ πάσχοντα πολυάριθμα συμφέροντα τῆς ἐνταῦθα κοινότητος.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 14 μαΐου 1880.

Κωνστ. Ι. Περίδης.

Χ. Ἀθανάσιος Χ. Γεωργίου.

Ἀναστ. Θεοδώρου.

Νέστωρ Ἀποστόλου.

Δημ. Χρήστου.

Γεώργ. Δ. Βακχλόβαση.

Ἀντ. Νικολάου.

Θωμᾶς Στέργιου.

Κωνστ. Σταμπολλοῦς.

Ἰωάν. Γεωργιάδης.

Γεώργ. Ἀναστασίου.

Χ. Δημ. Νικολάου.

Γεώργ. Νικολάου.

Κωνστ. Νικολαΐδης.

Χ. Π. Ἀ. Τζιρίτης.

Βασίλειος Κωνσταντινίδης.

Βασίλ. Χ. Ἐμμανουήλ.

Χ. Δημ. Δεμίρογλους.

Χρηστ. Σταύρου.

Γεώργ. Ἰακώβου.

Κυριάκ. Στέργιου.

Κωνστ. Δήμου.

Ἀλέξ. Χ. Νικολάου.

Νικόλ. Μαυρόπουλος.

Κωνστ. Γιαννάκη.

Ἰωάν. Ἀθανασίου.

Ἀλέξ. Κωνσταντίνου.
Γεώργ. Χρηστίδης.
Θ. Παπαδόπουλος.

Κωνστ. Μιχαήλ.
Η. Θεοδώρου.
Γιάνν. Γεωργίου.

70.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΟΛΙΤΩΝ.

Παραγιώτατε δέσποτα, ἁγία καὶ ἱερὰ σύνοδος !

Ἐνῷ μετὰ παλμῶν καρδίας καὶ δακρύων εὐγνωμοσύνης εἰχομεν πληροφορηθῇ πρὸ δύο περίπου ἐβδομάδων ὅτι ἔμελλε νὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα ὁ κανονικὸς μητροπολίτης καὶ δημοφιλὴς ἡμῶν ποιμενάρχης κύριος Διονύσιος, ὃν περιστάσεις, ἅφ' ἐνὸς μὲν, ἀλγεινὰ, ἅφ' ἑτέρου δέ, ἄξιοι τῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἁθλῶν τῆς μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἶχον ἀναγκάσει νὰ μεταβῇ προσωρινῶς εἰς τὴν πρωτεύουσαν χάριν τῆς σωματικῆς υἰείας καὶ ἡθικῆς ἀναπαύσεως Αὐτοῦ καὶ στερήσῃ οὕτω τὸ ποίμνιον τῆς ἀμέσου πνευματικῆς ἐποπτείας καὶ θερμουργοῦ προστασίας, αἵρεως καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἔφθασεν εἰς τὰς ἀκράς ἡμῶν ἡ λυπηρὰ εἰδησις ὅτι, συνεπείᾳ συκοφαντιῶν καὶ μονομερῶν καὶ πλαγιῶν παραστάσεων κατὰ τοῦ σεβ. ἡμῶν ποιμενάρχου, ἀνεστῆλθῃ προσωρινῶς ἡ ἐνταῦθα ἐπὶ ἀνόδοσ Αὐτοῦ, καὶ ὅτι μέρος τῆς δημογεροντίας τῆς πόλεως ἡμῶν, παραγνωρίζον τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας ταύτης καὶ ἐν γένει ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας γνωστὰς ὑπηρεσίας καὶ ἀληθεῖς θυσίας τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν, ἐτόλμησε νὰ διατυπώσῃ τοιαύτην εὐχὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Πεποίθαμεν μὲν ὅτι ἡ κοινὴ μήτηρ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἅφ' ὑψηλοτέρας περιωπῆς σταθμιζούσα τὰ πράγματα καὶ κηδομένη τῆς ἀξιοπρεπείας Αὐτῆς μᾶλλον, ἢ ὅσον δυστυχῶς τινες φαντάζονται, οὐδέποτε ἤθελεν ἀποφασίσει, ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ ἀμερολήπτου ἐξακριβώσεως τῆς ὑποθέσεως, νὰ δώσῃ σπουδαίαν προσοχὴν εἰς ἀορίστους συκοφαντίας καὶ ἀβασίμους διαβολὰς, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐκτοξευομένας κατὰ ἱερέχου σεβαστοῦ, ὅστις εἰργάσθη, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ὑπὲρ τῶν καλῶς ἐννοουμένων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν συμφερόντων, διὰ τοῦ θάρρους καὶ τῆς παρρησίας Αὐτοῦ παρὰ ταῖς ἐπιτοπίαις ἀρχαῖς διεξήγαγεν αἰσίως πᾶσας τὰς ὑποθέσεις τῆς κρινότητος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ τόπου ἐν γένει, καὶ τέλος ὑπὸ τῶν μᾶλλον ἀνωμάλων καὶ ἀντεννοικῶν περιστάσεων περιστοιχοῦμενος, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐδίστασε περὶ τὴν ἀκριβῆ τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσιν, πεποίθαμεν, λέγομεν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία, προκειμένου μάχιστα περὶ ἐνὸς τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἱεραρχῶν Αὐτῆς, ὃν καὶ

διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ στεφάνου κατέσπεψε, δὲν θέλει λάβει ἐπὶ τέλους ὡς ὁδηγὸν τῶν ἑαυτῆς ἀποφάσεων βδελυρῶς ἀοριστολογίας, μονομερῶς καὶ δι' ἐξωδίκων μέσων διατυπούμενας παρ' αὐτῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐν ἀναλόγοις περιστάσεσι χθίζῃ καὶ πρῶϊζα ἐξηγέρθησαν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὅτι θέλει ζητήσῃ παρ' αὐτῶν ἀποχρώσας ἀποδείξεις καὶ πράγματα· ἡ σπουδαιότης ὅμως τῶν περιστάσεων, καὶ ἡ ἀναπόφευκτος ἀνάγκη τῆς ὅσον ἔνεστι ταχύτερας ἐνταῦθα παρουσίας τοῦ ἡμετέρου μητροπολίτου, καὶ τέλος ὁ φόβος μὴ ἡ κοινότης ἡμῶν χαρακτηρισθῇ παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσιν ὡς ἀγνώμων πρὸς τὸν ἀληθῆ αὐτῆς εὐεργέτην καὶ ἀσυνεπῆς πρὸς τοὺς ὑπὲρ Αὐτοῦ ἐπαίνους, οὗς ἄλλοτε ἐπισήμως διετύπωσε πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς εἰς συντονώτερα διαβήματα.

Καὶ δὴ ἐπιβεβαιοῦντες τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14 μαΐου μερικώτερον ἡμῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τηλεγράφημα, διαμαρτυροῦμεθα κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ μέρους τῆς δημογεροντίας, ὅπερ, οὐδέποτε λαβὼν παρὰ τῆς κοινότητος ἐντολὴν καὶ πληρεξουσιότητα, ὅπως διατυπώσῃ παρὰ τὴν κοινότητα τῆς Α. σεβασμιότητος, ἐπαρουσιάζῃ αὐθαγιῶς ὡς διερμηνεὺς αἰσθημάτων καὶ διχθεσέων, ἅς οὐδ' ἐφάντασθη ποτὲ ἡ κοινότης ἡμῶν, καὶ διακηρύττομεν ὡς καθαρὰς συκοφαντίας καὶ ἀποκυήματα ἀτομικῶν παθῶν εὐαρίθμων τινῶν τὰ κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν γραφέντα ἢ λεχθέντα, καὶ συγχρόνως ἐξαίτουμέθα θερμῶς παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὅσον ἔνεστι ταχύτεραν ἐνταῦθα ἀποστολὴν Αὐτοῦ, ὅπως ἐξυπηρετῶνται νοημόνως καὶ δραστηρίως τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς κοινότητος, τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἀνώνυμον κατὰστασιν τῶν πραγμάτων αὐτῆς, καὶ προληφθῶσι σοβαρὰ συνέπειαι, ὧν ἡ θεράπευσις ἔσται βραδύτερον δυσχερεστάτη καὶ ἴσως ἀδύνατος.

Πεποιθότες ὅτι ἡ ἔλλογος καὶ δικαία ἡμῶν παρὰ κλησὶς θέλει εἰσακουσθῇ τόσῳ ταχύτερον, ὅσω σπουδαιότερα εἰσιν αἱ περιστάσεις, καὶ ἐκφράζοντες ἐκ προοιμίων τὴν ἄκραν ἀρρώστειαν καὶ βλάβην ἡμῶν ἐγνωμοσύνην, ὑποδιατελοῦμεν

Τῆς ἡμετέρας θειοτάτης παναγιότητος
καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν ἀγίας καὶ ἱερᾶς συνόδου

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 17ῃ μαΐου 1880.

ταπεινοὶ θεράποντες

οἱ τέσσαρς ἐν Κυρίῳ εὐπειθέστατοι,

οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κατοίκων τοῦ τμήματος

α'. Ἀστέος. β'. Ἡλιδιμίλου καὶ γ'. Κικίου.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί)

ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΟΛΙΤΩΝ.

Παραγιώτατε δέσποτα, ἅγία καὶ ἱερὰ σύνοδος!

Καθῆκον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην ἐκπληροῦντες καὶ μετὰ τῆς βαθείας πέποιθήσεως ὅτι, ὑποστηρίζοντες τὸν σεβασμιώτατον ἡμῶν μητροπολίτην κύριον Διονύσιον, ἐξυπηρετοῦμεν αὐτὰ τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐσπεύσαμεν νὰ ἐκθέσωμεν διὰ τηλεγραφήματος καὶ ἀναφορῶν πρὸς τὴν Ὑ. Θειοτάτην παναγιότητα τὴν ἀληθῆ ποιότητα καὶ φύσιν τῶν κατὰ τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος πλαγίως καὶ μονομερῶς ἐκτοξευθεισῶν συκοφαντιῶν, συνεπειᾶ τῶν ὁποίων ἀνεβλήθη ἡ ἐνταῦθα ἐπάνοδος τῆς σεβασμιότητός του, καὶ συγχρόνως καθικετεύσαμεν τὴν μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὅπως μὴ στερῇ ἐπὶ πλέον ἡμᾶς ποιμενάρχου, τὴν ζωὴν αὐτοῦ μικροῦ δεῖν θύσαντος ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας ἀληθῶς μαρτυρικῷ ἀγῶνι, (ὃν καὶ αἰσίως διεξήγαγεν ἐπιρρωνύμενος ἐκ τῶν ἐπιδοκιμασιῶν καὶ εὐλογιῶν τῆς κοινῆς μητρὸς Ἐκκλησίας), καὶ ἤδη διατρέχοντος τὸν κίνδυνον νὰ πέσῃ ἔνδοξον θῦμα τῶν ἀορίστων συκοφαντιῶν ἐκείνων ἀκριβῶς τῶν προσώπων, ἅτινα ἐν τῇ κρίσιμῳ ὥρᾳ τοῦ μαρτυρικοῦ ἀγῶνος συνειργάζοντο ἀναφανδὸν μετὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ σήμερον παρίστανται ὡς πρόμαχοι τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν συμφερόντων καὶ θέλουσι ν' ἀποδείξωσιν εἰς τὰ ὅμματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λογάδων τοῦ ἔθνους ὅτι διὰ τῆς ἐπάνοδου τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος τὰ πράγματα τῆς κοινότητος θὰ περιέλθωσιν εἰς ἐλευσινὴν κατὰστασιν, ἐνῶ ἡ τοιαύτη κατὰστασις, δημιουργηθεῖσα παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ὑφίσταται ἤδη καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν, καὶ οὕτως αὐτοὶ ἐκ προκαταβολῆς ἀποπλύνοντες ὡς ἀθῶοι δῆθεν τὰς χεῖρας, νὰ ἐπιρρίψωσι τὴν εὐθύνην τῶν κακῶς ἐχόντων ἐπὶ τῆς Α. σεβασμιότητος.

Δυστυχῶς ὅμως βλέπομεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀμφιταλαντευομένη φαίνεται μετὰ τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς σεβασμιότητός του γραφέντων καὶ οὕτως εἰπεῖν, ἀμφιβέλλουσα περὶ τῶν ἀληθῶν διαθέσεων τοῦ ποιμανίου του, ἐνέκρινε ν' ἀναβληθῇ ἡ ἐνταῦθα ἐπάνοδος τοῦ καὶ ν' ἀναθέσῃ τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως εἰς τὸν σεβασμιώτατον μητροπολίτην ἅγιον Φιλίππουπόλεως κύριον Νεόφυτον ὑπὸ τὸν τίτλον τοποτηρητοῦ.

Μὴ γνῶρίζοντες ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἅγιον Φιλίππουπόλεως, δὲν δυνάμεθα βεβαίως οὐδένα ἐκ προοιμίων ποιῆσαι λόγον ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς, ἄλλως τε πρῶτιστον καθῆκον ἐθεωρήσαμεν πάντοτε νὰ

σεβώμεθα τὰς ἀποφάσεις τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥτις προέβη εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι οὕτως ἐξοικονομοῦνται αἱ περιστάσεις καὶ ἰκανοποιῦνται αἱ ἀξιώσεις ἀμφοτέρων τῶν μερίδων, τοῦθ' ὅπερ θεόντως ἀνέπτυξεν ἡμῖν καὶ ὁ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τελευταῖον ἐνταῦθα ἀποσταλὴς μέγας πρωτοσύγκελλος πανοσιολογιώτατος κύριος Ἀθηνάσιος.

Ἐπειδὴ ὁμως ζῶμεν καὶ κινούμεθα ἐντὸς τοῦ ρεύματος τῶν περιστάσεων τούτων καὶ ἐκ τοῦ πλησίον παρακολουθοῦμεν τὴν ἀλληλοδιάδοχον αὐτῶν πλοκὴν καὶ συνέχειαν, ἡ μεγάλη Ἐκκλησία δὲν θέλει, νομίζομεν, ἀπαξιώσει ἀκροάσεως καὶ προσοχῆς τὰς ἐξῆς ἡμῶν σκέψεις, ἃς ὑποβάλλομεν μετὰ βχυτάτου σεβασμοῦ οὐχὶ ἐκ πνεύματος μεροληπτικοῦ ἐλαυνόμενοι, ἀλλὰ τὰς ἐνδεχομένας συνεπειὰς προορῶντες καὶ δεινότεραν περιπλοκὴν τῶν πραγμάτων φοβούμενοι.

Ἐκ τῆς πείρας αὐτῆς ἀπεδείχθη ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε διορισθέντες ἐπίτροποι τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν ἐδελεάσθησαν, ὥς μὴ ὦφελεν, ἐκ τῆς ἐλπίδος τοῦ νὰ παραγκωνίσωσιν ἐπιτηδείως καὶ ὑποσκελίσωσι διὰ πλαγίων ἐνεργειῶν ἐκεῖνον, ὃν ἐνετάλησαν ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσι, καὶ ἔνεκα τῆς ὀπισθοβουλίας ταύτης ἀπέφυγον νὰ διερμηνεύσωσι πιστῶς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν, διερεθίζοντες τὰ πάθη καὶ ὑποδαυλίζοντες τὰς μικροφιλοτιμίας, ὅπως οὕτω τὴν μὲν ἐπάνοδον τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος καταστήσωσι δυσχερεστέραν, τὴν δὲ πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν τῶν ἄγουσαν προλεάνωσι. Δὲν δυνάμεθα βεβαίως ἐκ προκαταβολῆς ν' ἀποφανθῶμεν ὅτι καὶ ὁ ἅγιος Φιλιππουπόλεως ἐργασθήσεται ὑπὸ τοιοῦτο πνεῦμα καὶ καταστήσει ἔτι δυσχερεστέραν τὴν ἐνταῦθα ἐπάνοδον τοῦ κανονικοῦ ἀρχιερέως· ἔχοντες ὁμως ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους διαδιδομένην ὑπόκωφον φήμην περὶ ἐνεργειῶν, τεινουσῶν εἰς τὴν ὀριστικὴν ἐνταῦθα ἐγκατάστασιν του, ἀνησυχούμεν σφόδρα φοβούμενοι τὴν ἐπανάληψιν σκηνῶν καὶ περιπλοκῶν σοβαρωτέρων ἐκεῖνων, ἃς προὔκάλεσαν οἱ μέχρι τοῦδε ἐπιτροπεύσαντες τὸν κύριον Διονύσιον, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐπάνοδου τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος, ἀντὶ μέτρου συνδιαλλαγῆς καὶ οἰκονομίας, θὰ ἰσοδυνάμει ἀκριβῶς πρὸς τὴν ὀριστικὴν παῦσιν αὐτοῦ, δυναμένην, ἄγνοοῦμεν μέχρι τίνος βαθμοῦ καὶ τίνων συνεπειῶν, νὰ ταράξῃ βαθέως τὰς εὐγνώμονας καὶ εὐσεβεῖς συνειδήσεις τῶν χριστιανῶν. Ἄλλως ὁμως θὰ ἔχη τὸ πρᾶγμα, ἂν ἡ αὐτοῦ σεβασμιότης, ὁ διορισθεὶς τοποτηρητής, τὰ ἴδια κατὰ μέρος τιθέμενος καὶ πρὸς τὰ γενικώτερα διευθύνων τὸ πνεῦμα καὶ τὰ διαβήματα αὐτοῦ, θελήσῃ νὰ ἐνεργήσῃ πάντῃ ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπαρχουσῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, καὶ νὰ ἐργασθῇ εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ ἄτυχῃ ἡμῶν κοινότητι παγιώσεως τῆς ἀρ-

μονίας καὶ ὁμοφροσύνης, ἔχων προθύμους πρὸς τοῦτο ἀρωγούς τὰς ἀληθεῖς εὐχὰς καὶ διαθέσεις τῶν εὐαγῶγων ἐνταῦθα χριστιανῶν. Ἀλλ' ὅπως διερμηνευθῶσιν εἰλικρινῶς αἱ εὐχαὶ καὶ διαθέσεις αὗται καὶ προληφθῶσι πικρηνόσεις καὶ σκώπελοι, ἔδωκ' ἐνός ἀτόπου δοθέντος, μυστήρια ἔπονται, δέον οἱ διερμηνεῖς νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῆς ἐλευθέρας θελήσεως καὶ ἐκλογῆς τοῦ λαοῦ. βασιζομένης ἐπὶ τῆς πλειονοψηφίας, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀνέκαθεν παραδεδεγμένην ἀρχὴν καὶ τοὺς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ διέποντας νόμους τοῦ κράτους.

Ἡ δημογεροντία τῆς ἡμετέρας κοινότητος ἐξελέγετο μέχρι τοῦδε κατὰ σύστημα πλημμελὲς μὲν, ἀλλ' ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν περιστάσεων· οὐδέποτε ὅθεν κατὰ τὸν κανονισμόν αὐτῆς, ἡ δημογεροντία δύναται ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ αὐτογνωμόνως νὰ προβῇ ἄνευ τῆς ψήφου τῶν κατοίκων εἰς διαβήματα, ἀφορῶντα τὴν παῦσιν καὶ τὸν διορισμὸν ἀρχιερέως· διότι, ἂν τοιοῦτό τι ἐπέτρεπετο, ἡ τύχη αὐτῶν θὰ ἦτο πάντοτε ἐν μετεώρῳ καὶ ὁ κύκλῳ θὰ διακινεῖτο ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς κοινότητος.

Εὐτυχῶς ὅμως σήμερον ὁ λαὸς καλεῖται ὑπὸ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἐκφράσῃ διὰ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀντιπροσώπων ἐλευθέρως τὰς εὐχὰς καὶ αἰτήσεις αὐτοῦ. Ἀλλὰ τίς ἄλλη βῆσις δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πολύτιμον παρακαταθήκην τῆς θελήσεως καὶ ψήφου τῶν κατοίκων, ἢ ἡ ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ ἀναλογία; Δημογεροντία ὅθεν τοιοῦτοτρόπως ἐκλεγομένη καὶ ἐκ τῶν σπλάγχχνων τοῦ λαοῦ ἀπορρέουσα, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῇ πρόσωπον ἐργαζόμενον ἄνευ ἰδιοτελοῦς ὀπισθοβουλίας, ἡδύνατο νὰ τεθῇ ὡς ἀσφαλὲς ἀφετηρία ὁμαλῆς καταστάσεως πραγμάτων, ἥτις, ἀφαιροῦσα τὴν τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας κοινότητος περικαλύπτουσαν ἀχλὺν, καὶ τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ θὰ ἐπέτρεπε νὰ διαφωτισθῇ κάλλιον περὶ τῶν ἀληθῶς ἐνταῦθα διατρεχόντων, ἅτινα νῦν παριστάνται πρὸς Αὐτὴν ὅλως ἀντίθετα καὶ ἀνεστραμμένα, καὶ εἰς παγίωσιν καὶ σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ἀρμονικῆς καὶ ὁμόφρονος ἐνεργείας θὰ συνετέλει.

Καθῆκον ἱερὸν ἐνομίσαμεν νὰ ὑποβάλωμεν τὰς σκέψεις ταύτας εἰς τὴν σύνεσιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἀναμένοντες παρ' Αὐτῆς ἀπάντησιν, καθησυχάζουσιν τὰ πνεύματα καὶ τὰς συνειδήσεις τῶν χριστιανῶν, καὶ ἀπαλλαττόμενοι οὕτω πάσης εὐθύνης, εἰάν, ὃ μὴ γένοιτο, τὰ πράγματα ἀποδειξῶσιν ὡς βασίμους τοὺς φόβους καὶ τὰς ἀνησυχίας ἡμῶν, καὶ οὕτως ἡ ἐσχάτη πλάνη ἀποβῇ χείρων τῆς πρώτης.

Ὑποδιατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τὴν 14ην ἰουνίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης παναγιότητος
καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν ἀγίας καὶ ἱερᾶς συνόδου
τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐπειθῆ καὶ ταπεινοὶ θερχόμενοι.
(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί).

72.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΟΛΙΤΩΝ.

Φιλοφρονέσατε ἀνερ!

Γινώσκοντας τὸν ἐνθερμον ζῆλον καὶ τὰ εὐγενῆ Ὑμῶν αἰσθημῆτα
ὑπὲρ παντός ἀφορώντος τὴν εὐκλειαν καὶ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ
ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκφράζοντας τὸ ἐπιβέβηκός ἡμῖν μέ-
ρος τῆς εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς καθημερινὰς Ὑμῶν πρὸς τὸ ἔθνος λό-
γῳ καὶ ἔργῳ εὐεργεσίας καὶ γενναίας δωρεᾶς, καθικετεύομεν ὅπως ἐν
τῇ πασιγνώστῃ ἀγαθότητι τῆς ψυχῆς Ὑμῶν ρίψητε ἐν βλέμμα ἐπὶ
τῆς παρούσης ταπεινῆς ἡμῶν ἀναφορᾶς καὶ εὐαρεστήθητε νὰ ἐνεργή-
σητε ὅ,τι ὁ μεγάλθυμος Ὑμῶν χαρακτήρ καὶ ἡ εὐσυνειδησία ἤθελον ὑ-
παγορεύσει.

Αἱ ἄρεται, ἡ γενναία συμπεριφορὰ τοῦ σεβασμιωτάτου ἡμῶν μη-
τροπολίτου κ. Διονυσίου καὶ ἡ εὐστάθεια τοῦ χαρακτήρος, μεθ' ἧς ὑ-
περησπίσθη κατὰ τὴν τελευταίαν μεταβατικὴν ἐποχὴν τὰ συμφέρον-
τα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, εἰσὶ πασιγνώστα, καὶ διὰ ταῦτα
ἀποφεύγομεν πᾶν ἐπ' αὐτῶν σχόλιον. Δυστυχῶς, ἐνῷ ἡ σεβασμιότης
τοῦ διεξῆγε τὸν ἀγῶνα τοῦτον, εὐχρίματινα πρόσωπα ἐκ τῶν ἡμε-
τέρων ἀλλοίας ἐξύφαινον πλεκτάνας καὶ εἰργάζοντο ὑπὲρ ἄλλου σχε-
δίου πάντῃ ἀντιθέτου, γινόμενοι ὄργανα ξένων εἰσηγήσεων ἐπὶ μεγί-
στη ζημίᾳ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν συμφερόντων.

Ἡ πᾶλη αὕτη ἔληξε μὲν τότε πρὸς θρίαμβον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς
Ἐκκλησίας, ἐπισφραγισθεῖσα διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ παθήματος τῆς Αὐ-
τοῦ σεβασμιότητος, ἀλλὰ τοσοῦτον διηρέθισε τὴν χολὴν τῶν εἰρη-
μένων κυρίων καὶ τοιοῦτον ἐνέπνευσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν πάθος ἐκ-
δικήσεως, ὥστε, ἀντὶ νὰ παραιτηθῶσιν ἐξυπηρετοῦντες τὰ συμφέρον-
τα τοῦ πανσλαυϊσμοῦ, τὴν μὲν σεβασμιότητά του ἠθέλησαν νὰ κα-
ταβιάσασιν εἰς τὴν λίαν ἐξευτελιστικὴν θέσιν των παριστῶντες αὐ-
τὴν διὰ χρωμάτων λίαν μελανῶν, αὐτοὶ δὲ, οἱ χλιζὰ καὶ πρῶιζα τὰ
σχέδια τοῦ πανσλαυϊσμοῦ ἀναφανδὸν ἐξυπηρετοῦντες, νὰ καταλάβωσι
τὴν ὑψηλὴν θέσιν τῆς σεβασμιότητός του, παριστάμενοι σήμερον ὡς
διὰ μαγικῆς ράβδου ἀγαθοὶ πατριῶται καὶ ἀμείλικτοι καταγγελεῖς

τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος, καὶ ταῦτα διότι γινώσκουσι κάλλιστα οὗτοι, ἔάν ἡ σεβασμιότης Του ἐν ὧρα ἀληθοῦς τρόμου καὶ κινδύνου ἡδυνήθη νὰ καταπολεμήσῃ τὰ σχέδια αὐτῶν, ἐν ὁμαλωτέραις ἤδη περιστάσεσι θὰ φέρῃ εἰς αὐτοὺς μείζονα ἀντιπερισπασμόν. Ἄμα ὅθεν ἤκουσαν ὡς ἐπικειμένην τὴν ἐνταῦθα ἐπ'ἀνόδον τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος, ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς μερίδος τινός, ἀγνοούσης τὸ ὠθοῦν αὐτοὺς κύριον ἐλαττήριον, παρέστησαν τὰ πράγματα ὑπὸ μορφήν ἄλλοιαν καὶ ὅλως ἀντίθετον τῆς πραγματικῆς, καὶ αὐτοὶ οἱ κατ' οὐσίαν τὰ ναυάγια τῆς πατρίδος ἐκμεταλλευόμενοι ἤρξαντο κατ' ἐπιφάνειαν νὰ ψάλλωσιν ἱερεμιάδας μετὰ τοσαύτης ἐπιτηδειότητος χαμαιλέοντος, ὥστε δὲν ἦτο παράδοξον αἱ ὑπ' αὐτῶν περιγραφόμεναι ζοφεραὶ εἰκόνες καὶ καταχθόνιοι καταγγελλίαι νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς ὑπαγορευθεῖσαι ἐξ ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ καὶ νὰ ἐμπνεύσωσι δικαίως ἀνησυχίας εἰς τοὺς ἀληθεῖς εὐεργέτας τοῦ ἔθνους, φοβηθέντας μὴ πράγματι ἡ ἐπ'ἀνόδος τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος θὰ εἴχῃ τὰς συνεπείας, ἃς τοῖς ὑπέδειξαν οἱ προειρημένοι κύριοι.

Ἐάν δὲν ἐγινώσκομεν τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἀκραιφνῆ φιλοπατρίαν Ὑμῶν, οὐδέποτε ἠθέλομεν τολμήσει ν' ἀποκαλύψωμεν Ὑμῖν ἐν εἰδῇ ἐξομολογήσεως καὶ ἐμπιστευτικῶς τὰς ἀσχημίας τῶν κυρίων τούτων, φοβούμενοι μὴ ἡ κοινοποίησις αὐτῶν βλάβῃ πολὺ ἀνώτερα συμφέροντα, τὰ ὅποια τοσοῦτον περὶ πολλοῦ ποιείσθαι.

Ἐν πάσαις ταῖς γενομέναις ταύταις μηχανορραφίαις ὑποκρύπτονται τρία τινά·

Α'. Ἡ κατὰ τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος ἀντεκδίκησις.

Β'. Ἡ ὑπὸ φιλοπάτριδα μορφήν ἐξακολούθησις τοῦ πανσλαβιστικοῦ σχεδίου διὰ τῆς ἐντεῦθεν ἀπομακρύσεως τῆς σεβασμιότητος Του καὶ διὰ τῆς διαιρέσεως καὶ κατατμήσεως τῶν ἐθνικῶν ἐνταῦθα δυνάμεων, καὶ

Γ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος ἐπίρριψις τῆς ἀθλίας καταστάσεως, εἰς ἣν περιήγαγον τὰ κοινοτικά καὶ ἐκπαιδευτικά ἡμῶν πράγματα ὑπὸ τὸ ἀπατηλὸν πρόσχημα τῆς βελτιώσεως αὐτῶν.

Ὅπως δὲ σχηματίσθαι πληρεστάτην πεποίθησιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γραφομένων ἡμῶν, παρακαλοῦμεν, εὐεργετικώτατε ἄνερ, ἵνα, ἂν ἐγκρίνητε, ἀναθέσθαι εἰς πρόσωπον τῆς Ὑμετέρας ἐμπιστοσύνης, πάντῃ ξένον πρὸς τὰ κοινοτικά ἡμῶν πράγματα, καὶ δι' οὐδενὸς συμφέροντος συνδεόμενον πρὸς τὸν τόπον, τὴν σπουδαίαν καὶ ἐμπιστευτικὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πόλιν ἡμῶν, ἐξετάσῃ τὰ πράγματα ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μηδενὸς ἐνταῦθα γινώσκοντος, πλησιάζῃ τὰς διαφόρους τάξεις τῆς κοινωνίας, ἐκτιμήσῃ τὴν βαρύτητα καὶ ἀ-

Ξίαν τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς σεβασμιότητος Του λεγομένων καὶ ὑποβέβλη Ὑμῖν ἀμερολήπτως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν του.

Νομίζομεν ὅτι ἐκπληροῦμεν ἐν καθήκον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην ἐκθέτοντες τὰ πράγματα ὡς ἔχουσιν ἀληθῶς πρὸς ἄνδρα ἐξόχως φίλον καὶ προστάτην τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης.

Δέξασθε, φιλογενέστατε ἄνερ, τὴν ἔκφρασιν τοῦ βχθυτάτου σεβασμοῦ, μεθ' οὗ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διατελώμεν

πρόθυμοι καὶ ταπεινοὶ Ὑμῶν δοῦλοι.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 14 ἰουνίου 1880.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

Πρὸς τὸν φιλογενέστατον κύριον κ. Γ. Ζαρίφην κτλ. κτλ. κτλ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν,

—

73.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενος προσκυρῶ !

"Ἄμα τῇ εἰς τὰ ἐνταῦθα ἀφίξει μου, ἐπεθύμουν ἵνα γράψω τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι πρὸ πάντων ὅπως διαβεβαιώσω Αὐτῇ ὅτι καὶ ὡς ἐπίτροπος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Αὐτῆς ἔσομαι ὁ αὐτός, οἷον γινώσκει με, νομίζω, ἡ Ὑμετέρα σεβασμιότης· ἀλλ' ἐνεκα πληθύος ἐργασιῶν, καὶ ἰδίως ἐνεκα τῆς ἀπουσίας μου εἰς τινὰς κωμοπόλεις πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν αὐταῖς χριστιανῶν καὶ προδιάθεσιν τῶν πνευμάτων διὰ τὴν ἀπότισιν τῶν καθυστερουμένων ἐπιχορηγήσεων, μόλις σήμερον ἔρχομαι ἵνα χάμω Αὐτῇ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην. Ἐπὶ δὲ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διερευνῶν μετὰ πόθου τὰ κατ' Αὐτήν, ἀπονέμω Αὐτῇ τὰ ἀδελφικά μου σεβάσματα καὶ διατελῶ εὐσεβέσταως,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 4ῃ 76ρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας πανσεβέστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὁλοπρόθυμος,

† Ὁ Φιλίππουπόλεως ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Ἐπισυνάπτονται ἐνταῦθα, ὡς ἐν ἐπιμέτρῳ, τὰ σταλέντα ἐξ Ἀδριανουπόλεως συγχαρητήρια γράμματα καὶ τηλεγραφήματα τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ αὐτοῦ ἑορτῇ (3 Ὀκτωβρίου), ἔχοντα ὡς.

74—89.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τῇ Ὑμετέραν σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ ἀσπάζομαι.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Ὑμετέρας πανσεβάστου μοι σεβασμιότητος σπεύδω ἵνα ἐκ καρδίας εὐχηθῶ Αὐτῇ ὅπως ἐπὶ ἑτῇ, τι πλείστα καὶ εὐτυχῇ ἑορτάζῃ αὐτὸ σὺν τῇ ἐπιτεύξει παντός ἀγαθοῦ· βεβαιῶν δὲ τὴν παραλαβὴν τῆς πρὸς ἐμὲ ἐπιστολῆς Τῆς, ἀπαντήσεως οὗσης εἰς τὴν πρὸ ταύτης ἐπιστολήν μου, καὶ διερευνῶν μετ' ἀδελφικοῦ πόθου τὰ κατ' Αὐτὴν, διατελῶ οἷος καὶ ὑποσημειοῦμαι.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας πολυσεβάστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

† Ὁ Φιλιππουπόλεως ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ,
Εἰς Μικροχώριον Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Τῇ Ὑμετέραν πολυσεβαστόν μοι σεβασμιότητα νικῶς προσκυνῶ, τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιὰν εὐλαβῶς κατασπάζομαι!

Ἐπιστάσης τῆς ἐπετείου ἑορτῆς τοῦ σεβ. αὐτῆς ὀνόματος, προάγομαι κατὰ καθήκον νίκης ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης, ὅπως καθυποβάλλω Αὐτῇ τὰ ἐπὶ τούτῳ ταπεινὰ εἰλικρινῇ συγχαρητήριά μου, ἔξαιτούμενος, εἰ καὶ ἀναξίως, παρὰ Θεοῦ, ἵνα δωρῇται τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι ὑγιεῖαν διαρκῇ καὶ ἀνεπηρέαστον ἐπὶ τῷ καταξιούσθαι εἰς πλείστων ὄσων ἐνιαυτῶν κυκλικὰς περιόδους ἑορτάζειν τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ταύτην ἑορτὴν ἐν εὐημερίᾳ καὶ ψυχικῇ ἀγαλλιάσει, ἐπιδαφιλεύουσιν τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχοευλογίας πρὸς τὰ πιστῶς ἀφωσιωμένα πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα, ἐν οἷς συγκαταριθμούμενος καὶ

ὁ ὑποφεινόμενος, ἐξαιτοῦμαι θερμῶς τὴν διάρκειαν τῶν πρὸς με εὐνοϊ-
κῶν καὶ πατρικῶν αὐτῆς αἰσθημάτων καὶ διατελῶ ἐσαεὶ

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 1ῃ 86ρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

ὀλοπρόθυμος θεράπων,

ΧΡ. Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ γέροντι ἀγ. Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κ. Διονυσίῳ,
τῷ πανσεβέστῳ μοι πατρὶ καὶ δεσπότη, προσκυνητῷς.

Εἰς Μακροχώριον Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως Διονυσίῳ.

εἰς Μακροχώριον.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν ἐπὶ τῇ ἐορτῇ Ὑμῶν, μάρτυρος Ἐθνους καὶ Ἐκκλησίας.
Πότε θὰ ἀσπασθῶμεν τὴν δεξιάν, τὴν σῶσασαν ἡμᾶς ἀπὸ ἐσχάτου
κινδύνου;

Θωμᾶς Στεργίου. Ἀντώνιος Νικολαΐδης. Γεώργιος Ἰακώβου.

Ἀντώνιος. Δημήτριος Δεμίρογλους.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομέν Σοι ἐπιζῶντι κατόπιν μαρτυρίων. Ἐκτεινον ἱεράς πα-
λάμας ὅπως εὐλογήσης τοὺς διψῶντας τὴν παρουσίαν Σου.

Βασίλειος Χ. Ἐμμανουήλ. Θεόδωρος Βαφειάδης.

Ἀντώνιος Γεωργιάδης. Ἀλέξανδρος Χ. Νικολάου.

Λεωνίδας Βασιλειάδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Ζῆθι, ἀληθές καύχημα ἔθνους καὶ Ἐκκλησίας· ἀλλ' οὐχὶ πλέον
μακράν ἡμῶν. Διότι, ἀγαθὲ ποιμὴν, τὸ ποίμνιον πάσχει.

Βασίλειος Κωνσταντίνου. Σιδερῆς Θεοχάρη.

Ἰωάννης. Πέτρος. Ζώτος. Λαμπουσιάδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Προσφέρομεν ἀναξίως συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ Ὑμῶν ἑορτῇ, ἐξαιτούμενοι τὰς δεσποτικὰς Ὑμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Διὰ ΗΣΑΙΑΝ ΠΡΟΚΟΠΟΣ.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Σὰς προσφέρω πολυχρονισμόν διὰ τὴν αὔριον ἑορτὴν τοῦ ὀνόματός Σας· ἐξαιτούμενος τὰς εὐχὰς Ὑμῶν, διατελῶ βαθυσεβάστως.

Ὁ πρωτοψάλτης ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Σέβας καὶ εὐγνωμοσύνη αἰωνία Σοί, ὑπερμύχω τῶν δικαιωμάτων Ἐθνους καὶ Ἐκκλησίας, καὶ γενναίῳ στρατιώτῃ Χριστοῦ, ταπεινὰ συγχαρητήρια ἑορτῆς προσφέρονται.

Κωστῆς Νικολαΐδης.

Χ. Ἀθανάσιος.

Νεστοράκης. Πολυχρονιάδης.

Βασίλειος Μαυρόπουλος.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ ἑορτῇ Ὑμῶν. Εὐχόμεθα ταχίστην ἐπάνοδον πρὸς σωτηρίαν ὑψηλῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινοτικῶν κινδυνευόντων συμφερόντων.

Ἰατρός Κρήτης. Ἀργυριῶδης ἱατρός. Εὐστάθ. Ἀργυριῶδης.

Κωνσταντῖνος Περίδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Δέχθητε τὰς συγχαρητηρίους προσήσεις τῶν ὑποφαινομένων ἐπὶ τῇ Ὑμετέρᾳ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ, εὐχομένων ἀσπασθῆναι τὴν ἱεράν Ὑμῶν δεξιάν ἐνταῦθα, ὅπου μετὰ πόθου ἀναμένεσθε.

Χ. Θεοχάρης. Χ. Κωνσταντίνου.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Μετὰ συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης συγχαίρομεν Ὑμῖν καὶ ἐπευ-

χόμεθα ταχίστην ἐπάνοδον ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Δημήτριος Καλογιαννίδης. Κ. Ἰωαννίδης. Νικόλαος Πετρίδης.
Νικόλαος Καλογιαννίδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ Της.

Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ δημαρχιακοῦ συμβουλίου.
Ρασὶμ βέης πρόεδρος. Μουσταφᾶ βέης. Σαλιχ βέης. Βασίλειος Μεδ-
ζιτιές. Χ. Παναγιώτης Τζιρίτης. Γεώργιος. Χρηστίδης.

ΛΟΥΛΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Συγχαίροντες Ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ, ἀσπάζομεθα τὴν δεξιὰν
Αὐτῆς.

Πρωτοσύγκελλος Ἡσαίας.

Δωρόθεος ἀρχιμανδρίτης.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1. Τηλεγράφημα πατριάρχου τῷ Μ. Ἀδριανουπόλεως.
2. Τηλεγράφημα Καλλιάρχου.
3. Ἀπάντησις οἰκ. πατριάρχου πρὸς τὴν δημογεροντίαν Ἀδριανουπόλεως.
4. Ἐπιστολὴ Μ. Ἀδριανουπόλεως πρὸς τὸν οἶκ. πατριάρχην.
- 5—6. Ἐπιστολὴ Δοδοπούλων ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν.
7. Πατριαρχικὴ ἐπιστολὴ τῷ Μ. Ἀδριανουπόλεως.
8. Ἐπιστολὴ Φιλιππουπόλεως.
9. Ὁμ. Γ. Βιολάκη.
10. Ὁμ. ἐκ Λουλέ Βουργάζ.
11. Ὁμ. Γ. Καζανόβα.
12. Ὁμ. Β. Διαμαντοπούλου.
13. Τηλεγράφημα Κ. Καραθεοδωρῆ.
14. Ἐπιστολὴ Ἐφέσου.
15. Ὁμ. Ν. Βαμβάκη.
16. Ὁμ. Β. Σαρακιώτου.
17. Ὁμ. προέδρου Διδυμοτείχου.
18. Ὁμ. Λιτίτσης.
19. Ἐπιστολὴ Σερρών.
20. Ὁμ. Γ. Βασιλειάδου.
21. Ὁμ. ἐκ Λουλέ Βουργάζ.
22. Ἐπιστολὴ Γκιουμουσγερδάνη.
23. Ἐπιστ. Ἰ. Ἀναστασιάδου.
24. Ὁμ. Δρακοπούλου.
25. Ὁμ. Ἀγχιάλου.
- 26—27. Τηλεγραφήματα Κρήτης καὶ Χατζοπούλου.
28. Πατρ. ἐπιστολή.
29. Ἐπιστολὴ ἐκ Σκοποῦ.
30. Ὁμοίως Κ. Καλλιάρχου.
31. Ἐπιστολὴ Σ. Μαυρογένους.
32. Ὁμ. Ἀνθίμου Πελτέκη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020822

33. Ὅμ. Προύσης.
34. Ὅμ. Ι. Ζαχαριᾶδου.
35. Ἐπιστολή Ἀδριανουπολιτῶν σπουδαστῶν ἐν Ἀθήναις.
36. Ἐπιστολή τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀδριανουπολίτου καθηγητοῦ.
37. Ἐπιστολή Νικαίας.
38—39. Τηλεγραφήματα Κρήτης καὶ Θεσσαλονίκης.
40. Πατρ. ἐπιστολή.
41. Ὅμοιος Πατρικοπούλου.
42. » Δεβρῶν.
43. » Πολυανῆς.
44. » ἀρχιμ. Κύκου.
45. » σπουδαστοῦ Ἀδριανουπολίτου ἐν Ἀθήναις.
46. » Ἀμφιπόλεως.
47. » Ν. Εὐστρατιᾶδου καὶ Γ. Σαραντίδου.
48. » Ν. Τσανάκα.
49. » Ἰωαννίνων.
50. » πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
51. » Δρυϊνουπόλεως.
52. » πρ. Σινάιου.
53. » Ι. Δρακᾶκη καὶ Στ. Μακροπούλου.
54. » Κρήτης.
55. » Ἀρμασείας.
56. » Μαρωνείας.
57. » Ξάνθης.
58. » Ρεθύμνης.
59. » Μ. Κλεοβούλου ἐκ Μονάχου.
60. » Χρ. Καλωταίου.
61. » Ἡρωελεγεῖον τοῦ αὐτοῦ.
62. » Ν. Γεννάδη.
63. » ἐκ Βουνάρ Χισάρ.
64. » Λεοντουπόλεως.
65. » Ν. Γεννάδη.
66. » τῶν κατοίκων Κηγικίου.
67. Ἀναφορὰ ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν.
68. Πατριαρχικὸν πιττάκιον.
69. Τηλεγραφικὴ διαμαρτύρησις Ἀδριανουπολιτῶν.
70—71. Ἀναφοραὶ Ἀδριανουπολιτῶν πρὸς τὸν οἰκ. πατριάρχην.
72. Ἐπιστολή Ἀδριανουπολιτῶν πρὸς τὸν κ. Γ. Ζαρίφην.
73. Ἐπιστολή Φιλιππουπόλεως.
74. Συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἐορτῇ.
-

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
ΑΘΗΝΑΝ
ΤΟΜΟΣ Β΄